

~~V. S.~~

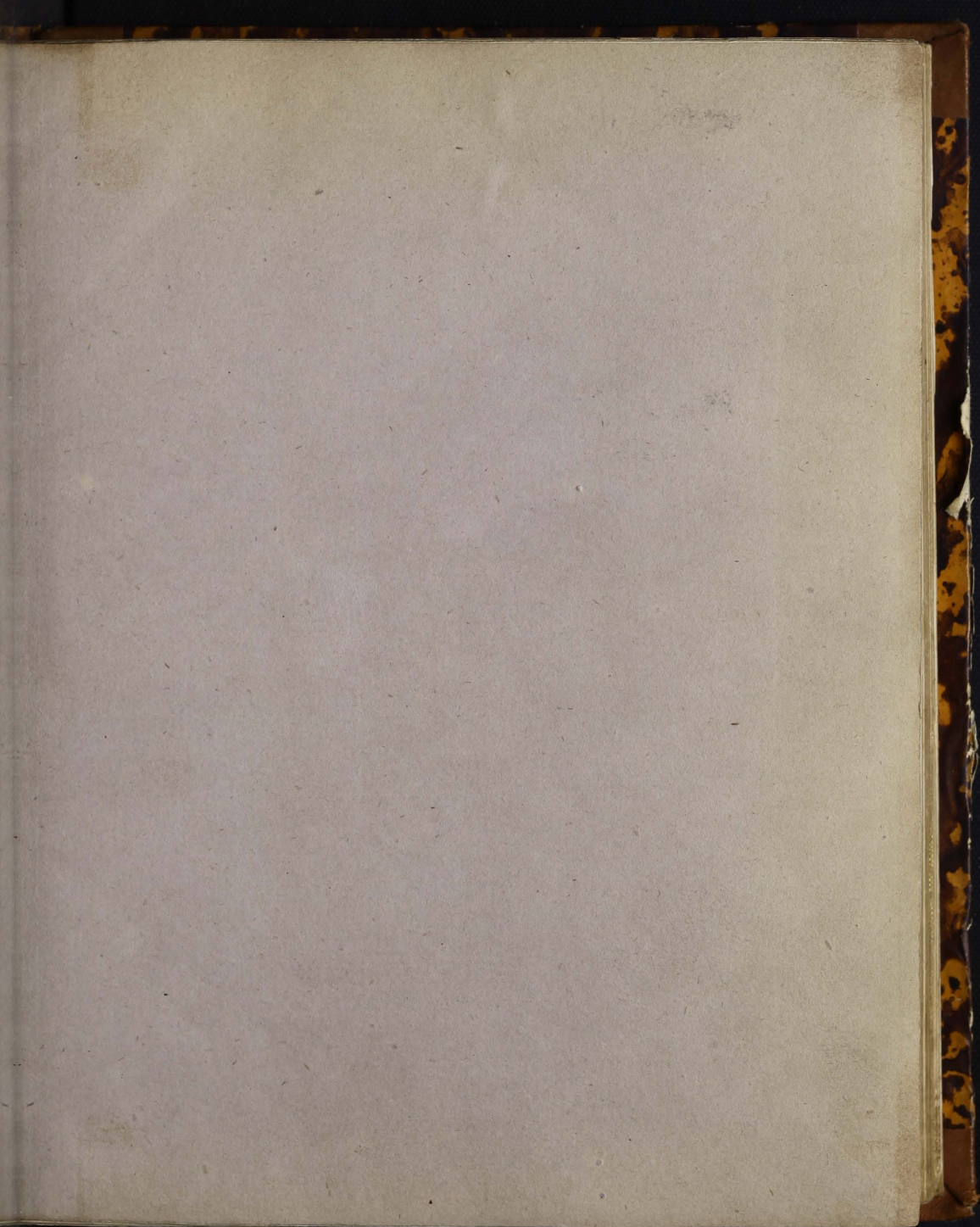
~~217.~~

2000 T.

1022.

1. peld.

Teljes.

POENITENTIA S. M. MAGDALENA.

POENITEN-
TIANAK TŰKÖRE.

EGESZ ELETE

ES POENITENTIA TAR-

TASA; s-MEGH TERESE, AZ
Szent Maria Magdolnának, és az ő
attyafiának Márthának: mely fordit-
tatot Németből Magyarra mo-
stán elsőben.

IRATTATOT EGY
KERESZTYENI LELEK
ALTAL.

*Sok bűnei bocsáttatnak megb ő néki
mert igen szeretet, Luc. 7.*

Nyomtattak BECZBEN,

Eözvegy Rikefin Susanna bötűivel.

M. DC. LXV. Esztendőben.

est
liber

POENITENTIA

TIANAK TÁRSÁ

EGRESSZ ELETTE

ES POENITENTIA TÁR

TÁRSÁ; 2-MEGH TERESSZ, AZ

Szent Maria Magdolnának, az az ő

szentjának Mátyásnak, mely földie

szentjánakból Magdolna mo-

fián elhőp...

IRATAI ÉS

TERESSZ

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ELEOLIARO

BESZED AZ KERESZ

tyén Olvasohoz.

AITATOS KERESZ-
tyén Olvasó mivel gyakor helyen
emlekezetet téssen az szent irás az Pœni-
tencia tartó Szent Maria Magdolnáról, és
Martháról: En-is jönak itiltem, hogy az
ő életeket az SzentÉvangeliomból és szent
jámborok iráfából Historia szerént elő
számlállam, és Magyarra fordicsam, hogy
ennek olvasása, és elmélkedése nagy ha-
sznára legyen az Keresztyéneknek, mivel
ez igaz tüköre lehet a megtérő bűnösöknek,
szűkfegh azért hogy mijs véllek egjút ki-
térven bűneinkből igaz pœnitentiát veg-
yünk előnkben, és bűneinket véllek egjút

firaffuk, mindenekben őket követvén, azokat tiszta szüből bányuk, szányuk, és meg is gyonjuk, ne cselekedjünk úgy, mint az ellenkező atya fiak: kik csak tellyesleggel az puszta hittel, minden gyónás, Pœnitentia tartás, és minden jó cselekedet nélkül akar nak menyországban menni; hanem Christus mondását tarsuk, ki azt mondgya: Nem minden megyen bé az én országomban, ki azt mondgya Uram, Vram, nisd meg mi nekünk az aytót hiszem az te nevedben hittünk, az te nevedben prædikálottunk, és ördögöt űztünk; hanem azok mennek bé az én országomban kik az én Atyámnak akaratt yát bé tellyesfittik.

Azért igen szükfég kerefsztyén olvasó, ha az pokolbéli kint el akarjuk kerül ni és távoztatni, hogy igaz pœnitentia tartó életre adgyuk magunkat, migh az kegyelemnek ideje vagyon, és azt ne sokára halaszszuk, vagy halálunk orárára,

az

az mikor betegségekkel és nyávalyákkal
terheltetünk, és erőtlentetünk, mert bi-
zony szűkséghez lesz akkor ha jó fundamen-
tumot raktunk, mert az mi szívünknek há-
za nem marad késérgetés nélkül, mivel
szent Martha is halála oráján az kifirtetet
el nem kerülte, kétség nélkül hogy mi sem
kerüllyük el, azért méltó hogy magunkra
vigjazzunk, hogy az örökké való halált el
kerüllyük, mivel még az pogányok előttis
iszonyu rettenetes volt, még csak az ter-
mészert szerént való halális, a mint a pogány
Aristoteles elönkben, adgya, ki az halálról
elmélkedvén, azt minden iszonju dólgo-
k felet való iszonjuságnak mondgya: mivel
mindenbe valami é földön vagyon véget
vét. Menijvelinkáb tehát mikeresztyének
iszonyodyunk az örökké való haláltól, az
ki fokkal iszonyub, rettenetesb, az ter-
mészert szerint való halálnál, tehát bár
egész életünkben készüllyünk és igyekez-
zünk

zünk azon, hogy azt el kerülhessük: ha
azért keresztyén lélek te-is bé akarsz ezzel
az Szent tárfasággal az örökké való men-
yegzőben menni, tehát gyakran tekincs
ebben az tükörben és az mit ott látz, igye-
kezzél azt meg tanolni, meg tanolván
meg tartani, kétség nélkül ugy részese-
tészen az Mennyei iók ban. Kitadgyon
megh az Szent Isten minnyáiunknak az
ő Szent halálának nagy érde-
méiért, Amen.

MA-

MARIA
MAGDOLNANAK
ES MARTHANAK ELE-
TE ES MEGH TERESE.

ELSEO RESZE.

MARIA MAGDOLNANAK
Nemzetségéről.

CTAVIANVS CZA-
szár idejében vala egy böczülle-
tes és igen gazdag Sidó, vagy
Izraelita, kinek lakása lerufa-

leben vala, és ott nem meszfze az Váras-
körül vala egy néhány Vára is, fok tarto-
mánijval egygút, és az Városnak is eggijk
része

rélze öve vala, kinek neve Syrus vala, és
az Felefégenek Eucharía, mind ketten nem
csak nagy nemzetből valának, és gazda-
gok az mint fellyül megh hallók, hanem
azon kívül fok széperkölczökkel valának
fel-ékesítettve: ezeknek Isten áldásából
házaságokban három gyermekek lön-
ugy mint Lázár, Martha, és Maria Mag-
dolna, Lázárt Christus fel támasztá az
mint tovább meg értyük, midőn négy nap az
koporfoban fekűvék. Martha Christus
Vrunk Gazda afzonya lön, az kinél szen-
vedése elöt fokszor szállást tart vala, Maria
Magdolnais az SzentEvangeliumban igen
meg diczirtetik. Elsőben, azért Martha
gyermekféjétől foghvást igen Isten félo és
jó erkölcsű vala, Attyát, Annyát, ighen-
böczüllötte és halghatta, az Szent Irást
szüntelen olvasta, és arrul elmélkedvén,
soha az henyelésnek nem adta magát, fok
imátkozván ki őtet ez világhi hűségoktól
és

és gyönyörűségektől úgy el vonta hogy
minden io czelekedetekben és io erkölcsök-
ben kezdet naponként nevededni. Azért
az őczét-is Maria Magdolnát az ki sokkal
világhiab s-vigab vala nalanál, sokszor in-
tette, és szöllitiya vala, hogy az bűnt el
hadgya és iob életet viselleyen. Minek
utánna azért az ő szűlei el holtanak vólná,
ioszághok s-örökséghek osztályra mene,
figy osztáték azért megh. Lázárnak iuta
Ierusalembe valo örökséghek, Marthá-
nak Bethania, Maria Magdolnának Mag-
dalon névű várok. Lázár Ierusalembe
lakék, ki ighen vitéz ember vala, minden-
től nagy bóczületben tartaték: Marthais
vele egygút lakván mint egy io szorgalma-
tos Gazda aszfzony mindenre gondot visel
vala, úgy hogy az házi czeléd nem czak
eledelekben, és ruházattyokban, semmi
szükséget és fogyátkozást nem látnának,
hanem minden isteni felelemben és ioszágh-
B hos

hos erköltzőkben nevednek és gyara-
podnak vala a mi azoktól meg marad vala
penigh, ő azt nagy szorgalmatofsággal az
szegényeknek olztya és adattya vala. Ma-
ria Magdolna penigh mint ifsiabbik min-
denkor furcsa vala, és lakik vala az ő Mag-
dalom nevű várában, sok világhi örömben
és vigassagban lévén foglalatos, mely
fogyatkozását Martha sokszor eleiben ad-
gya vala, és az mellet minden nap kön-
yörögh is vala az Istennek érette, hogy
magát és az ő bűneit velle meg ismértesse,
hogy ez világhnak sok hívságát el hagy-
assa, hogy ennek utánna ne légyen sokak-
nak botránkozására, és másokat is ne
vigyen sok fele vet-
kekre.

MA-

hogy tölle meg is kereszstelkednék , mely
szándékát béis tellyesitté csak hamar , és an-
nak utánna szent lanostól meg is tanittaték,
miképpen kellyen ennek utánna az Isten-
nek parancsolattya és kívánsága szerént
élni , és magát viselni , azt-is meg érté tölle
hogy , az mely Messias régenten megh va-
la igrve az Sidoknak már ez világhra el iöt
völna , azért tőkélletessen el száná és el tők-
kellé magában hogy szent lanosnak tani-
tása szerént magát poenitentia tartó életre
adnáia , hogyaz Mennyei Völegénytől
szént akaratiya szerént fel ékesítettetuén ,
és fel öltöztettvén igaz töredelmességhgel
tölle iö kedvel fogattaslek : Minekutánna
azért Martha megh keresztelteték , haza-
mene és ottan mindgyárt oly kemény és
fanyaru életet kezde viselni ; Kin minden-
ember csudálkozik vala. Hogy Maria Mag-
dolna azt meg érté minémü életet viselne az
Nennye azonnal hozzá méne és annak okát
hez-

kezdé tudakozni tölle minek utánna azért
meg érté, és látá az ő maga viselésétis, azo-
kat csak semminek itélé, és ilyen szókkal
szóllanéki: Szerető Néném te magaddal
igenfanyarū és keménnyen bánysz, én pedig
ollyá itéletben vagyok és tellyességgel elis
hittem, hogy az kinek it ez világon kedvére
való élete vagyon, a más világon is azok
űdvezűnek. Mártha pedig az ki szent
lanostól külömben tanittatot vala, felele-
néki: Nem úgy vagyon az dolog szerető
őcsem gondold meg az, hogy minden
héijában való szóról cselekedetről, gon-
dolatról, mint az legh kissébbik szem: pil-
lantásról is az Felsőges mindenható Isten-
nek számot kel adni, hova lészesz te az te
fok számlalhatatlan nagy nehéz bűneid-
del, az kikkel az te teremtetet naponként
meg bántotad. azért iőijel csak egyszer hald
meg Keresztelő lanos prædikatioát, abból
megh érted hogy ha az bűnös és világhi

hivfágos életeddel az örökké való életet
megh nyerhetedé: azért had el ezeket az
Istenért kérlek, és kerlek, tarcs poeniten-
tiát, hogy örökké el ne vesz: noha tudia
azt Maria Magdólna, hogy azt tiszta szű-
ből mondgya és nékiiovára, mind azonál-
tal nem vévé azokat az mondasokat szivé-
ben, mert az mint szent Gergely mondgya
hogy az ki fok bűnöknek sullyával megh
vayon terheltetve, nehezen vagy ritkán
kél fel poenitentiát tartani: azért ezen igen
fél vala Martha-is, mind azonáltal ugyan
nem szűnék megh, hanem minden napon
inti vala az megh térésre: de imé Maria
Magdólna vigh, kevély mint világi ember,
minden nap csak az maga kedvét és gyön-
yörűségét, és kívánfágát keresi s' követi
vala, és azokban ugyan el merüle: noha
némely szent tanitók oly vélekedésben
vadnak, hogy testi tisztátalan vétkekkel nem
vétkezetvólna: de ennek egy igyűképpen
had-

hadgyunk békét, s. ne vitassuk: hanem az
szent Evangelium mellet megh maradgy-
unk, az ki azt mondgya hogy hét halalos
bűnben vala; talám azokban többet vétet
gondolattyával. hógysen cselekedetivel,
azért is Mártha szüntelen imátkozik vala
érette az Istennek, hogy az ő kiválkeppen
való kegyelmét adná néki, hogy iuthatna
azó bűneinek igaz ismémentire, és térne meg
ő szentfelségéhez tiszta szűből, poenitentia
tartás által.

HARMADIK RESZE.

Minek utánna megh értè Mar-
tha Christus Vrunknak Ierusalembe va-
lólétét, miképpen mene azonnal præ-
dikatioiát halgatni.

ESzék értéfére Marthának hógysen egj nágy
nevezetes Propheta Sido tartomány-
ban

ban érkezet vólná, az ki Caná Galileaban
az Menyegzön az vizet borrá változtatta
vólna: ennek annyval inkább hitelt ad vala
Martha, mivel reménlé azt, hogy talám
szintén azon volna, az kiről szent Iános bi-
zonzástól való, azért buzgósággal ki-
vánnya vala tanítását és prædikállását hal-
lani azt-is megh érté hogy rövid údon az
meg nevezet nagy Propheta Ierusalém-
ben iőne, kinek látására és prædikatiojára
igen szorgalmatosfán készűl vala. Minek
utánna Christus Urunk (ki minden bő-
csűlletre méltó) el érkezet vólna Ierusalém-
ben és őtet halgatni sok nép öszve gyűlt
vólna, hasonlókeppen Martha-is nagy fi-
gyelmetesfeggel halgattya vala Urunk ta-
nítását és prædikállását, kihez ő oly nagy
buzgó szeretettel fel inditaték, hogy ma-
gában tellyifféggel el végezzé hogy ennek
utánna őtet választaná maga legyessének,
azért mindenek elöt nagy vigan és bátran
fclölle

felöle beszélget vala és az ő szölgálóianak
kinek neve Marcella vala, azt monda, két-
fégnélkül el hittem, ha az én öcsém Maria
Magdolna csak egyszer hallaná ennek az
Prophetának prædikatioiát, meg térne és
életét meg ióbitaná, és pœnitentiát kezde-
ne tartani, azért azonnal Marcellát Maria
Magdolnához küldé hogy meg ielentené
néki, miképpen egy nagy ieles Propheta ér-
kezet vólna, az ki sok szép kegyes biztató
szókkal tanítaná az embereket, kéreté azért
hogy azonnal iöne Ierusálemben hozzá és
halgatná megh ő: is prædikatioiát. Maria
Magdolna ezeket az szökat megh értvén,
csak meg veté, és minden választételnél-
külis megh haza bocsáta Marcellat, az
ki nem kevés szomorúságot és báná-
tot szerze Martha szivé-
ben.

❁ (o) ❁

C

NEG

NEGYEDIK RESZE.

Mikèppen Martha Christus Urunktól meg gyógyittaték az vér folyásból; ki ő rayta fok esztendeig
vala.

AZ mi-képpen Szent Mark és Sz. Lukács 8. részében írjá, hogy vala egy Afzszonyállat kin az vér folyás tizenkét esztendeigh vala, és semmi orvos néki nem is használhata. Vélekednek némelyek hogy Martha lőt vólna ugyã ez Afzszonyállat, minek-utánna azért fok szep tanuságokat hallot vólna Christus Urunktól ezen Martha véue melléie az ó szolgálóiát Marcellát, és ismég el mene másodszor is Christus Urunk Prædikatioiát halgatni, kin ugy megh telék szeretettel, és nagy hűttel, hogy tellyességgel minden ketsegh nélkül hinni kezdé,

kezde, hogy ez légyen az ighaz Christus,
az Istennek fia, az ki felől Keresztelő Szent
Ianos szólott, és bizonyságot-is tőt légyen,
és ilyenképpen kezde magában gondol-
kodni, csak mehétnék az Uthoz olyan
közel, hogy az ő ruháit illethetném megh,
kétsegh nélkül erős remén seggelel hittem,
hogy az én nyavalyámbol gyógyulásom
lenne, es az én előbbi egeffegem meg Jöne.
Illyen és hasonlő gondolattal léven Mar-
tha, oda iarula az Vrhoz, és illeté az ő
ruháját, azonnal az ő kívánt eghéslege megh
adatek ő néki. Az VR hátra tekintvén mon-
da: Léanyom bizál, az te hited gyógyított
megh téghedet. Ebből azért nijlván kitet-
zik, minémű nagy hiti és fzereteti lőt légyen
Marthanak, mert ezen kívül illyen nagy
kegyelmét az Vrnak, nem vötte volna,
sem penigh hirtelen valô meg
gyógyulását.

EÖ T EÖ DIK RESZE.

Miképpen kéré Martha Christus Vrunkat hogy az ő szent Annyával egygyüt jőne és szállana ő nála.

MInek utánna Marthá eszében vévé hogy az régi betegségéből meg gyógyult volna, nem akar háladatlanak találtatni, hanem Christus Vrunknak azonnal lábaihoz esék, és igen nagy buzgósággal kéré őtet hogy mind az ő szent Annyával, és tanítványival égygyüt szállana nála, ne utálná meg az ő házat, mellyet az Vr fogadá néki hogy alkolmatossággal megh cselekedné, de az VR ezt halasztá egy ide igh, mert akkor azonnal Martha kívánóságára oda nem mene azért Marthának napon-

naponként nevedék ebbéli kívánfaga,
mely okbol az ő atyafiát Lazárt az Vrhoz.
küldte hogy őtet emlekeztesse, és kérie hogy
hozzáiok iőne Bethaniaban, mivel nem
is meszfe volna az városhoz, és az olayfá-
nak hegyéhez a hova az Vr szokot vala jár-
ni és praedikállani. Minek-utánna Lazar
ezt az követseget véghez vivé, és ő neki az
Vrtól io válaszfazalón, azonnal megizené
Marthának, hogy az Vr kez volna ő hoz-
zaiok be térni uttyaban. Hogy ez örven-
detes hirt Martha meg hallá, nem találá
semmi nyugodalmat magának nagy öröm-
nek miatta, ugy annyira hogy nem tudna
mihez hezdeni, elsőben, nagy szorgalma-
tossággal, és miképpen kereshetné elég-
seges képpen, ilyen meltofogos böcsfülletre
melto vendegnek kedvét. Ennekokáert
hòl az aytó elei ben fút vala, hòl az udvar-
ra hol szintén az utzára, hogy ha immar
iőneé f- láthatnáie az ő kedves. Vő-legén-

nyét és vendégét ; minek utánna azért az
Vr el érkezék, eleibe mene azonnal az ő
szolgálóiával Marcellával egyyüt, és mas
egyéb ájrtatos aszszonyokkal egyyüt, az
Vr előt mindgyáráft térdre esvén, alaza-
toflan szemeket az földre veték, és minek-
utánna az áldaft vévék az Vrtól, alázotof-
fan őtet kőszönték ; nagy sziliden Martha
igy kezde az Vrnak szollani : Szerelmes
Vram és Mesterem, hálákot adok te néked,
hogy az te ingyē valónagy kegyélmedből,
engem ilyen hoszszu nagy betegségből
meg gyógyítottál, nem kevesseb hálákot
adok Vram te néked azért-is, hogy mélt-
toztattál, én hozzám szegény bűnőshöz
iőni, és engemet oly kegyessen meg láto-
gatni, ki méltó nem vagyok ilyen vendég-
nek bé fogadására. Kérlek ennekokáért
én Vram és édes mesterem, hogy ennek
utánna ezt az én házamat, magad és az te
szerelmes Anyád fiaiát szállásodnak tarcfad.

Eze-

Ezekre az Vrigy felele néki: Szerető leányom, kész vagyok téged meg vigasztalni, és téged magamnak, és az én szerelmes Anyám gazda aszszonyának választani és ennek-utánna azt akarom hogy az én szerelmes Anyám, mindenkoron nálad lakiék, és nálad tarszon szállást. Meg gondolhattya minden hű keresztyén lélek, minémű kiválképpen való nagy öröme lehetet ezen Marthának Vrunk mondásán és feleletin, hogy nem csak gyakran szállana nála, hanem ennek felette az ő szent Annya ugyan nála lakoznék; minek-utánna azért illyen nagy kedves vendéget befogadot volna, és elégge beszélgetet volna velle, készite hamar néki vacsorát, mert arra ő néki régen nagy szorgalmatos gondgya vala, de nagy örömnök miatta nem is tudna mihez nyulni elsőben; oh boldog és hiv gazda Aszszonya az mi Idvezitőknek, minémű nagy örömet vigasságot érzettél az te szivedben,

vedben , mikor a Paradicsomnak Vrat az
Angyaloknak örömét, és böcsülletnek királ
ynéat az Mennyei királynak tanácsit, mind
együt az te házadban láttad? Azért örüly,
vi gadgy Istennek válastot és mindeneknél
nevezetes Martha, mert ez mái napon
méltoztatot az Mennyei király téged gazda
aszfzonyának válastani, kit minden Pa-
triarchák, Propheták az ô Testamentum-
ban kévánták látni, és azoknak nem adatot,
á ki tenéked adatik. It elő hozhátnánk mi-
képen kellene minékünk Christust szolgál-
nunk, és hozzánk fogadnunk, mikor az
kenyérnek szine alat hozzánk iő, és szállást
adunk néki; menyifok keszülettel böcsül-
lettel kellene ötet Marthával együt fo-
gadnunk, és eleiben mennünk, az mi szivün-
ket örökös szállásul, nem csak aiánlani, ha-
nem ugyan néki-is adni és azt mindenkoron
néki tisztán megtartani, hogy minálunk is
mindenkoron kedves szállást talállyon és
tarthasson.

HA-

HATODIK RESZE.

Mi-képpen könyörgöt Martha
Urunknak Maria Magdol-
náért.

K Etféghnélkül ez az szorgalmatos és
kegyes gazda aszszony Christus V-
runkat sokszor kedvessen és alázatossan fo-
gatta házához, mivel ő tölle annij fok iöt és
kegyelmet vót vala, annakutánna az termé-
szet szerént való szeretet az kivel az ő Att-
yafiához Maria Magdolnához vala, ném-
engedé hogy el feletkeznék ő röllá-is ha-
nem minden alkotmatosságot keresne, az
mellyel őtet az bűnnek fáriából és undok-
ságából ki hozkatná, szüvből kívánnya,
hogy az igaz Istennek ísméretire hozhatna,
és Istenhöz megh térne. Ezokáért mene

D

az

az diczőséghez Szűz Mariához, az mi V-
runk Szent Annyához és szivének faydal-
mát megh ielenté néki egy Attyafia volna,
ki fok véteckel megh volna terheltetve, és
kére Vrunck Szent Annyát, hogy az ő Szent
Fiának megh ielentené, és könyörögjön,
érette hogy ez el veszet iuhoczká ismég az
igaz utra hozattatnék. Nem kéfék azért
az bóldogh fágos Szűz, hanem ez dologh
felől szorgalmatos lön, és könyörghe az ő
Szent Fiának. Azért Christus Vrunck így
szólla Marthának, hogy az Attyafiad Mag-
dolna fok vétkekben vagyon és bűnös az én
előttem ninczen el rőytve, bizzál azért és ne
fély, mert ő megh ez világnak oly jó példát
ád, az ki nagyob léfzen hogy sem az ő vét-
kei ki ket valaha czelekedet, és neveztetik
megh poenitentia tartás tük órének: kérem az
én Attyámat te éretted, hogy az ő bűn-
einek ismeretféghe hozza őtet, te penigh
légy érette, hogy iőijön el az én prædika-
tiomra,

tiomra, ha szintén vigan és nagy czifrán,
iön-is - negóndoly velle kétség nélkül on-
nat alázatos és töredelmes szüvel iön el.

HETEDIK RESZE.

Martha Maria Magdolnához
mene Magdalom nevű várában, kérvén,
ötet, hogy az VR Ptædikatioját
meg halgatná.

AZ Istenfélő szorgalmatos Mártha,
azonnal az ő szolgálóiát Marcellat el
küldé az ő Attyáfiához Maria Magdolná-
hoz, kérvén azon ötet, hogy minden ké-
fedelem nélkül iöne hozzá Bethaniában,
mert felette nagyban iáró szorgalmatos-
gondgya volna velle, és azokról akarna
velle beszélni. Maria Magdolna az kö-
vetfeget hogy meg hallá, igen nagy ke-
ményen és csuf-képpen felele az követnek,

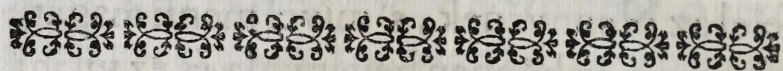
fokkal méltób úgy mond hogy Martha
időjön én hozzám, hogy sem én ő hozzá,
mert most sem kedvem se alkolmatosságom
nincsen a széllyel való iáratban. Mely ize-
neten igen el szomorodék és megh busula.
Martha: mind azonáltal gondolá magában
hogy az el veszet iuhot keresni kellene,
Annak-okáért az ut hoz készüle és más nap
azonnal meg indula és Magdalon nevű
várban menne az attyafiához Mariá Mag-
dolnához. Minek utanna oda érkezvén,
nagy frissen készítettet vocsorát talála,
és az ő Attyafiá is nagy vigan szokása-
szerént: hogy meg látá ezt Martha,
nagy szorgalmatossan forghódik vala ő is,
hogy hamaréb el végezödnék az vendég-
ség és az vendégek ki ki helyére takarod-
nék, hogy annál alkolmatosban, és aka-
dálnékül Maria Maghdolnával beszélget-
nének, minden szükfeges dolgok véget.
Minek-utanna már csak ketten vólnának,
alkol-

alkolmatosságot keresvén Martha , által
ölelé az ő Attyafiát Maria Magdolnát, az
szerént cselekedék Marià Magdolnais, és
Martha alázatofan meg csokolá ötetés így
kezde véle beszélgetni. Szerető atyámfia
minemű dolgok ezek à kiket te naponként
cselekefzel, s vallyon illeneke ezek vala-
mely iámbor ió erkölcsű Nemes Aszszony-
állathoz? az mint te vagy, és ha mind
ezekben nyilván való bűnök és vétkek nem
találatnak-is, kiknélkül ezek nem igen le-
hetnek, mind azonáltal sokaan ebben megh-
botránkoznak, hól az Istennek felelme, hól
az mi meg holt eleinknek böcsülettek, hól
az ő utánok hagyot ió hírek nevek. Ezé
az vigasztalás az kit énnékem, és az te Bá-
tyádnak Lazárnak adcz? meg sem gondol-
ván hogy az Isten teremtet, sem penigh
hogy az ő igaz itilő széki előt számot kel ad-
nod egyszer mindennemű dolgaidrol, és
cselekedetidről, talám azt tudod hogy

örökké élz? minden embernek kemény
szám adása lészen az Isten igaz ítélő széki
előt, és minden ember az maga cselekedeti
szerént itiltetik meg; így és chez hasonlo-
képpen beszélget vala Martha az ő Attya-
fiával Maria Magdolnával, reménlvén,
ennek ezközi által, hogy valami töredel-
mességre; és meg térésre hozhatná. Azért
mind ezekre az kiket Martha nagy buzgó-
sághgal beszéllet vala, így felele Maria
Magdolna nagy bátran, minden felelem:
nélkül néki Szerető Néném, ha csak azért,
és hasonló dolgokért iöttél most én hoz-
zám, bár inkább othon Bethaniában marad-
tál volna, nem de azt itilede? hogy én à mi
Nemzetfégünket mint szintén te meg nem
gondolom? én az mi Nemzetfégünknek
nagyob böcsületire élek, és inkább ékefittem
azt az én szépen és czifrán való iaráfommal,
hogy sem te az te egyigyű és sleyt ruháza-
toddal, és ha én szintén vigan és kedvemre
élek-

élek-is most , ióhet még oly idó-is, hogy
mind ez és mások is el mulnak tóllem, de én
gyakran hallottam, az kinek itt ez világon
iól vagyon dolga, és nagy kedvére él, az
más világon sem lehet annak gonoszul dól-
ga: Lásd azért minémű tréfas szokkal úgy
mint ifiu, maga gondolatlan Afzszonyállat
felel az Nennyének, s' mivel menti magát,
mert még az bünben hever vala, és ez világi
gyönyörűségben tisztán el merülve. Az
Isten felő Martha áz ő atyafiának üdvössé-
ge keresésében szintén oly szorgalmatos-
vala, mint szintén az magáieban, még-is
igy beszél vala néki. Szerető Atyámfia igen
meg csalatol mind ezekben áz mit beszellez
ez mind csak héában valóság, és az igazság-
gal igen ellenkezik. Demind héában lón
Marthának ez mostani beszéde és intése,
hanem Maria Magdolna fel kele mellőlle,
és ot hagyá Marthát, és kezdé követni
mindennapi szokot mulatságát Martha ezt
látván

látván azonnal térdre esék, és könyörgeni
kezde az Istennek érte, hogy világosíta-
ná meg az ő szent Lelkével: annak utánna
ételt italt hozánnak, hogy minek előtte
ismét utra indulna Bethania felé, valami
erőt venne, mert igen bággyat vala az uton
való iarástól.

NYOLCZADIK RESZE.

Miképpen kéri Martha Maria
Magdolnát, hogy csak egyszer halgat-
ná meg Vrunck prædiká-
tioját.

MIvel Martha már megh értette vala
Vruncktól, ha Maria Magdolna
megh halgatná egyszer prædikállását tehát
megh térne, megh sem gondolá azért Mar-
tha hogy olyan nehezen menne véghben,
az dologh, ismég el mene azért az Attya-
fiahoz,

fiához, s'azon lôn minden tehetfégevel, ha
azt az vakmerô Maria Magdolnát rea be-
szélhetné, hogy vele ugyan elmenne, és
megh halgatná Vrunk tanítását, mely ki-
uánfágha Marthának noha igen ió lôn, de
nem vihetté véghöz femmi módon, és így
néki mégh fokot kel vala fáradni, hogy
idôvel az Attyafiát az Istennek igaz ísmé-
retire hozhatná, s-az ô kemény szûvét
megh lagijthatnáia. Minek- utánna azért
Martha eszében vövé, hogy mostanságh
semmit nem vegezhetne, és fok szépintése,
és szava mind héában vólna, más utat kö-
vete, és más eszközt kerese az Attyafiának
megh térésére. Minekutánna azért Ma-
ria Magdolnais el végezé az ô ebédgyét,
ísmégh Marthához mene, nagy vighan,
és nagy mosolyoghua s'igy szolla néki:
Szeretô Nénem s' mit gondolkodol most?
Azté hogy minémü dolgokról prædikály ís-
mét énnékem? Vallyon nem másrólé hogy

E

fem

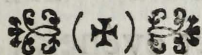
fem annak előtte? Kérlek kely fel, legy vig-
s' egyél igrál, örvendez velem, én is min-
dennémű Attyafiui szeretettel és jó akarat-
tal léfzek hozzád, és mindent meg csele-
kezem te kedvedért valamit töllem keni és
kivánni tudtz. Ezekre így szolla Martha.
Szerető Atyámfia, én itiletem szerént én bi-
zonnyal te veled igazán vigadtam, s kesz
vagyok még-is veled vigadni, de megh egy
kérfem vagyon tőled, kit ha kedvemért
megh czelekefzel, mostanfágh többet
tőled nem kérek. Maria Magdólna kérdé,
micfoda vólna az mondaná meg néki Azért
Martha elő kezdé beszéllení néki, hogy mi-
képpen mostanfágh támadot vólna, egy igen
nagy ieles Propheta, az ki nagy és fok csu-
dákat cselekednék. Simont-is az pokloffag-
ból meg gyógyitván; egy Vr embernek is
leányát halottaiból fel támasztotta, és ehez
hasonló csudákat fokot cselekedet: Azért
mind ezekből világossan ki hozhatni, hogy
ez

ez legyen az igaz Messias, ki az mi régi Atyáinknak meghvala ígírve, kire még a régi Patriarchákis nagy ohaytással várakoztak, és még is várakoznak. Ez az ieles Prophe-ta most széllyel jár, prædikál, és tanít; azért kérlek szerező atyámfia, halgasd meg bár csak egyszer prædikállását, és üdvösséges tanítását. Maria Magdolna, az kielőt még ez igen keferűfüvala, így felele Marthának. Szerető Néném igen nagy csudálkozásom vagyon rajta, hogy én előttem ez dologról, annyi szoval beszélgetz; Ha kedvem volna hozzá, vágy kedvem léfzen, el megyek őtet halgatni, ha pedig nem, tehát házamnál maradok, senki erővel oda nem vihet, te néked mindenkor nagy kedved és szerezőted volt ilyen emberekhez, eredgy azért most is hozzá, és halgasd tanítását, énnekem minden kedvem ez világhoz vagyon: Azért kérlek hadgy békét énnekem ilyen dologban. Szerető atyámfia

monda néki Martha, hiszem ez nem nehéz dolog az mire kérlek, ha te én töllem ennél nagyobbat kértél volna, megh nem tartottam volna tölled, és te én kedvemért, ezt az kis dólgot sem akarod megh cselekedni. Ha már ugyan ájttatóságból nem akarsz is oda menni, tehát csak azért is iõij el, hogy lásd meg, s' hallyad minémû édesdeden, kedvessen, kegyessen, alázatoosan, és bölcsen beszél, és egy szóval minémûképpen viseli magát az õ tanításában, és prædikálásában: Tekincs meg csak õtet, minémû szép, tettetes kedves ember mind természet szeréntis örömezt szép embereket látz. Ezeket meg értvén Maria Magdolna, egy kevesse meg lágyula az õ kemény szive, és így felele Marthának: El untam, utánnam való sok kunyurálásodat, csak hadgy békét már ihol fogadom te néked, hogy hólnapi napon elmégyek veled, az õ

tan-

tanjiáfát és prædikállását meg hialgãtñi: de
azért nem olyan alá való ruhában mint te,
hanem az én állapotomhoz és Nemzetse-
gemhez illendõ köntõsben mégyek az Egy-
házhoz. Kicsoda lehetet nagyobb örõm-
ben mint Martha ezen az feleleten? Igen,
meg kõszõné azért az õ Attyafiának Mar-
tha, ha ked véért azt megh cselekedné és
monda néki, nem bánom, fõt szabad légy
vélle szeretõ atyámfia, akár minémû õltõzet.
ben légy tellyes kedved szerént: En is az én
szokot õltõzetemben lévén, el mégyek ve-
led; ennek-utánna, nagy vigan vocsorához
ülének; azt el végezvén Maria Magdolna
az Nénnyét Marthát más házban viteté,
az hól fél étzakának ideiénél továb imátko-
zék, nagy ájttatos buzgosággal, hogy
ennek az el kezdet dolognak lenne
ió vége.

KILENCZEDIK RESZE.

Miképpen Maria Magdolna
Marthával Bethaniában
mene.

MArtha azon étzaka keveset alufzik
vala, és reggel fel keluén, azház
népét-is fel költe, hogy mindent elő készí-
tenének, az mi az uthoz kívántatnék, hogy
fel keluén Maria Magdolna mindent ké-
szentalálna. Azért felkelvén Maria Mag-
dolna-is felöltözék legh szeb frisseb ruháiá-
ban az ki vala, nagy kevélyen czifrázá vala
magát, és el indula Marthával és az ő szöl-
galotával Bethania fele. Azonban hogy
el érkezének, szinten oly idő vala, hogy
ebédnek idője volna. Azért azonnal le-
ülének, és ebédet evének, azt el végezvén
nagy

nagy vigan Martha az Atyafiának más há-
zat ada szállásúl , hogy ha akarna ott egy
ideigh maradhatna és nyugodnék. Maria
Magdolna az ki nem örömeft vala magán,
mondá Márthának, hogy inkább egy kevesse
ki menne sétálni az ő szolgálóival, kibem-
néki tób kedve telnék , és tób gyönyörűség-
hére vólna , mint az házban magan lenni.
Elmene azért széllel az kertekben ide s' to-
va eghéz estveigh, mind oda járván mulat
vala , mellyet Martha ighen akar vala.
Azért migh Maria Magdolna az ő mulat-
saghát keresi vala sétálással, és egyeb dol-
gokban addig Mártha-is, ki igen szorgal-
matos vala az ő atyafiának idvössége kere-
fésében , a bódogsagos Szűz Mariához
mene, ki más házban vala, nagy bóczülle-
tessen kőszönté őtet, és megh ielenté néki
hogy az ő bűnös Attyafia vele egyyüt há-
zához iutot vólna, és néki aiánlá hogy kön-
yörgene érette az ő Szent Fiának. Az
ból-

bóldogfágos Szűz mondá, hogy ő néki az
tetczenék, hogy az Vrnak megh ielente-
nék. Azért Martha azonnal el küldé V-
runkhoz és megh izené néki, hogy Betha-
niában volna az Attyafia Maria Magdol-
na, és tellyességghel réá birta már, hogy
tanítását megh halghatnáia. Christus V-
runk felele az kôuetnek, hogy ezeket már
mind iôltudná, azért iôremén seghben leg-
yen csak Mártha, mert valamit néki mon-
dot azok mind megh tellyesednének, és az
Attyafia csak hamár oly töredelmességre
iutna, ki az széles világh elôt niylván lészén,
mely izenéten nem csak ôruendez vala
Mártha, de megh az bóldogfágos Szűz
Maria-is, kin Maria Magdolna igen csu-
dálkozik vala, mondá azért az Nennyének:
Martha, mit ielent az, hogymost olyan-
vigan mutatod magadat, és így ôruendesz?
én teghedet talám soha ilyen vighan és ny-
áiaffan nem láttalak. Felele Martha: Eze-
ket

ket én mind te éretted czelekeszem, mivel
az én házambhoz iöttél engem látogatni,
melyben te fok időtől főgvált nem vóltál,
és valamenijszer réád tekéntek, flátlak,
annijszer uijab örömet érzek az én szüvem-
ben: Es mondá touáb néki: Szerető At-
tyámfia, ha ellened nem vólna, ier el ve-
lem az VR Christus Annjához, láto-
gassuk meg őtet, ki most az házban vagon
és nagy aitasos buzgólaggal imátkozik.
Mondá Maria Magdolná: Nem bántom
megh tehát őtet, és nem léfzek akadallyára
végezze imatságát inkább. Azért Martha
sem erőlteté touáb őtet, mivel látá, hogy
minczen kedue hozzá, mert megh az szíu-
ben semmi aitasoslagh nem forogh vala.
Ezeknek utánna vacsorához ülének és eg-
gyüt evének, azt el végezuén ki ki az ő
szállására mene, és elnyugo-
vának.

TIZEDIK RESZE.

Miképpen készülének Martha

Maria Magdolna, Vrunk tanítását és
prædikállását halgatni.

Azért igen reggel fel kele Martha
az ő ágyából, és mindeneket
igen szorgalmatosághgal el intéz
vala, Maria Magdolna-is igen öltö-
zik. Szolitá szolgálóit, hogy
minden drága öltözetit elő hoznák,
hogy ez világhnak látásara és kedvé-
re öltözhetnék, mennél ékesben le-
hetne: Azért Martha is segitti vala,
hamaréb vóltáért öltöztetni, és mi-
nekutánna fel öltöztetet vólna, véve
kezében szokása szerént egy tükört,
és nézi vala magát, ha mit látna az
mi

mi kedve szerént nem volna, azonnal az szolgálóival meg cfináltatá, azért már mindenek kedve szerént lévén, monda Marthának: Itild megh már Martha, ha az mi Nemzetiségünknek éné vagy te nagyob bôcsületire vagyunk? Bizonnyal tudom, hogy énnékem ma tób nézőim lesznek, hogy sem te néked. Gondolá Martha magában, eregy csak, hiszem én az Istent az ő nagy irgalmaslágából, az te mostani állapotod rövid údon mind meg változik: De hogy az ő atyafiát meg ne szomorítaná, avagy kedvetlenné ne tenné, hogy nétalámtám el sem menne velle az Vr prædikatioiára, szintén telyes kedve szerént ada választat neki mondván: Szerető Atyámfia oly ki mondhatatlan szép vagy, hogy én

nem győzlek eléggé csuldálok özván
nézni, és úgy tetzik énnékem, hogy
nem embert látnék, hanem valami
Angyali ábrázatot. Ezeket mind
azért mondya vala néki: hogy annál
inkáb igyekezzék velle elmenni,
azonban el indulának közelgetvén
Hierufalem városához, hogy Vrunk
tanítását el ne mulatnák.

T I Z E N E G G Y E D I K R E S Z E.

Miképpen Martha és Maria
Magdolna Hierufalembe
érkezének.

EL érkeztvén azért Hierufalemnek piat-
zára, az houa már sok nép gyülekezett
vala, az uy Prophétának tanítását hal-
gani,

gatni, minden ember csak erre az czifrán,
öltözöt Maria Magdolnára teként vala, ki
egyget ki mást mond vala felöle, az mint ez
világhnak közönféges szokása, de közönfé-
gessen nagyob része az embereknek, mind
azt itilik és beszellik vala: kétség nélkül ez
Aszonyállat nem aiatofságból jöt ez Pro-
phétának tanítását halgatni, hanem nijlván
mást reméni és keres, kinek bizonyoságha
az ő czifrán való öltözeti és ruházattya. Az
együgyű áházatos Martha, kinek nem vala
szokása, hogy illyen fris Frauczimmerrel
járná, mind jól hallya vala ezeket, és egyéb
czűf szokot-is, kiket ő néki az Attyafia vég-
het el kel vala szenvedni, nagy szűbeli fay-
dálommal: azért oly igen szégyenli vala
magát az sok nép közöt, hogy szeméit az
földről fel nem emeli, migh nem az Tem-
plomban bé mene, azért bé menvén oda ál-
la, az hól az VR prädikállani fogna. Azon-
nal egy frissen öltözöt zeczel szék tetetek le,

az kire Maria Magdolna űlne, oly helyen
az hól ide stova néz hetne az nép közöt, mi-
neikutánna azért az nép mind bé gyűlt és
eggyűt vólna: Imé eljőve az nagy Prophe-
ta-is és fel álla az hól szokot vala prædikál-
lani. Azért meg cfendefedvén az nép,
Vrunk szemeit az égben emelé, könyörge-
ni kezde az ő szent Attyának ez bűnös asz-
szonyállatért: Noha mi nekünk keresztyé-
neknek tőkélteffen el kel hinnünk, hogy
Christus Vrunk csak egy szovával, vagy
még könnyeb ezközzel-is meg térethette-
vólna Maria Magdolnat, de néki így tet-
tetzet, és, így akarta, mivel nyilván való bű-
nös vala az Vr lsten is nyilván akarta megh-
tériteni, fok nép elöt, ez világnak kiválkép-
pen való pœnitentia tükörül és pél-
dával eleikben adni és
állatni.

TIZEN-

TIZEN KETT EÖ DIK
RESZE.

Miképpen Maria Magdolna
Christus Urunk tanításából,
csudálatos-képpen meg
tére.

CHRISTUS Urunk azért immár ot-
alván, mint ha arról elmélkednék, mit
kellene az népnek mondani, s' halgata egy
kevés ideig, Maria Magdolna az ő szokása
szerént, ide s' tova néz, szemeit széllyel for-
gattya vala, tekintte Christus Vrunkra is,
Christus Vrunk viszont Maria Magdol-
nára, de Vrunk oly formán, és oly ábrázat-
tal tekintte reá, az minémű-képpen azokra
foghna tekinteni, kik az közönséges itilet-
kor, az örökké való kárhozatra itiltetnek:
Azért ez rettenetes ábrázattal, hogy Ma-
ria Magdolna Vrunkat megh látá, azon-
nal oly szörnyűképpen meg ijede, hogy
minden-

mindennemű tetemi reszketni kezdének, és
szokot szép színe változni kezdé, és úgy el
halaványodék, mint egy halálra vált em-
ber, az ő szíve úgy el reműle, hogy se álhat-
na, se veszteg nem űlhetne, azért az székből
ki kele, és az földre ereszkedék; kin min-
den csudálkozni kezdé; de az nagy irgal-
mu jó Isten, nem akarta hogy ebben az
nagy rettegésben, és félelemben sok ideigh
maradgyon, hanem kiválképpen való ke-
gyelmét nyuytá néki. Maria Magdolna,
azért hogy immár ugyan meg hallya mit
akarna Vrunk mondani, ismét reá tekinté,
nagy alázatosfan reá vetvén szemeit vi-
szont Vrunk reá tekinté oly formán és oly
kegyes ábrázattal, az kivel most Men-
nyéghben minden meg dűcsöült Lelket
néz: azért azonnal ez bűnös Áfzszonyál-
latnak szíve kiválképpen való Isteni szere-
tettel kezdé éghni, ki ő néki oly igen meg
nijlatkoztatá az ő előbbeni verkeit, és bűnös
életét,

életét, hogy azokról nagy keserveffen kez-
de panaszolkodni, kiket azonnal ugyan ot-
Christus Vrunk előtt mind annyi nép előtt-
is mind elő számlál vala, ha Martha őtet ar-
ról meg nem szólította vala. Azért magá-
ban így kezde panaszolkodni mondván:
iay énnékem és még-is iay, mit cselekedtem
én fzegény bönös afzonyállat, s hova gon-
dolkodtam vólt, hogy én az én teremtmő Iste-
nemet így el hadtam volt s' megvetettem
volt. Oh mit cselekedgyek immár, mi-
képpen jelennyek meg az Istennek szine
előt? Oh s' miért nem fogattam szovát az
én Nénémnek Marthának? Oh te álha-
tatlan csalárd világ? Oh gyarló test? Oh
világnak nagy hívfága, oh tú pokolbéli
kárhozot Lelkek, mely igen meg csaltatok
engem, oh s' miért követtem én? s' miért
cselekedtem annyi sok szántalan iszonyu
vétkeket? Illyen és hasonló panaszolko-
do szókkal belzélget vala Maria Magdol-

na, kin Martha igen csudálkózik vala, monda azért néki: Szerető Atyámfia ne esél csak kétségben, bizzál az Isten irgalmában, és megh ne bántcs most az Vrat az ő tanításában, az Isten irgalmas és kegyelmes, kétség nélkül meg bocsáttya az te vétkeidet, az ő irgalmaísága nagyob mind ez fzeles világh vétkénél, figyelmez csak az Vrnak beszédére. Christus Vrunk azért eszében, vévén hogy Maria Magdolnának szive két csudálátos, nyíllal meg sebesitetet ugy mint; fzeretettel és félelemmel, az ő tanítását is ahoz alkolmáztatás' monda: Oh te bűnös lélek, tarcs poenitentiát, mert az Istének országa hozzád közelget, és eleiben vévén szent Lukacsnak tizenkilenczedik részét, az hól ily szól: Vala egy igen kazdag ember, àki meszfze utra méne és az ő jofzágát vágy pénzét, szolgai közzé osztogatá hogy azzal kereskednének, ismét haza jövén az Vr, kérdészkedik vala tollók, és minde-

mindenik kereskedvén egyiken kívül, ki az
ő Talentumát az földben el ásta vala, és
semmit nem kereskedet velle; azzal akar-
ván az Vrjelenteni, ha ki az teremtet álla-
tokat, az Teremtőnél fellyeb böcsüll, az,
az ő Talentumát az földben ássa, s' nem ke-
reskedik velle, ki feleségét gyermekét in-
káb szereti az Istennél, vagy az ki az el mu-
landó gyönyörüséget az örök életnél fel-
lyeb kedveli. Az ki az maga testét fele-
barátságánál inkább szereti, az ki kevély fel-
fuvalkodot, az kinek minden gondolattya
csak ételre italra vagyon, az ki az ő testének
kedvét kevélységés, pompával, czifra öltö-
zettel, ez világi elmulando hívsággal kere-
si, az ki vizont az ő testét jó lakás buja szem-
telenség alá veti, ezek mindnyájan az ő Ta-
lentumokat az földben ássák. Illyen és e-
hez hasonló tanításokkal, és példákkal lá-
gyittya vala Vruuk Maria Magdolnának
szívét és monda ismét: Ha ez illyenek azért

kiket elő számláltam, töredelmes szível
nem léfznek, és poenitentiát nem tartnak,
az örökké való sötétségre vettetnek; az
hóllészen örökké való sivás rivás, és fogok-
nak csikorghatála. Ezeket az punctumo-
kat el végezvén azért Christus Vrunk,
Maria Magdolna mind ezekben az elő
számlált vétkekben, bűnősnek találá magát,
igen meg szomorodék és meg réműle ma-
gában, mert az ő vétkei szeme előtt forog-
nak vala, az kikre szintén ugy, mint egy tū-
körben néz vala. Azért eggyenként sze-
degetni kezdé maghárol, minden ekefségét
czifraságát, függőit, lánczait, és minden
drága marhát, az ki ő rayta sokafsággal va-
la, azokat mind az földre raká, és szűből
szégyenleni kezdé magát, hogy olyan sok
kevélységgel czifrázta vala magát annak
előtte s' olyan nagy botránkozására völt.
fokoknak ez világon. Christus Vrunk to-
váb nyuytá prædikátioját, elő hozván az
példát.

példát az el veszet luhról és gárafról, de ki-
váltképpen az el veszet Fiuról s' monda: Va-
la egy ember, kinek két fia vala, az egyike
az ő Attyának mindenkor engedetlen lön,
és kéri vala tőlle az ő örökségének részét, a-
zért az Attya is ki adván részét, azzal el
mene más országban, éjelnappal csak dö-
söle, minden jóvát semminek itilvén kimi-
letlenül költi vala, gonofz fertelmes sze-
mellyekre; Minek-utána mindenét el téko-
zolván imár, oly szegénységre jutot vólna,
hogy semmie nem lön, ugy annyira, hogy
nem tudná éhfégét mivel enyhíteni: ha-
nem törkölt eszik vala, kit az Disznoknak
vetnek vala, kiknek maga vala pasztorok,
eszében juta azért az ő Attyának háza víz-
sza tére, és az ő Attyának lábaihoz esék, és
monda: Atyám bocsáfd meg énnékem,
mert vetkeztem ellened ennek-okáért,
nem vagyok méltó hogy fiadnak hivattas-
sam, de még is kérlek szerető Atyám bo-

csáld meg énnékem mind ezeket, és tégy
-engemet leg aláb való szolgádnak szolgál-
-ává. Mit cselekedék az Attya? által ö-
-lele az ő Fiát, és monda hozzatok néki ru-
-hát, és adgyátok reá, arany gyűrűt az uijá-
-ban, és czipelőst az lábában, s' lakiunk vi-
-gan, mert az én fiam megh holt vala, és is-
-mét meg elevenedet. Ez példával akar-
-ván jelenteni Christus Vrunk, hogy az el-
-vesztet fiu az bűnös lélek volna, az ki ismét
-viszfa akarna ióni az ő Mennyei Attyá-
-hoz, poenitentia tartás által; mint ha azt
-mondaná. Oh te bűnös lélek, az ki hálá-
-datlan vagy az istentől el vőt sok jókért, és
-az ördögnek leánya vóltál, téry meg csak,
-én tégedet az Mennyei Para dicfomnak örö-
-kössévé téfzlek, hogy Vrunk ezeket a sok
-szép beszédeket elő számlálá, nem túrheté
-meg tovább magát Maria Magdolna, az ő
-szívének nagy fáydalmából ki sok vétkei
-miat vala; Annakokáért keffer vessen kezde
firni,

firni, és monda magában: Oh Vram legy
irgalmas és kegyelmes nékem szegény bű-
nőfnek: azért ilyen töredelmesség hgel-
vén, sok köny - hullatással mellyét kezdé
űtni, nagy alázatossággal szeméit az földre
vetvén, monda ismét nagy csendes lassu
szóval: Oh mit cselekedgyem én szeghény
nyomorult? mit kezdgyek én szegény
gyámoltalan? hová reytezzem az Istennek
kemény haragia elöt. Illyen és ehez há-
fonló töredelmes szókkal szólla: de oly
formán alkolmafztattya vala azokat, hogy
az nép közöt semmi botránkozás nem lön,
nem ugy mint némely esze-feleytet Asz-
szonyállatok, kik haiokat szaggattyák,
vagy magokat megölniakariak; Az Isten-
felő Martha igen biztattya vala, mennel
iobban lehete, s: monda néki: Szerető At-
yám fia, ne légy oly kisdéd szivű, hiszem,
hallod hogy az Isten irgalmas kegyelmes,
és kész az vétkeket meg bocsátani, csak az
bűnös

bűnös ember is hozzá alkalmazta magát és az ő Istenét azokért tiszta szívből kövesse meg, és ő tőle kegyelmet kérien, mert az ő irgalmasága nagyobb mindezen világ vétkenél, ő természeti fokkal halandóbb az irgalmaságra, mint az büntetésre: azért bizzal csak, és ne essél kétségben, az Isten irgalmában: hanem teljes szivedből szanyád, bánnyád bűneidet, és álhatalossan, tökéldtel magadban hogy ennek utána semmi halálos vétékben nem lélegzel, **on** így kétség nélkül az **Vr** Istentől minden kegyelmet és bocsánatot nyerhetz. Ezekből és ehhez hasonló beszédekből sok vigasztalást von az meg térő bűnös, **Maria Magdolna** azért tisztán el tökéllé magában hogy ennek utána mindenben **Vr**unk tanítása és mondása szerént, kit ez mostani prädikatiojában hallot, rendellye életét, és **Marthának** is tanítása szerént, mindeneket meg

bűnös

meg cselekedgyék. Ezeknek utánna
Vrunk el végezvén prædikállását, és szo-
kása szerént meg áldván az népet, hívatta-
tik Simontól az kit megh gyógyított vala
póklofságából, ebédre, és ott mi történék az
vendégség alatt, továbbad mayd meg hal-
lyuk.

TIZENHARMADIK RESZE.

Miképpen Maria Magdolna
Marthával Urunk prædikállása
után is-még haza mene, és mi-
képpen siratá az ő
vétkei.

CHristus Vrunk prædikállása után
fok nép gyüle Martha házához, kik
örömeft beszelghetnének Maria Magdol-
nával, kétséghnélkül arról, hogy ha vala-
H mikép-

miképpen ötet azel kezdet töredelmes éle-
téről el vonhatnák, és el idegenithetnék:
de Martha az kinek kivaly-képpen való
szorgalmatos gondgylón az Attyafiara,
mind el igazittyá vala őket nagy jó mód-
gyával, mondván nékik, hogy most sem-
miképpen véle nem beszélhetnének. Ma-
ria Magdolna penigh igen bus és szomorú
vala sok vétkei miat, kiknek emlekezeti szü-
vében sok faydalmat szereznek vala, noha
az Istenfélő Mártha szüntelen vigasztallya
vala ötet, mondván néki: hogy minden re-
ménség hét csak az Istenben vessé, az kitől
kétfégh nélkül soha el nem hagyatik. Kéri
vala azért, hogy kelne fel és menne véle.
Hierusalembe az bátya Lázárnak házá-
hoz, de Maria Magdolna oly igen erőtlen
és bagyat erővel vala: az ő bűnein való si-
ralma miatt, ugy annijra, hogy az földről
fel nem kelhetne: azért Mártha az szolgál-
lojával Marcellával együt fel emelé az
földről,

földről, és el menének Hierufalemben, az
uton menvén immár mondá Maria Mag-
dolna nagy keserveffen ki immár minden-
szépséghez, cifraságot magáról le vetet va-
la, fohászokdván fira: **O** mit czeleked-
gyem már, én nyomorult bűnös, ki oly fo-
kat vétettem az én Istenem ellen hogy an-
nak számát nem tudom? **O** hogy tehetek
én mind azokért éleget! **O** ki szabadit meg
engem nyavalyást, az öröcké való pokol-
nak kényyától, kit én annij fok ezerfzer
meghérdemlettem, azért kérlek én kegyel-
mes Istenem, légy irgalmas én- nekem sze-
gény bűnösnek. Ezeket halván Mártha
és Marcella ighen szanakodának rayta, és
csak aligh viheték az ő bátyyok házához:
ott azonnal magán való házban viteték, és
ott egy nehány jó akaroit, és rokonit hagyá
mellette az kik vigasztalnák, és biztatnák
szomorúságában. Maria Magdolna mon-
da nékik, hogy örömesben egy kevés ideigh

magán lenne az házbán: azért kéré őket, hogy ideigh mennének ki tölle; kit megh cselekedének, és így Maria Magdolna magán lévén már, keserveffen-sirattya valaminden bűneit.

TIZENNEGYEDIK R E S Z E.

Miképpen Maria Magdolna az házából titkon ki megyen Urunkat keresni.

MInek utánna Maria Magdolna nagy töredelmességgel és siralommal egyedül vólna, minden vagyodása, ohajtása, gondolattya, csak egyedül Christus Vrunkhoz vala: azért nagy titkon az bátya házából még azon napon ki mene, oly okkal, hogy Vrunkat megh keresnéje, azért valakit csak elől találta, azontól mindentől kérdezkedik, és tudakozik vala, ha nem látáké

táké az Vrat? az nagy Propheta el vég-
hezvén prædikállását, hová ment vólna?
minekutánna megh érte, hogy az Phari-
séus Simon házában vólna, egy edént megh
tölte drága kenettel, és azt hozzá vévén,
azonnal az Pkariséus házában mene: Mi-
nekutánna bé bocsáttaték, az asztalhoz
mene, közelgetvén az hól az Vr ül vala, a-
zonnal Vrunk lábaihoz esék, és ott kefer-
veffen kezde firni, sok könyveit öntvén, ugy
annijra, hogy az ockal mosogattya vala V-
runknak lábait, és az ő fejének hajával sza-
ragattya vala, és azokat szüntelen czokol-
gattya vala, vévé ismég az drága kenetet,
kit véle hozot vala, és megh kené őtet, az
szerént az lábait is, és irgalmaságot, s-bű-
neinek bocsánattyát kéri vala tőle. Eze-
ket látván az Phariséus ki Vrunkat ebédre
hitta vala, mondá magában ha ez igaz Pro-
pheta vólna, kétség nélkül tudná, minémű
aszszonyállat ez, az ki őtet illeti mert bű-

nős. Abban az időben penigh oly szokás
vala, hogy az kik magokat igaznak tartják
vala, kivályképpen penigh az Phariséufok
senkinek nem engedik vala magokat megh
illetni ki bűnös volna, Vrunk eszében vé-
vén azért az ő gondolatit, monda néki: Si-
mon valami beszédem vagy on veled. Fe-
lele Simon: Mester mond meg énnékem,
mi lehet az Monda Vrunk: Vala egy em-
ber, az ki pénzét uforára adná, annak vala
két adossa. Az eggijke száz Ghirával va-
la adós, az másik ötvennel, és minek után-
na, nem lön nékik honnat megh fizetni,
mind az kettőnek megh engedé. Mond
megh énnékem Simon ezek között mellijke
szereti őtet jobban? Felele Simon, én azt
itilem, az kinek többet engedet. Monda
Vrunk: Jolitilted; és fordula Vrunk az
afszonyallathoz, és mondá Simonnak: En
az te házadbán jöttem, és vizet az én lába-
imnak nem adtál, ez az afszonyállat pe-
nigh

nigh szemeinek könyhullatásával mofogata az én lábaimat, és az ő hajáual száraztja: te énnékem csokot nem adtál, ez pedig miulta béjót, megh nem szűnt, az én lábaimat csokolgatni: te az én fejemet megh nem kentéd, ez penigh az én lábaimat drágha kenettel megh kente. Ennek okáért mondom tenéked, hogy ő néki fok vétkei bocsáttatnak meg, mert fokot szeretet, az kinek penigh kevés bocsáttatik megh, kevesbet szeret; és monda néki: **A**szfzonyállat, az te bűneid megh bocsáttattának. **A**z kik az asztalnál űlnek vala, kezdék maghokban mondani: kicsoda, az ki az bűnt megh bocsáttja. **M**onda ismét **V**runk az aszfzonyállatnak, az hitetlenek meg akarván az ő hatalmát mutatni: meny békével, az te hited idvőzít tégedet. **O** dicsőséges töredelmes szivű **A**szfzonyállat; **O** te buzgosághos **I**sten szerető **A**szfzonyállat, te csak kevés ora alatt az **I**stennek
kivály.

kivály-képpen való nagy jó vóltából és kegyelségéből nyerted azt, az ki fok ezer ember közül sem adatik egynek, mert az VR nem csak bűneidet bocsáttá megh, hanem az Phariséus elót partodat foghván megh mentet. Hester Afzszonnak nagy öröme vólt, hogy az Király elót kegyelmet nyert az egész Sidó népnek. De oh Christus szerető Maria Magdolna az te szűbéli örömed fockal nagyob, fockal örvendetesb fockal bocsúlletesb vala, mikor az VR néked azt mondá: Eregy békével, azt te bűneid megh bocsáttattának. O böldeghságos Szent Maria Magdolna Afzszony, légy fzoszóllónk az mi megh váltò Christusunk elót, hogy minékünk-is legyen irgalmas és kegyelmes az ő nagy irgalmaságából.

T I Z E N E Ő T E Ő D I K
R E S Z E.

Mi képpen Maria Magdolna
Vrunktól testében lelkében
megh gyogijttatván, is-
még haza mene.

MInek-utánna Vrunk Idvőzítők az
Poenitentia tartó Maria Magdolná-
nak nem csak megh boczátá vétkeik, ha-
nem az kevély Phariséus előt megh-is men-
té, és pártját fogá. Ismég haza mene.
Maria Magdolna az bátya házához, és
fírván nagy örömmek miatta: az kik ezt lát-
tyák vala mondának egy-más közöt, talám
az Propheta mivel nyilván való bűnös-
megh nem halgatta, vagy véle sem akart
beszélni. Azért az ő itileték fok féle vala
ez dologh véget, de ezzel Maria Magdol-

na ighen keveset gondola, azonban az migh
oda járá az Phariséus házában, addig Mar-
tha az Attyafia házában mene, és ötet ke-
resni kezdé, és mivel ot nem találá, az utzá-
ra mene kérdezkedni, hová lör, és hová
ment volna Maria Magdolna. Minek-
utánna megh érté Mártha hogy az Phari-
séus házában volna, azonnal oda küldé az
ő szolgalóját Marcellát, hogy megh látná
ha ott volna, és mit mivelne ott. Azért
Marcella el véghezvén Afzszonyának pa-
rancsolattyát, csak igen hamar megh tere,
és megh jelenté Márthanak, miképpen Ma-
ria Magdolna Vrnk labainál ülne, szemeit
az földre vetvén sirankozik, és mi képpen,
az nagy Prophetától sok szép biztató szókot
hallot volna, ugy-mint, hogy fel kelne, és
menne el békével, az ő bűnei megh bocfát-
tattának. Ezt az örvendetes hirt hogy
Mártha Marcellától megh érte, azonnal
eleiben mene az Attyafiának, és nagy ked-
vesen,

veffen fogadá őtet, de Maria Magdolna i-
gen sir vala. Ezt hogy megh látá Mártha,
nem tûrhette, ő-is sira, és egy ideigh egy-
másnak nem szólharának. Végezetre
mondá Mártha, most vigasztaltattál már
megh szerető Attyámfia az Vrtól, az mint
hallom de Maria Magdolna még sem felel-
hete néki, Martha még-is így szòl néki, és
igen kéré, hogy meg mondaná néki, egy á-
tallyában miképpen vagyon dólga, és mi
lölte volna: arra így felele Maria Magdol-
na: Hidgyed bizonyal szerető Néném,
hogy tellyes egész életemben soha jobban
nem voltam, mint ez mái napon vagyok;
és valamit te az Vr felől mondtál énnékem,
az mind merő igazság, kit én most meg ta-
pasztaltam ő benne, úgy mint hogy kegyes,
alázatos, adakozó, és nagy irgalmu és ke-
gyelmes, noha én az mikor elsőben reá te-
kintettem, akkor énnékem az ő ábrázattya,
igen rettenetefnek tettet, és haragosnak,

ugy annyira hogy lehetetlen vala hogy nagy félelem rettegés, és rezketés-nélkül nézhetem vala őtet; de másodszor reá tekintvén, oly vigh és kegyes ábrázatunak tetzék, hogy tellyes életemben soha én annál szebbet kégyesbet nem láttam, és az ő édes beszédét meg halván, s' azokat az én szivemben vévén, oly bölcsnek s' igaznak találám azokat, hogy azonnal az én szivemet által haták, és mivel prædikálásában oly kegyessen hivot az töredelmességre és pœnitentia tartó életre, én-is tisztán el végeztem magamban, hogy tellyes életemben csak őtet szolgállyam, és az én fok vétkeimet, mellyeket száma nélkül cselekettem, egész életemben sirassam, szánnyam és bánnyam, azokból kitérvén igaz pœnitentiát tarcsak. Kérlek ennek-okáért szerető Néném Martha, kogy atyafiuságképpen oktas és tanics engem, hogy ennek utánna miképpen visellyem magamat, igaz

Istenes

Istenes életet mint visellyek miképpen tar-
csak : igaz poenitentiát, hogy kedves lehef-
fek az V r elöt, és az ő szent Anyja elöt. E-
zeket halván Martha igen meg örüle, és
nagy atyafiu szeretéből meg csokolá, és
ilyen szókot szolla néki: örökké nagy há-
lá légyen az mindenható Istennek, szerető
Atyámfia, hogy az ő nagy irgalmaságát
ilyen bőséggel közlötte veled, ez után lé-
szez immár én szerelmes Atyámfia, azért
semmit ne fély örüly és vigädgy, bizakod-
gyál mert bizonyyal el hid hogy az mi sze-
rető Mesterünk és V runk, s' az ő böcsülle-
tes szent Anyja Maria, minket semmi uttal
el nem hágnak, hanem mindenbē az Isten-
nek szent akarattyát szorgalmatofsággal
meg jelentik mi nekünk, és arra min-
ket vezetnek, és meg ta-
nitnak,

TIZENHATODIK
RESZE.

Miképpen Mártha Maria Magdolnát az bődogságos Szűz Mariához vitte.

MArtha mondá ismét az Atyafiának fok szép biztató és oktató szók után: Szerető Atyámfia Maria Magdolna az én tanácsom az volna, hogy mennénk el ketten az bődogságos Szűz Mariát látogatni. Ezen nem fokaigh gondolkodék Maria Magdolna, hanem nagy-engedelmes szoc-kalmondá: Nem tagadhatom előtted fze-relmes Néném, hogy felette igen szégyen-lem magamat az bődogságos Szűz Maria elôt, mivel nem tudom mi képpen visel-lyem előtte maghamat, és mit mondgyak néki. Felele Mártha és mondá néki: Mi-helyen te az bődogságos Szűz Mariát
megh

megh látod, és hozzá közelgetz, azonnal
esél térdre, és köszöncsed őtet nagy aláza-
toflan és szemérmefen, köszönd megh né-
ki az te veled való jó tétét, hogy irgalma-
ság hot nyert te-néked, az ő szent fiától, kö-
veid megh, és kéry bocsánatot tôle, hogy
ez ideig oly róft, és tunya vóltál az Isteni
szólgalatban, ajánlyad néki magadat, min-
deneddel, az mid vagyon, noha bizonyyal
iol tudom, hogy semmiképpen megh nem
engedi hogy térden álva köszöncsed, őtet,
mivel ő alázatofságnak tüköre. Minek u-
tánnà azért bé menének az boldogságos
szûz Maria házában, azonnal térdre esék
Maria Magdolna, és monda: Oh dicsõf-
séges szûz Maria az én Vramnak Izent An-
nya! tellyes szivembõl hálákat adok te né-
ked, az te kiválképpen való nagy kégyel-
mefségedért és jó téteményidért, mellyeket
én velem cselekedtél, hogy az te szent Fiad-
nak én érettem könyörgöttél és attól énné-
kem.

kem bűneimnek bocsánattyát, és nagy irgalmafságot nyertél, noha nem vólnék méltó, ô sz Szûz hogy hozzád jöjtek; de az velem töt fok jó téteményid és az te szent Fiadtól vöt nagy irgalmafság kényszeritet hozzád jöni, hogy azokért hálát adgyak te néked. Ennek okáért el vegeztem immár tellyeséggel magamban, hogy az te Szent Fiadnak, es te szent Afzfzonyságodnak, s az ô Tanítványinak adgyam minden jószágomat, marhámot és mindenemet az mivel birok. Ezeknek utánna tisztelendô Szûz, ha megh nem bántlak véllé, és ellened nem vólna, énnékem ez széllyes világon semmi nem lehetne kedveffeb; hanem hogy ennek-utánna, egész életemnek végéig nálad, és veled lehetnék, és néked szolgálhatnék, noha én erre igen méltatlannak ismérém magamat, az bôldogságos Szûz mind ezekre ugy tetteté magát, mint ha Maria Magdolnát nem ismérné; monda annak-okaért

Marthá.

Marthának; Leányom kicsoda ez az ki il-
lyen alázatos, és szomorú? Felele Martha:
Tisztelendő Anyám, az én Eöcsém Maria
Magdolna, az kiért néked fokat könyör-
göttem, hogy az te szent Fiadnak könyör-
rőghiérette; monda az bődogságos Szüz.
Te vagyé az ki ennyi ideig bűnben éltél, ki
felől annyi gonofzt beszéllettek? Oh kijol,
és igazán cfelekedtél, hogy az te Nénédnek
Marthának szavát foghadtad, és poeniten-
tia tarto életre adtad magadat, az én szerel-
mes Fiam te néked ennél is sokkal nagyob
kegyelemmel, és jóval lészen, bizzál csak
érőssen ő benne. Ezeket az biztató szókat
hogy az bődoghságos Szüztől meg hallá
Maria Magdolna, keferveffen kezdé sirni:
Ezt meg látván az bődog Szüz hogy illyen
szomorú, és töredelmes szível vólna Maria
Magdolna, által őlelé meg cfokolván őtet,
és monda néki: Ne siry immár szerető leá-
nyom, hanem légy vig, és örűly, mivel az

K

te

te fok vétkeid már meg vádnak bocsáttat-
va, és ne vétkezzél többé, az én szerelmes-
Fiamtól sem hagyatol örökké. Ennek-
utánna alkolmas ideigh ezek hárman együt
valának, Maria Magdolna az bóldoghsá-
gos szűztől igen vigasztaltaték, és fok szép
Isteni dolgokra meg tanítaték, hogy ennek
utánna az Isteni szolgálásban leg szorgal-
matosban miképpen vífellye magát.

T I Z E N H E T E D I K R E S Z E.

Miképpen az Bóldoghságos
Szűz Maria, Martha és Ma-
ria Magdolna együt e-
bédet évének.

MInek-utánna már fok ideig illyen-
nagy nyájas és aijtatos beszédekben
vólná-

vólnának foglalatosfak, és az ebédnek ideje-
is eljött volna, az szorgalmatos Martha ké-
rérére felkelének, és mind hárman az ebéd-
hez menének, ugy mint az böldeghságos
Szűz, az Istenfélő Martha, és az tőredel-
mes szivű Maria Magdolna. Oh minémű
nagy örömed lehetet ezen Maria Magdol-
na! mikor illyen böcsülletes szent társa-
ságban láttad magadat, kivalképpen, hogy
ez Mennyei királynéval, egy asztalnál ül-
nél, kiveleggyűt ennél, az ki ennek elötte-
fok bűnös gonosz életű emberekkel vendé-
geskettél. Oh böcsülletes Maria Mag-
dolna, örűly mert az te megváltó Istened
annyira megáldot tégedet, hogy az ki an-
nak elötte az Pokolnak voltál Leánya, ma
az örök életnek Leánya lóttél tegnap ez vi-
lagnak szolgáltál, ma az Atya, Fiu, és szent
Lélek Istennek vagy szolgálója Tegnap té-
gedet gonosz emberek kisírttettek az hó-
l jártál, ma az szentséges böcsülletre méltó,

tisztaságos Isten Annyának társaságában,
vagy tegnap és ennek előtte, bűnös valál,
ma töredelmes pœnitentia tartó vagy, en-
nek előtte csak rövid üdövel ez világi ha-
szontalan kárhozatra vivő hivságokat és
ez világi gyönyörűséges pompát szeretted,
ma az Istennek nagy szereteti taláztatik te-
benned: Ennek előtte kedvelted az neve-
tést, és gyönyörűséges játékokat, ma ked-
veled az sirást és bánatot. Oh emberi állat!
ki nem csudálkoznék ezen az nagy hirtelen
és véletlen való megh térésen, bizonyára ki-
váltképpen való hivatallyá, és nagy változ-
tatása ez, az Felséges mindenható Istennek:
Azért nem héjában mondatik az Isten csu-
dálatoznak minden cselekedetiben, mert az
kinek akaria annak adgya az ő Isteni ke-
gyelmét, és azzokkal közli az kivel akaria.
Es minek-utánna így egygyüt el vegeznék
az ebédet, hálát adának az Istennek, és fel-
kelének az ebédetől; Monda az bődogsá-
gos

gos Szűz Márhának és Márcellának, Maria Magdolnát néktek ajánlom, kérlek legyetek véle és ne hadgyátok őtet. Elmenvén azért az bődlog Szűz, maga házában, imátsághoz kezdé: Martha-is kézen fogya Maria Magdolnát, és monda néki: bizonyára mostan valóban én szerezelmest Atyámfia vagy; Vízont monda Maria Magdolna: Bizonyára az vagyok, és tellyes életemben az-is akarok lenni, de szerezető Néném még-is eggyet mondok, énnékem mind ugy tertzik, mint ha még-h szintén ugyan azon vólnék, az ki ennek előtte vóltam, mivel még-h ez világi frist köntösben és ruhában vagyok, és azokat raytam látom, (mert noha az sok drága arany és kővésékességet mind le tötte vala, de az szoknya még ugyan rayta vala,) kérlek azért szerezető Néném, hogy adgy énnékem az te ruháidból eggyet kölcsön addig, mig én is magannak valami tisztességes egyigyű

köntöst cfináltatok. Mártha ezen sziből
igen örvendez vala, azonnal elküldé és más
ruhát hozata néki, kit azzonal réa is vön.
Bizonyyal el hittem ha tegnap mind ez vi-
lággh kért volna Maria Magdolna, vagy
mind ez világgh erőltetet volna reá, hogy il-
lyen fleyt és alá való ruhában öltözél, meg
nem cselekedted volna; de imé az te éle-
tednek nagy változtatása, és az Isteni szere-
tet az kivel megh vagy környékeztetve az
Felséges Istentől, az cselekedteti ezeket te-
veled, de nem mindennek adatik ez az ki-
válnéppen való kegyelem az ki te néked a-
datot. Minek utánna azért az Nennye
ruhájában öltözöt volna, azon napot mind
csak ájttatos beszédekben mulaták egy más
közöt, meg estveledék azért Martha az
Eötsét más házban vivé, és hagyánála az ő
szölgálóját Marcellát, az ki biztassá bátorit-
sa minden bánattyában. Elmenvén azért
Martha, nagy keserveffen kezdé az ő bűne-
főnöböl 5 21 jért.

jért Maria Magdolna firni, sok ideig, elő
számlálván menij sok ideig vétkekben élt, és
az Istennek szeretetiről, és hozzá való jó
voltáról, mellyet velle közlöt elmékedni
kezde, és azokat szivében jól megh hany-
ván, annyival inkább firni kezde és így mayd
egész étzaka ezt miveli vala, ugy annyira,
hogy Marcella nem gyôzi vala biztatni, és
bátorítani ôtet.

TIZENNYOLCZADIK RESZE.

Miképpen Mártha Vrunknak
hálákat adot, hogy Mária
Magdolnát megtéri-
tette.

MInekutánna az aítatos Mártha el
jövén az Attyafiától, Maria Mag-
dolnától, minden dolgait, ki az ház körül
vala, el végezé: annakutánna bé mene ô is
háló

hálò házában , ot térdre esék , és az Vr-
nak nagy hálákat kezd adni tellyes szivé-
ből , hogy az Attyafiát megh teritette ,
s'mondá: Dicsirteffék és fel magasztaltassék
az Vr az ô dicsőgében , dicziretes és fel ma-
gasztaltatot légyen az Vr az mi kegyes-
Attyánk , az ki teremptőie és megh tartoia
ez széles világhnak , és az ki tápláloia az
emberi nemzetnek , annak legyen dicseret ,
és hálaadás öröcké , az szénfeges Szent Há-
romfág dicsőytteffék öröcké. Az Isten-
nek nagy irgalmasságha fel magasztal-
tassék kiből az én Attyafiamat megh teri-
tette , legyen dicfret az magasságban
öröcké , Amen.

Oh ti Szent Seraphinok , dicsiriétek
velem eggvút az Vrat.

Oh ti Cherubinok , dicsiriétek velem
eggyút az Vrat.

Oh ti Tronusok , dicsiriétek velem
eggyút az Vrat.

Oh ti

Oh ti uralkodó Angyalok, dicfiriétek
velem egyyüt az Vrat.

Oh ti mennyei Herczegek, dicfiriétek
velem egyyüt az Vrat.

Oh ti kik erőftek vadtok, dicfiriétek
velem egyyüt az Vrat.

Oh ti kik hatalmasok vadtok, dicfi-
riétek velem egyyüt az Vrat.

Oh ti Istennek szent Angyali, dicfi-
riétek velem egyyüt az Vrat.

Oh megh dicfőült fok szentek, dicfi-
riétek velem egyyüt az Vrat.

Oh ti szent Attyák, Patriarchák, di-
csfiriétek velem egyyüt az Vrat.

Oh Nap, Hold, Csillagok, Eghék,
Föld, tenger és minden teremtet állatok,
dicfiriétek velem egyyüt az Vrat öröcké:
kiaz én Attyafiamat aria Magdolnát, ki
annij fok vétkeekkel meg vala terheltette,
megh teritette, és kegyelmesen cfelekedet
véle.

L

ilyen

Illyen és ehez hasonló buzgoságos és
aitatos imátságban hogy volna Mártha,
az ő szüve szüntelen való aitatofsággal ge-
riede, az ő ki választot szerelmes iegyese-
höz, az VR Christushoz és nagy Izerete-
tinek miatta, nem is tudná miképpen dicfi-
rie, böcsüllye, és magasztallya elegendő-
képpen az Istent, és így félérzakánál továb-
mulat vala ebben az aitatofságban, ugy
annyira, hogy semmiről nem elmélkedék
hanem csak az Istennek szeretetről, és jó
vóltárol.

Minek utánna azért megh virradot-
volna, az szorghalmatos Mártha azonnal
az Attyafiahoz Maria Magdolnához me-
ne, az kit hasonló képpen könyves szem-
mel, aitos imátságában talál vala; mon-
dá azonnal Maria Magdolna Mártjának:
Szerelmes Néném ha lehetséges volna, bi-
zonyára én örömeft Vrunknak az mi Me-
sterünknek predikállását és tanítását gya-
krán,

krán hallanám. Mondá neki Mártha: Az
Mester mostan nincsen it az vidékben, ha-
nem más helyre ment, ugymint, Galilæa
tartományában prædikállani, és az népet
tanítani. Mondá ismét Maria Magdol-
na: Ha én őtet nem láthatom, és az ő táni-
tását tovább nem halhatom, énnékem az
nagy nehétségemre, és lelki fáydalmomra
léfzen: Azért kérlek mond megh egy átal-
lyában énnékem, ha ugyan nem lehetsége-
sé hogy mi az **V**r után mennyünk? Felele-
néki Martha: En bizonyára semmi mód-
gyát nem látom, hogy el mehessünk az sok
gonosz emberek közöt, de mivel te néked
oly nagy vágyasod és kívánságod vagyon
az ő tanítását halgatni, mivel tölle meg-
is-
téritettél, el mehetz es fel keresheted őtet.
Kinek lehetet nagyobb öröme mint Maria
Magdolnának ezen az feleleten? Azért
azonnal készülni kezd az uthoz, több ájta-
tos Afzszonyokkal egygüt, el mene min-
den

den helyeket tartományokat feljára, mig-
len Christus Vrunkat fel találá.

TIZENKILENCZE- DIK RESZE.

Miképpen Maria Magdolna
Christus Vrunk után méne, az
ő prædikállását halgatni, és is-
még Vrunkal egyyüt Már-
thához méne.

MInek utánna az pœnitentia tartó Ma-
ria Magdolna az ő bűneinek ismé-
retségére jutot volna, és azokért eléendő-
képpen bánkodnék, s' törődnék, és azok-
nak bocsánattyát-is nyervén, napról napra
nevekedni kezde ő benne az Isteni szeretet-
nek buzgosága, ugy annyra hogy semmi-
ről nem beszélgethetne, és másról való be-
szélgetést nem-is akarna halgatni, hanem
csak

csak az ő Vráról és Mesteréről, kétség nél-
kül az ő szivében jól meg hánta vetette, az
mint olvassuk a Példa beszédről irt könyv-
nek tizen harmadik részében; Az jó tani-
tás nagy kegyelmet hoz. Azért ő is Chri-
stus Vrunk tanításából és praedikálásából
érthet és tanólhat vala. Azért az menij-
re lehetet az több ájztatos Afzszonyokkal eg-
gyüt, mindenüt követi vala Christus V-
runkat, hogy elégséges-képpen halgathat-
nája az ő praedikállásat, kit nem csak nagy
buzgósággal halgat vala, hanem azt nagy
szorgalmatofsághgal megh-is tartani igye-
kezik vala. Minek utánna azért Maria
Magdalena, Christus Vrunk tanítását és
praedikállását, sokszor hallotta vólna, s' azt
meg értvén szivében foglalta vólna, ismét
Bethaniában méne nagy fel gerjedet buz-
gósághgal: Azért Marthához jövén nagy
kegyessen, így szólla néki Maria Magdolna,
s' monda: Szerető Néném ha ellened nem
L 3 vólna,

vólna, énnékem soha ennél kedvessebb dól-
got nem mivelhetnél, és nagyobb örömem
sem lehetne semmin, mint ha à mi szerel-
mes atyánkfiát Lázárt az Vr eleiben küldé-
néd, hogy kérje és hija ide mi hozzánk ven-
dégseghben, mivel Christus Vrunk Maria
Magdolna megh térésétől fogvást még
Martha házánál nem vólt, azért annyival
inkáb szorgalmaztattya vala Vrunk oda-
jövetelét; Marthának ez igen tetszik; a-
zonnal beszélla Lázárral; az ki igen kész
lón az kővetséget fel venni. Azért azon-
nal el méne és az meg hagyot dólgot vég-
ben vivén, csak hamar megh jöve, és megh
jelenté Marthának, s' Maria Magdolná-
nak, hogy az Vr kész vólna az ő jelen lété-
vel őket meg vigasztalni. Kin igen meg
örüle Maria Magdolna és Martha; Nem
fok nap mulván az Vr el jöve Bethania ne-
vű Kastélyban, Martha és Maria Mag-
dolna nagy kedvessen fogadgyák vala őtet:

De

De mihelen az Vr à házban bé méne, a-
zonnal nagy buzgó fzeretetinek miatta Ma-
ria Magdalena kivel az Vrhoz vala minde-
nekről el feletkezék, és nem forgódik vala,
annyira, mint Martha az ő Nénnye. Mi-
nek utánna Martha igen szorgalmatos lón,
miképpen Vrunkat, mint illyen böcfülletes
vendéget, az ő Tanitvánijval tiszteffégef-
ben tarthatná, az Vrtól vót áldás után, vagy
békeffég mondás után, az kire Vrunk az ő
Tanitványit-is meg tanitá; Azonnal Ma-
ria Magdolna Vrunk lábaihoz üle, és hal-
gattya vala nagy szorgalmatosffan az ő
beszédét. Mártha ki igen szorgalmatos
vala hogy ezt meg látá, azt gondolá hogy
az ő Eötfé henyélésnek adta magát: monda
ennek okáért az Vrnak: Vram nem gon-
dolsz vélle, hogy az én Eötfem semmit nem
mivel, hanem veszteg ül, és énnékem egye-
dül hatz szolgálnom. Kérlek azért beszély
vélle hogy segitsen énnékem? Maria Mag-
dolna

dolna nagy keférvessen, és kegyessen reá
tekinte, mint ha mondaná: Oh szerető Né-
ném ne irigylyed, hanem enged meg énné-
kem, hogy az én Vramnak szentszéges lá-
bainál üllyek, az kiknél én annyi irgalmassá-
got és kegyelmet nyertem, más üdőben
örömeft szolgálok, és segitek mindenben,
és néked is örömeft engedek lelki örömet.
Az véghetetlen bölcs lsten felele, és mon-
da: Martha Martha igen szorgalmatos
vagy, és sokkal fáraztod magadot, egy az
ki szükféges. Ezzel akarván Maria Mag-
dolnát menteni, és meg ielenteni áztis, hogy
Marthát szerette Vrunk, mivel kétfzer ne-
vezi Martha Martha, és szent Ianosnak
is tizenegyedik részében bizonyította: Es
ismég monda Vrunk: Maria az iőbbik
részt választotta magának, ki el nem véte-
tik őtölle. Kivel az Vr ielenteni akarta,
hogy az világi gondviselet nélkül való élet;
ugy mint az szerzetes élet, sokkal böcsülle-
tesb,

tesb, az Isten elöt, hogy sem ez világi szor-
galmatos élet; mert Maria Magdolna ál-
tal példáztatik az szerzetes élet, és Martha
által ez világi élet. Minek-utánna az e-
bédnek, és az fok szép aijtatos Isteni beszéd-
nek, és tanításnak, s' oktatásnak vége lön,
térdre esék Martha, és Maria Magdolna,
az Vr elöt, nagy alázatossan meg köszönék,
hogy annyira meg alázván magát s' hozzá-
jok jöt és őket meg látogatta. Ezeknek u-
tánna Vrunk még egy kevés igeigh az ő
szent Annyával marada, és az urán el mene
az ő szent Attyának akarattÿát bé tellyesi-
teni. Kétség-nélkül el kel hinni, hogy
Maria Magdolna nem kékék; ha-

nem megh kereszteltetet

mennél hamaréb

lehetet.

M

HVSZA-

H V S Z A D I K
R E S Z E.

Miképpen Maria Magdolna-
szeretőj Martha házához jövé-
nek, reménlvén hogy őtet, az
el kezdet fanyaru élettől, el-
vonhatnák és az előbbeli
bűnös életre hoz-
hatnák.

MInekutánna az pœnitentiã tártó Ma-
ria Magdolna, buzgosággal és pœ-
nitentiával, egy ideig az Nénnyénél Mar-
thánál vólna, meg ismérkedék az bôldog-
ságos szűz Mariával, az ki őtet kedvelé és-
szereté az ő pœnitentia tartásáért; és min-
den Isteni és jó erkölcsű dolgokra meg ta-
nitá őtet, nagy fok rettentő és biztató szok-
kaleleiben adván, hogy ennek utánna az el
kezdet

kezdet ájrtatos, és pœnitentia tartó élettől
soha el ne állana, és tétovázás nélkül abban
hóltig meg maradna. Megh halván azt
Maria Magdolna szeretői, eszékben vévék
hogy életét meg változtatta és olyan fa-
nyaru pœnitentiara adta volna magát, nagy
fok szép musikákkal és ének szoval jóvénék
Martha hazához, reménlvén azt, hogy
Maria Magdolnát azzal az örvendetessé-
ggel, ismét az előbbeli örömré, és vigafságra
hozhatnák, kiben meg térése előt vala: De
mind héijában és hafzontalan lón minden
igyekezetek: Mert Maria Magdolna oly
tökélletes buzgoságos vala az pœnitentia
tartásban, hogy azzokkal az világhnak
fiaival femmit fem gondola: hanem inkább
kére az Néennyét Marthát, hogy jó alkol-
matofsággal és jó modgyával igazítsa el ő-
ket onnan, és ha jó szóval el nem akarná-
nak menni, erővel is elküldgye: Azért e-
zeket mondaná meg Lázárnak az ő attyok
M 2 fianak,

fiának, hogy szállana nékik, és ha ugyan
nem fogadnák, büntesse meg őket érdemek
szerént. Ezeket meg értvén, és halván a
fok ifju legények, sokan közzülök meg té-
rének az ő bűnös életekből, és poenitentiát
kezdének tartani; Maria Magdolna pe-
nigh az bódogságos szűz Mariánál, ugy
mint a Nénnye Martha hazánál marada,
de mikoron azért Vrunck Hyerusálemben
jőne, vagy oly helyre az ki közel volna Be-
thaniahoz, mindenkoron ot találtaték V-
runk prædikatioján; mert valamenij öröme
és vigassága vólt meg térése elöt ez világi
multságban, annyival nagyob ájttatósága
lön megh térése után az Isteni szolgálát-
ban, és Isten Igijének halga-
tásában.

H V S Z O N E G Y E.
D I K R E S Z E.

Miképpen látogatá Martha az
betegeket tanitván azokat:

Christus-hoz küldé hogy
gyógyulásokat
nyerjék.

MInekutánna Christus Vrunk szellel
járván, és prædikálván, az szorghal-
matos Mártha sem szűnék megh jót csele-
kedni, hanem gyakorta látogattya vala az
szegény betegeket, seghiti és biztattya vala
öket nyavalyájokban, és kinokban fokot be-
szélle nékik az Christus felől, és oktattya
vala öket az Isteni dolghokra fokakat köz-
zülők Christus-hoz küldé, megh tanitván
öket, miképpen visellyék magokat nagy alá-
zatossan Vrunk előtt miképpen bizakodgya-

nak erős reménfégget és hűttel ő benne .
Kétség-nélkül mind lelkekben, testekben
megh gyogijttatnak , nagy szorgalmatof-
sággal oktattya és tanittya vala őket , hogy
mihelyen az Vrhoz jönének , nagy aláza-
tos szóckal kériék őket , ezt mondván: **O**
Jefus Davidnak fia , könyörűly raytam .
Mikoron azért Márthárúl küldetvén az
szegény beteghek az Vrhoz mennének, ör-
vendez Vrunk Mártha nagy szorgalma-
tofságan, és kedveffen láttya vala őket, es
Mártha kedvejért mind Lelkekben, testek-
ben megh gyogijttya vala őket, kik megh
gyogyulálok után nagy alázatofsággal, es
tisztelettel ismég vizsa Marthához men-
vén, megh köszönék neki velek való jöté-
tét: de nemelegedék megh azzal az Isten-
felő Mártha, hogy gyakran megh látogat-
ná az szegény betegeket, hanem sokakat a-
zok közzül maga házához yévén, ott szol-
gál vala nékik, és minden szűkségeket te-
hetség-

hetséghe szerént megh adván nekik nagy
szorgalmatofsággal. Es az mikor az VR
hozzaja jöne, mindenkor könyörögh vala
néki, hogy könyörülne raytok, és gyogij-
taná megh őket. Azert Martha kedvéért
és eszedezefére az VR mindenkoron nagy
irgalmasághot cselekezik valá velek.

HVSZONKETTEÖDIK RESZE.

Miképpen tanácskozik Lázár
Mártha és Maria Magdolna
Christus Vrunk Sz.
Anjával.

SZokása vala ennek az szent társaságh-
nak, hogy nem mulattyák vala el Vrunk
prædikállását mikor közel völna. Egy-
kor azért halván Vrunktúl, hogy mondá
prædikállásában: Valaki Attyát, Annyát,
fele.

feleségét, gyermekét, házát, marháját, örökségét fellyeb szereti én nálamnál, nem méltó én hozzám. Valaki Attyát, Anyját, Nénnyét, Bátyját, házát, és mindenét valamie vagyon, én érettem el hadgya, fáz annijt véssen érette, és az örök életet foghia birni. Az ki pedigh tókélletes akar lenni, adgya el mindenét és kövessen engemet. Ezeket megh halván az három Attyafi, ugymint, Lázár, Mártha és Maria Magdolna, mit mondana Vrunk az ő édes Mesterek, és erről tovább kezdének elmélni, és azt szüvekben jól megh hányván, mivel ők-is örömeft mindenben igyekeznek Vrunkat követni, és tókélteffen ő Tanítványi kívánnak lenni, azért mihelyen haza érkezének, azonnal az bődogsághoz Szűz Mariához menének, és tanácsot kérvén tőlle, hogy mit kelletnék nekik cselekedni, és miképpen visellyék ez dologban magokát, hogy mindenképpen Vrunk prædikál-

dikállása és tánitása szerént viselhefsék má-
gokat. Ezeket megh értvén Christus V-
runk Szent Anyja felele nekik, hogy az ő
tettzése ez dologhban az vólna, hogy V-
runkat megh várnák, migh hozzájok jön-
ne, el jövén, mindenképpen megh mond-
gya nekik, miképpen visellyék ebben-is ma-
gokat, és mit cselekedgyenek. Ez tanács-
ihgen teczék az szent társasághnak, azért
megh fogadván, varakoznak vala minden-
ben Vrunk jövetelére.

HVSZON HARMADIK RESZE.

Miképpen Christus Vrunk if-
mégh Bethaniában mene, és
fok beteg hozzá jöve, és ot-
vocforát evék.

AZ véghetetlen bölcs Isten, ki előt sem-
mi titok nincsen, az ki ez ház népet-is
N szereti

szereti vala, és vighasztalás nélkül sem had-
gya vala őket ugyan azon napon, el végez-
vén tanítását és prædikálását, estue felé Be-
thaniában mene: Minekutánna azért az
határban érkezet volna, azonnal egyné-
hányan az szegények közzül elől futának,
és megh jelenték Marthának Christus V-
runk jövetelét; azért azonnal Lázár, Már-
tha és Maria Magdolna eleiben menének,
és nagy örömmel fogadák Vrunkat, azon-
nal térdre esvén előtte, áldást vének tőlle:
mihelyen azért az VR az házban bé ment
vólna, azonal az betegheket mene látogat-
ni, az kik Mártha házánál valának, és Mar-
tha kérésére sokakat megh gyogijta közzü-
lők, mind testekben lelkekben; annak-
utánna Mártával alamisnát ofztat vala né-
kik, és békefsséggel bocsátá őket; minek-
utánna azért el hiréfedet vólna, hogy Chri-
stus Vrunk Mártha házához jöt vólna, a-
zonnal szántalan fok betegh todúla az ház
eleiben,

eleiben, az kik Márthát igen kéri vala,
hogy nyitná meg nekik az háznak kapuját,
és lenne nekik minden segítségghel, hogy
Vrunk eleiben mehetnének, és ő tölle gyogyulást nyerhetnének. Az szorgalmatos Mártha, ki az ő kedves vendégének az VR Christufnak nem örömeft szerezne alkalmatlanságot, nagy kegyes szókal mondá nekik, hogy hólnap reggel jönének, addigh lennének békecséges tűréssel, el hidgyiék hólnap minden tehetséggel azon leszen, hogy kérie az Vrat, hogy minnyáiokhoz irgalmasággal légyen, és meggyogijcsa őket. Ezzel az szegény betegek igen contentusok valának, és kiki hazamenvén szálására nagy ohaytással váriák vala másod napon. Ezek után bé zároltatá Mártha az kaput, hogy az ő édes Vra és Mestere jobban nyughatnék. Az után Lázár meggyomósá Vrunknak szentséges lábait, az szerént az ő Tánitvánijnak, Mártha és Maria

Magdolna az mendenczét tartya vala, és az ő kendőével szárogattya vala lábokat. El készülvén azért az vocsora, egy ahoz készitetet palotában menének, Lázár ismét vévén egy médenczét, Vrunknak és az ő Tanitványinak kézeket meg mosá, Martha pedig az bódogfágos Szűznek, és Maria Magdolna mindenűt ot forgolodik vala, az kendővel, és törölgeti vala kézeket; Ezek mind nagy tisztelettel és böcsüllettel megh lévén, annak-utánna megh áldá az Vraz eledelt és le ülének. Az bódogfágos Szűz Maria Vrunknak iób keze felől ültetteték, Lázár bal kéz felől, és az Tanitványok rend fzerént. Maria Magdolna szolgálá nékik, Martha penigh mindeket mennél ióbban lehete nagy szorgalmatossággal el rendele, és az konyhához lát vala. Vrunknak és az ő Tanitványinak az étket az asztalra hordgya vala, feiér ruhában fel öltözvén, mint egy Mennyei Meny

Meny Afzszony. Oh bődög, és ismég
bődög vagy, az Mennyei szent Kiralynak
szolgálóia? Oh minémű nagy örömmel
vólt tellyes az ti szivetek, Mikor ti az
királlyoknak királlyát, az Angyaloknak
Vrát és az Mennyei királyné Afzszont, s'
az Mennyei tanácsbéli Vrakat láttátok, és
ő nékik szolgálhattatok. Gondolhattya
ember és el hiheti, hogy az Istenfőlö Chri-
stus Leány, Martha és Maria Magdolna
az bort és kenyeret, kit Christus Vrunk
meg illetet, nagy tisztelettel és bőcsülettel
el tőttek, és Christus Vrunk el menetele
után az szegény betegeknek osztogatták,
az ő meg gyógyulásoknak megnyerésere,
mert mikor Christus Vrunk el ment tőlők,
tehát oda iőttek az szegény betegek Már-
tha házához, és Christus Vrunktól illetet
kenyeret vagy eledelt ugy kértek Martha-
tól, kit meg sem tartot tőlők és ilyen ez-
köz által is fokakat az igaz hűtre, és Isten-

nek igaz isméréségére hozot és térítet, kik
hivén Christus Vrunkban, nem csak tes-
tekken, hanem lelkekben is meggyógyit-
tattanak szegények.

HVSZON NEGEDIK RESZE.

Miképpē Lázár, Martha és Ma-
ria Magdolna, megkérdeék V-
runkat mit cselekedyenek jó-
szágokkal, és abban mint
viselleyék magokat.

EL végezvén azért az Vocforát, hálát
adván, Monda Martha Vrunknak:
Vram Lázárnak, Maria Magdolnának és
énnékem, valami beszélgetésünk volna
veled, hameghalगतnád. Felele Vrunk
hogy nagy örömeft meghalगतná öket.

El

Elméne azért az ő szent Annyával, Lázárral és Maria Magdolnával, az bódogfágos szűz Maria házában, ot le űlvén, az ő szent Annyával, bé menetelre való szabadfágot adván nekik. Azért ez három Attyafi azonnal térdre esének Vrunk elöt, és mondának: Tudod kegyes Vrunk és Mesterünk, hogy mi nekünk feles iószágunk vagyon, ki mi nekünk faiát örökségünk; de mivelez utólso prædikátiodban meg hallánk, miképpen visellye ember magát, az ki téged követni akar, kire mijs készek vagyunk minden tehetőségünkkel, az menyire lehet hogy téged kövessünk. Kerünk annak-okáért szerető Vrunk és mesterünk, hogy tanics megh minket, és jelencsd meg mi nekünk az te Mennyei szent Attyádnak akarattyát, mikeppen cselekedgyünk, és mint visellyük magunkat, az mi iószágunkal, és marhánkkal hogy azokkal ugy éllünk, az mint lelkünknek leg Idvőségeseb.

nitá az Christus isméretire és az igaz hitre,
hogy hinnének az igaz Messiasban. El
végezvén azért dólgaít, ismét Bethaniában
méne, és minden pénzét Christus Vrunk
hagyása szerént, Martha kezében adá, és
monda Maria Magdolnának: Szerető Hu-
gom énnékem úgy tetzenék, hogy men-
nénk el Magdalom nevű várban, és adnánk
el azt-is mennél hamaráb lehet. Maria
Magdolna ezt igen jóvá hagyá, főt ugyan
kéré őtet, hogy ebben semmit se késsék, ha-
nem hamar bánnyék velle, mert ő néki úgy
tetzenék, hogy nagy neheffégre vagyon,
migh nem mindenétől meg válhatnék,
és tökelleteffen tellyefféggel Isten tanít-
ványaleheffen, és őtet követhesse: A-
zért azonnal el indulának Magdalon nevű
várában, és mindeneket ot el adának, min-
den cseledekét meg elégittének, és még fok-
aiándéket adának nékik. Az mit penig ol-
lyan hamar el nem adhatának, azt hű em-
berek

berek kezében adák, hogy el adnáiaák, és azt Martha kezében szolgáltatták. Ezeket el végezvén visszamenének Bethaniában, fok pénzt aranyat, és ezüstöt hozván vélek, kit mind Martha kezében adának, kérévén azō ötet, hogy mennéliőbban és hasznosban osztogassa azt az szegények és betegek közzé. Azonképpen az kiknek adós volna, azoknak-is meg fizessen, mivel az fok betegek miát meg adósította vala magát. Mártha azért mind ezeket nagy szorgalmatossággal végben vivé, és így csak szintén az mindennapi szűkségekre valót tartották magoknak, és az Bethánia nevű káftélt, hogy Vrunknak, és az ő szent Annyának s Tanitvánzinak, szállások leheffen ot az mikor oda iőnek. Egy kevés idő eltelvén, hogy láták az Sidok Christus Vrunknak fok csuda tételét, és hogy az kösfeg utánna menvén követik őtet, félvén azért attol, hogy az méltóságok ellen vol-

geffeb. Felelele az Vr nékik: Szerető hi-
veim, az én prædikatiomban nem régén,
megh hallátok, és meg-is értétek, hogy
mely igen szűkféges az ki tőkélletessen én
tanítványom akar lenni, és engemet követ-
ni, hogy az mindenét el hadgya, az ki pe-
nigh én érettem mindenét el hadgya száz
annijt vészen érette, és az örök életet. A-
zért jó Atyámfiai énnékem à tetzik, hogy
mindeneteket valamitek vagyon, el adgyá-
tók, és à szegények közé osztogafsátok, és
minden jószágtoknak ellene mondgyatok.
Magdalom nevű várat minden benne va-
loival el adgyátok, és à több jószágokatis, szá-
mot vetvén minden adóftokkal, azoknak
igazán meg fizessetek, az ki attól meg ma-
rad, adgyátok Martha kezében, és ő osztja
à szegény kuldusok, és betegek közzé; Ki-
nek tetzék inkább ez tanács, mint à három A-
tyafinak? azért az Vrnek igen meg köszö-
nék, és mondának: Az te szent akaratod

Vram

Vram mindenekben bé tellyefedgyék. Ezek után Christus Vrank az ő tanítványival és Lázárral, az olayfának hegyére mene, ot egy ideig hogy imátkoznék, szokása szerént, és annak-utánna ilmét haza méne.

HVSZON EŐTEŐDIK RESZE.

Miképpen Lázár minden örökségeket eladá.

MInek utánna azért más napra kelének, monda Christus Urunk Lázárnak: Szerető fiam Lázár, valamit néked mondtam, azonnal meg cseleked, és végben vid, mert nem jó azt sok üdőre halasztani. Azert Christus Urunktól vőt áldás után, Lázár azonnal Hyerusalembe méne, és ot minden örökségét eladá, és minden szolgainak meg fizete, és el bocsfatá őket. Azokat az menyire az üdő engedé meg ta-

O

nitá

na, kiválkeppen az Pharifeusok, és Irás-
tudok. Annakokáért nagy gyűlölséghgel
irigykednek vala Christus Vrunkra min-
den képpen módot és alkotmatosságot ke-
resvén, miképpen ötet titkon el vesztethet-
nék, mert félvén az kösségtől az ki hozzáia
tart vala, semmit nem merének nyilván-
kezdeni, mert nem tartják vala igaz Messi-
afnak. Azért minden-képpen csak abban
keresének módot hogy ha szavában valami
képpen meg éythetnék, és meg foghatnák
ötet, sokszor örömeft megh-is kövezték
vólna ötet, de elméne Vrunk előttök, mert
az ő ideie mégh el nem iöt vala. Efszében
vévén azért Christus Vrunk az ő nagy
irigysegeket, általméne az lordán vizén,
az hól Keresztelő Szent Iános keresztel

vala, és ot lön egy

ideig.

HVS-

HVSZON HATODIK RESZE.

Miképpen Lázár meghala, és
Christus Urunkismét ne-
gyednap mulva fel tá-
masztá.

EGykor Lázár igen nehéz betegségben
esék, s-miuel napról napra nehezedik
vala, Mártha és Maria Magdolna Vrun-
hoz küldé és megh izenék néki: Az mi A
tyánkfia Lázár, az kit te szeretz, igen be-
teg. Noha ez igen egyigyű izenetnek tet-
zik, de sok titkos dolgokat foglal magá-
ban, mert ōk igen iol tudgyák és el-is hiszik
vala, hogy Christus Vrunk mindent tud-
na, és ō tolle minden lehetséges volna. A-
zért felele Vrunk az követnek és mondá:
ez betegségh nem halálra való mert Chri-
stus Vrunk ismént fel akará ōtet támaszta-

ni, az Istennek tiszteletire, hogy az ő szent Fia az által dicőytesték. Minekutánna azért Lázár napról napra megh nehezedvén, megh hala, ki miat az ő hugai ighen megh szomorodának, mert sem Attyok sem Annyok már nem vala, és természet-szerént-is szeretik vala őtet, s-minden bizodalmok és reménfégék csak ő ben ne vala. Christus Vrunk azon helyen megh két nap marada, és monda az ő Tánitvánijnak: Az mi Attyánk fia Lázár aluszik, mennyünk el, és kölcsük fel őtet. Mondának az Tánitványok, ha aluszik megh könnyebszik. Monda ismét az VR nyilvában: Az mi Attyánk fia Lázár megh holt, mennyünk el és támaszszuk fel őtet: de én őrvendek ti érettetek, hogy ot nem vóltam, hogy megh láfsátok az Istennek dicőséget; mert Lázárnak fel támasztásából igen meg erősítetének az Apostolok. Minekutánna azért Lázár már négy nap az sirban fekün-

fekünnék, Jēsus Bethaniában mene, de mi-
vel az három Attyafi Lázár, Mártha és
Maria Magdolna nemes személyek valá-
nak, az Sidóknak szokása szerént Jerusa-
lemből minden nap Sidók jövének Betha-
niában Mártát és Maria Magdolnát láto-
gatni, és vigasztalni. Némellyek elmél-
kednek rólla, hogy Christus Vrunk Szent
Annya-is ot löt volna: mert mikor Vrunk
Juda tartományában ment, gyakrán az
bóldogh Szűz Maria, Mártha, házánál
marada Bethaniában, azért kétség nélkül
ha ot völt, Mártát és Maria Magdolnát
biztatta, hogy békecséges tűréssel szenved-
gyék Lázárnak halálát, és várakozanak
csak Vrunkra, mert nyilván nem ok nélkül
izente azt nekik, hogy ez betegsége Lázár-
nak nem halálra való. Martha azonban
nagy meg keseredet szűvel az ház eleiben
mene. Imé hirt hozának neki, hogy V-
runk az ő édes Mestere jelen volna, azért
kése,

késedelem nélkül mindgyárt eleiben mene,
térdre esvén előtte, keferveffen sirván azt
mondá: Vram ha te jelen löttél volna, az
én Attyamfia Lázár meg nem holt volna,
de tudom, hogy valamit az Istentől kérsz,
megh halgattatol. Felele Christus Vrunk,
és monda: Az te Attyád fia fel támad.
Monda Mártha: tudom Vram, hogy iti-
let napján fel támad. Ismégh monda V-
runk: En vagyok az fel támadás, és az ó-
rök élet: az ki én bennem hiszen örök éle-
te léssen ha szinte megh halis, az ki penig él
és hiszen én bennem, az örökké meg nem
hal. Hiszedé ezeket? Felele Mártha:
hiszem hogy te vagy az elő Istennek Fia, az
ki ez világhra jót az emberi nemzetnek
váltságára. Oh szentséges Martha, oh
áldot Istennek Gazda asszonya, minémű
nagy volt az te hited, cselekedetteddel eg-
gyút, minémű ighaz volt az te vallástéte-
led. Minek-utánna ezeket mondá Már-
tha,

tha, el mene az ő Attyafiához, és titkon
megh mondá néki, hogy az Mester it va-
gyon, és ötet hja, ezt meghalván Maria
Magdolna, azonnal fel kele az Sidok mel-
lől, az kik ötet vighaszralni jöttek vala, és
Vrunknak az ő édes Mesterének eleiben
mene, mert még nem szintén érkezet vala
Vrunk Bethaniában, hanem még azon
helyen vala, az hól Mártha beszéllet véle,
mihelyen azért Maria Magdolna Vrunkat
megh látá, azonnal térdre esék, keserveffen
kezde firni és azt mondá: Vram ha te itt
löttél vólna, az mi Attyánk fia Lázár megh
nem holt vólna, mintha azt mondaná:
Mindazonáltal szerező Vram és Meste-
rem, ha akarod, ismént fel támazthatod ö-
tet, hogy Vrunk Maria Magdolnát firni
látá, lélekben megh busula és monda: Ho-
vá töttétek ötet? mondanak azért néki: V-
ram jer el és lásd megh, és Christus Vrunk-
nak könyvben telének szemei. Annak-
P okáért

okáért mondának az Sidók: hiszem igen
szerette őtet. Némellyek penigh közzü-
lők mondának: Ha ez Propheta az vakon
születet embernek szemeit megh gyógyi-
thatta, miért nem parancsolta hogy Lázár
megh ne hallyon. Vrunk ismég lelkében
megh busulá, és az sirhoz menvén mondá:
Emellyétek el az követ. Mondá Mártha:
Vram igen szagos immár, mert negyed na-
pia ma hogy megh hólt. Mondá néki V-
runk: Ha hiszel, meg látod az Istennek
hatalmát és dicsőségét; azért ugy cseleke-
dének, az mint az VR megh hagyá, le vé-
vén azért az követ az sirról, Christus V-
runk az éghben emelészemeit, és mondá:
Attyám hálákat adok tenéked, hogy megh
halgattál, és tudom, hogy mindenkor
megh-is halgatz: de az mit mondok az
körüli állókért cselekeszem, hogy el hidgyék
azt, hogy te tölled küldettem; azért az kö
nem lévén az siron, nagy fél szóval mondá
Vrunk:

Vrunk: Lázár kely fel és jöy ki. Oh csudálkozásra méltó dolog, oh csudállatos fel támasztás, oh véghetetlen Istennek nagy hatalma! mert mihelyen hívá ötet, azonnal ki jöve Lázár eleven az koporsóból, megh kötöztetve ruhákkal mind kezein, lábain, mondá azért Jefus: odzatok megh az ruhákat, és bocfáffatok el ötet. Oh ti Isten telen vak Sidók, miért hogy ez nagy csudákat látván mégh-is meg botránkoztok ő benne, és miért nem tértek meg inkább; noha sokan közzülök, az kik az csudákat láttyák vala, hinni kezdének ő benne. Mártha és Maria Magdolna, hogy megh láták az ő szerelmes Attyokfiát, hogy fel támasdot vólna, nagy örömeknek, miatta sirni kezdének, és Vrunknak lábaihoz esvén, megh köszönék néki hozzájok való nagy kegyelmességét, és vélek való jó tétét: de Christus Vrunk annakutánna nem jára oly nyilván az Sidók közöt, hanem Ephraim

nevű városban mene, az ki közel vála az
pusztához. Mártha és Maria Magdolna
azért egyyűt Lázárral, és az több néppeleg-
gyűt ismég haza menének Bethaniában.

HVSZONHETEDIK RESZE.

Mi képpen az ő Attyafiaival
haza mene Lázár és sok dol-
gokról kérdeztetek.

MInek-utánna Lázárról az ruhák kik-
kel megh vala kötöztetve le oldoz-
tatának, Mártha és Maria Magdolna V-
runknak nagy hálaadással megh köszönék,
hogy Lázárt halottaiból fel támasztotta,
annak-utánna egyyűt vélek haza mene Lá-
zár, és annak-utánna tellyes életében mind
szomorú lón, es többbe soha nem nevette, és
csak ighen egyigyű ruhábanjára. Mártha
azonnal ételt készíte néki, hogy valami erőt
venne,

venne, annak utanná sokan kerdezkéd-
nek tőlle, azokról az dolgokról, az kik az
más világhon vadnak, sok fohászzkodás és
köny-hullatás után monda Lázár: Mártha
és Maria Magdolna és sok egyéb Sidok je-
lenlétekben, hogy hinnének ennek az Pro-
phetának, és Szent Irásnak, és az mindenna-
pi csuda tételeknek, az kit cselekeszik, kit
soha senki sem cselekedet, az mint Christus
Vrunk maga is bizonittya, ha én oly csudá-
kat cselekedtem, az kit senki nem cseleke-
det, miért nem hiszték tehát énnekem? Po-
kolról és egyébről mikor kerdezkédnének
tőlle, ighen keveset szólla Lázár, csak annijt
az menyilstentől engedtetet néki f monda-
nak: Mond megh mi-nékünk valófágos-
san Lázár, ki légyen ez az Christus, az ki
teghedet halottaiból fel támasztot, és hon-
nan vagyon ő néki annij ereje, és hatalma.
Felele Lázár, és monda: Kétséggh nélkül
minden bizonnyal el hidgyétek, hogy ez az

Jefus Christus az ighaz Mefsias, és ez igaz
élő Istennek fia, az kinek hatalom adatot,
mind az eghben, mind az földben és pokol-
ban, ez, ugy-mond, az igaz Propheta, az
kire az mi réghi Attyánk Abraham, Isáák
és Jakob ennij fok ideigh nagy ohaytással
várakoztak. Ezeket hogy megh hallák
az Sidók, kik Márthát és Maria Magdolnát
vighasztalni jöttek vala vissza menének Hye
rusalemben megh beszélvén mindeneket
az Pharifæusoknak és Irástudoknak mikép-
pen Christus urunk Lázárt halottaiból fel
támaztotta, és hogy Lázár azt mondaná,
hogy ugyan ez vólna az meg ígért Mefsias,
és az ighas Istennek fia. Ezeket meg hal-
ván az Pharifæusok, és Irástudók, igen
megh busulának, és minden-képpen módot
keresének, miképpen el veszthetnék Lázárt,
de az jó Isten nem engedé, hogy végben
vinnék az ő gonoz szándék
okat.

HVSZONNYOLCZADIK RESZE.

Miképpen Martha URUNK
Szent Annyával marada, Ma-
ria Magdolna pedig Christus
Urunk után méne az ő præ-
dikállását és tanítását.
halgatni.

AZ szorgalmatos Istenfélő Mártha
szüntelen az bődögságos Szűz Ma-
riánál maradván|annak nagy szorgalma-
tossággal böcsüllettel és alázatossággal szol-
gála, az bődög Szűz-is kedvesen véve
szolgálattját, és fokszot az örök életnek tit-
kos dolgairól beszélghet vala véle, az kin
Mártha igen örvendőze, mikor látá, hogy
az mennyei Angyalok Királyné Afzszo-
nyával, oly nagy kedvet talált volna és an-
nyi

nyi fok szép vigasztalásokat vehetne tőle.
Maria Magdolna penigh mindenűt Vrun-
kat követi vala, és az ő tanítását és prædikál-
lását alázatossággal, s nagy szorgalma-
tossan halgattya vala, minden nap hirt té-
fzen vala az boldogsághoz Szűz Máriá-
nak és Márhának az VR mint vólna, és mi
fogyatkozások vagon, az szerént Vrun-
k tanítványinak azt azonnal az Isten-félő
Mártha megh szörzi vala, és utánnok kül-
dé azt pedigh Mártha oly szorgalmato-
sággal cselekeszi vala, hogy mihelyen V-
runk eleiben vinnének akar mit is az kit csi-
nált vala azonnal meg ismérné, és gyakran
mondaná az ő tanítványinak: Ez az mi sze-
rető Gazda Afzszonyunk Martha munká-
ja. Mikor Maria Magdolna ezt meghal-
lya vala, hogy Vrunknak tetzenék az ő
munkája, és az mit küldöt; azonnal meg
izené néki, az kin Marthának igen nagy ö-
röme.

röme lön , hogy az Menynek földnek ke-
gyes Vrának kedvesen izólgálhatna.

HVSZON KILENCZE- DIK RESZE.

Mi-képpen Maria Magdolna
Urunkat drága kenettel meg-
kené Simon házában.

MInek utánna azért immár az emberi
nemzet váltságának ideje el közelge-
tet volna , Christus Vrunk ismét vissza Ju-
da tartományában jöve , ugy-mint , Vi-
rágh Vasárnap estin Béthaniában érkezék :
hivattaték azért Simontól ebédre , az hól
Lázáris jelen vala , mert Attyafia vala Si-
monnak. Mártha és Maria Magdolna
asztalhoz szólghálának , az Sidók pedig
módot keresének mindenképpen , Vrunkat
mi-képpen el veszthetnék. Azon ebéd fe-

Q

let

let Christus Vrunk fokat beszéle Lázár-
ral, és az mint némely tanítók főképpen,
Augustinus velednek, hogy Vrunk az
önnön haláláról beszélet volna, és az réghi
szent Attyákról, kik az Limbusban valá-
nak: azért emberi gyarlosághból megh-
kezde Vrunk arczúl halványodni. An-
nakokáért az Isten szerető Maria Magdol-
na azonnal vön egy alabastromból vagy
márvány kőből cfinált edényt, az ki teli vala
drághalátos jó illatu kenetekkel, és azt V-
runk szent fejére önté, ki az ő egész testét el-
folyá, mely kenet oly jó illatu vala, hogy az
egész házat bé tölté jó szaggal; Némel-
lyek az kik ezt láták főképpen Judas Iscari-
ot, az ki Vrunkat az után elárula, zugolódni
kezde magában, és haszontalannak itili vala
ezt, és monda: Ióblót volna drága pénzen
eladni, és az szegények közzé osztani. Fe-
lele néki Christus Vrunk, és monda: Had-
gy békét néki, az szegények mindenkor ve-
letek

letek vadnak, de én nem mindenkor vá-
gyok veletek. Az mit cselekedet, azt jól cse-
lekette és az én temetésemnek emlekezeti-
re: Mint ha azt mondaná Vrunck, mikor
én meghalok és az halált meggyőzőm,
az Sidoknak szokása szerént nem fog en-
gem többé kenni. Azért cselekette ezt
most, és bizonytal mondok te néked:
hogy ez mostani cselekedetit az széles vi-
lágbon mindenüt prædikálláni fogyák az ő
dicfireire. Oh szentséges Maria Mag-
dolna, minémű nagy örömmel vólt tellyes-
az te szived, mikor meghallád hogy
Christus Vruncknál ilyen kedves vólt az
te cselekedeted, és téged ilyen igen meg-

mentet az te nem jó akaroid

előt.

Q 2

HAR-

HARMINCZADIK
RESZE.

Miképpen Martha URUNK-
NAK az Husvéti Báránt Be-
thániában akar ákér-
teni.

Minek-utánna Christus Vrunk az mint
meg hallánk, ismét Judeában jöt vól-
na, az ő oda jövele után nagy dűcsőséggel
mindenek láttára Szamáron az város-
ban méne, annak utánna egy néhány nap az
Templomban feljára nyilván prædikálván
és tãnitván, az gonosz Sidokat meg fedvén,
és dorgálván Istenelenségekért, azokat az
Istennek igaz ismérreire oktattya vala, de
prædikállása után senki az városban szállást
nem mér vala néki adni, az Phariséufok
nagy gyűlölsége miat, hanem Marthánál
és Maria Magdolnánál, övék mindenkor

Betha-

Bethaniában, az kik ötet mindenkor az ő
Tanítványival egyyüt nagy kedvessen lat-
tyák vala, és nagy szorgalmatossággal szol-
gálnak ő néki, mind addiglan mig az Hus-
véti Báránynak megh ételének ideje elé kö-
zelgetet volna; Azért immár el jövén az
Husvétnak ideje, Martha és Maria Mag-
dolna Vrunk szentséges Annyával men-
vén, és az mint foka elmélkedésképpen er-
ről irnak így szollának. Oh mi édes Vrunk-
nak és Mesterünknek bősülletes szent An-
nya, nem tudodé ha az Mester mi nálunk,
és mi velünk egyyüt akaria az Husvéti Bá-
rányt meg enni, avagy máshova akar menni?
mert ha tudnánk, hogy az ő szent akarattya
az volna, hogy it maradna mi nálunk, te-
hát jó ideien mindeneket megh szerzenénk,
valami ahoz szükfégvólna, Felele néki az
bódlogfágos szűz Maria: Az én szerelmes
Fiam, az Husvéti Bárányt Hyerusalembe
akaria meg enni, az ki ő neki igen szomorú

Huf-

Q 3

Husvéttya lészzen, mi velünk egygyüt, mert az szent tanítók erről elmékedsképpen azt iriák, hogy Christus Vrunk az ő szent Annyának meg íelentette volna az ő szenvedésnek idejét. Ezen Martha és Maria Magdolna igen meg szomorodának és ismét mondanak. Vallyon boldogfágos Szüz, kériüké még is az Mestert, hogy velünk maradgyon? és nálunk egye meg az Husvéti Bárányt? Felele az boldog Szüz meg cfelekedhetitek, hogy kériétek őtet, de felek rayta hogy kéréstek héijában ne legyen. Elmenének azért azonnal Vrunk eleiben Maria Magolna és Martha nagy alázatoffan kéri kezdek őtet mődván: Szerető VRVNK és Mesterünk, mindenkoron megh halgattál minket, annak-okáért, könyörgünk most is te néked, hogy velünk maradgy itt Bethániában, és az Husvéti Bárányt velünk egyyed meg? Felele Christus Vrunk, és monda: Maria Magdolna
211
20
azt

azt ne kívánd én töllem , mert ez áz é
Mennyei szent Atyám akarattyá, hogy é
az Húsvéti Bárányt Hyerusalem városáb
egyem meg. Monda Maria Magdoln
nagy sirással: Oh én szerető Vram és M
sterem, mégh itt sem igen bátorfágos az g
nos Sidok miat, mivel tégedet halálra k
refnek. Monda ismét Vrunck: Az én orá
el iót, azért énnékem az Húsvéti Bárány
az én ellenfégim közöt kel meg ennem. I
szót meg halván Maria Magdólna, igei
meg szomorodék, és kezdé bán-
kodni Vrunck el mene-
telin.

HAR-

HARMINCZ EGGYEDIK
RESZE.

Miképpen az bóldoghfághos
Szűz Maria, Martha és Maria
Magdolna, Urunkat kifirték
közel az Várofig.

MInek-utánna Christus Vrunk megh
mondotta volna Maria Magdolná-
nak, hogy nem vélek hanem Hyerusalem-
ben ennélmegh az Hufuét Báránt, és el a-
karván immar az ő tántvánijval meñi, ugy-
mint harmad nappal Hufuét elöt, az ő
Szent Annyatol, Maria Magdolnától el
akara bucsuzni, azért Vrunk el induluán
Hyerusalem felé, az ő Szent Annya, Mar-
tha és Maria Magdolna kifirtik vala ötet,
az ő Attyokfiáual Lázarral egyyüt nagy
szomorú szűvel, miuel ök Christus Vrun-
kat valóságos ighaz Messifának tártják va-
la,

la, és rész szerint az bölcsőfagos Szűztől-
is értették vala, miképpen ő néki nagy ször-
nyű halállal, és sok szenuedéssel kellene ez
világot megh váltani: azért felvén attól-is
hogy ne talántán az időis közel vólna im-
már, annál inkább busulnak vala Vrunk el
menetelén. Hihető hogy az szorgalmatos
Mártha, és az Istenfelő Maria Magdolna
megh-is egyszer szóllottak Vrunknak
ilyen formán: O miszerető Vrunk és Me-
sterünk, hiszem iól tudod minémű szörnyű
nagy gyűlölséggel vadnak hozzád az Hye-
rufalembéli Pharifæusok, és Irástudok, mi-
képpen olalkodnak utánad, hogy el veszt-
hessenek, annál inkább, ha eszekben veszik
hogy az városban vagy, minden tehetség-
ekkel azon léfznek, hogy téghedet megh
fogassanak, és megh öllyenek, annak-oká-
ért Vram téry megh vélünk, és ier el Be-
thaniában az te tánitvánijddal eggyüt, ot
készittyük megh tenéked az Hufuéli Bá-

R

ránt.

ránt. Erre Christus Vrunk ázt felelhette
vólna, az mit egykor Péternek. Eregy
Sáthán előlé. De megh tekintuén az ió Isté,
és szent Afzszonyoknak hozzá való nagy
buzgosághos szereteteket, és monda nékik:
Igy kelletik ennek lenni, mert az én men-
nyei Szent Attyám akarattya, és öröme-
is cselekefzem. Azért én szerető hiveim,
térietek visza, az én ménnyei szent Attyám
áldása légyen raytatok. Az én szerelmes
megh keseredet Anyámat penigh tinéktek
aiánlom, ne fellyetek semmit, mert mayd
elió az idő, hogy az ti bánatotok, és kefe-
rűségtek öröme fordittatik. Az bóldog-
fághos Szűz Maria térdre esék az ő szent
fia előt, és mondá: En édes Fiam, és én
édes Istennem, halgas megh enghem, és ne
meny Hyerusalembe; Mártha és Maria
Magdolna, az mint megh hallád, öröme-
el kifizitik te néked Bethaniában az Husuéli
Báránt, mert ha oda mégy, egygűt az te
ellen-

ellenfeghid réád iőnek, és el vesztnek.
Mondá Christus Vrunck: Szerető Annyám,
nem illik hogy én téged ebben megh hal-
gassalak, hanem az én mennyei szent Atty-
ám akarattyát kel követnem, hogy az irás
megh tellyesedyék, mert megh vagy on ir-
va Ésaiásnak 50. részében: ő ez világért
adatot, ércesed az Istennek Fiát mert ugy
akarta. Az az, az Attya és az Fiu.. Mon-
dá az bódoghíagos Szűz Maria, tudom
szerelmés Fiam, hogy az attya Isten így a-
karta, hogy ez vilagh az te halálod által
váltassék megh, de miuel az Annyai sziv,
ezt iól megh gondoluan nagy faydalomnak
miatta csak nem hasad megh, kérlek sze-
relmes Fiam, ha lehetséges ottan had hal-
lyák meg előtted, avagy egygút véled bo-
csássam ki az én lelkemet az én testemből,
avagy had ragattassam el lélekben, hogy
semmi érzékenység bennem ne légyen,
hogy ezt az nagy keserűség het ne lássam.

R 2

It az

It az bôldogfâgos Sûz Maria szintén ugy
kônÿôrôg vala az ô Szent Fiának , mint
Christus Vrunk annakutâna kônÿôrghe
az ô Szent Attyának az kertben, ha lehet-
feges, mullyék el Attyám ez az pohár töl-
lem. Felele ezekre Vrunk és monda: Sze-
retô Anyám nem illik az hogy én elôttem,
haly megh, mert ugy te - néked az Lym-
busban kellene menned, az Szent Attyák-
hoz, az sem illik, hogy én vélem egyÿüt
haly megh, mert ennek-utâna téged megh
akarlak tisztelni hálâlodnak orâián, és min-
den Angyalokkal megh dicfôyttetet lélek-
kel elôdben iôvôk, és nagy dicfôfeggel
fogadlak az én orszâgomban, mint Isten-
nek Annyához illendô. Azért szére-
tô Annyám illik, hogy én hallyak megh
elôb és az szent Atyákat az Lymbusból ki-
szabadicsam, az kik fok ezer esztendeigh
az én el iôuetelemet nagy ohaytván várták,
vélem egyÿüt mennyegben vigyem, és te
néked

néked helyt szereznék az én dicsőséghe-
ben az is illetlen szerető Annyám hogy lé-
lekben el ragattasál, és minden érzéken-
séghidtől megfosztasál, hogy ez keferű-
ség ne lássad, mert meg kel annak tel-
lyesedni az mit Simeon mondott, mikoron
engemet az templomban fel vittél hogy az
éles tör az te szivedet által hattya, és az te
lelkedben én velem egyűt felkel feszített-
ned, és így kel az dicsőséghek koronáiat
megnyerned, azért szerető Annyám, szen-
ved békével, mert így kel énnékem szen-
uednem, és tenéked én velem, hidgyed bi-
zonnyal, hogy harmad nap mulván ismég
fel támadok, meg látogatlak. Azt írja
Pelhardus egy prædikatioiában, hogy hi-
hetleges, Christus Vrunk annakutánna
ilyen szókkal bucsuzot el az ő szent Annyá-
tól: Szerelmes Annyám, hálát adok néked,
hogy Gabriel Archangyal, megjelenése
és beszéde után, az te tisztalághos méhed-

ben fogáttál, abban kilentz hólnapigh hor-
doztál, szoptattál és tápláltál, sok fárratsá-
got, munkát én érettem fel vöttél, sokat
szenvedtél, mikor vélem egyyüt Ægyp-
tomban futottál, hármad napigh engem el
vesztuén keserves szüvel kerestél, hármintz
három esztendeigh oly szorgalmatofság-
gal én nékem szolgálalt mindenekben,
azért-is hálát adok tenéked valamennyi
czeptejedet én nékem kis koromban adtad,
valamenij szolgálattal énnékem vóltál, és
szivbéli faydalmokat érettem szenvédteél,
légyen Isten veled szerelmes Anyám, és
maradgy mind végigh az én Isteni kegyel-
memben, mert énnékem egy ideigh el kel-
töled válnom, és halálra mennem, hogy az
egész emberi nemzetért szenvedgyek. **O**
emberi állat, gondold meg minémű nagy
búfulást és sirást mivelhetet az bóldogsá-
gos Szűz Maria, és miképpen szánakodot.
Vrunk az ő meg keseredet Annyán, azért
egy

egy kevelsé megh bátorítván magát, az
Szent Szűz monda Vrunknak: Szerelmes
Vram és én Istenem, hálákat adok te néked,
hogy engemet méltatlan Anyádnak vá-
lofzottál, szolgálód lévén, és hogy szent
felséged előtt kedves vólt az én szolgálatom.
Ezeknek utánna nagy tisztelettel és böcsül-
lettel megh csókolá Vrunk az ő szent An-
nyát, és visszont őtet is az ő szent Annya, és
Marthának, s' Maria Magdolnának ajánlá
az ő szent Annyát, hogy mindenekben szől-
gálnának néki, annak utánna mindnyájan
térdre esének, és az Vrtól áldást vévének,
és ismét vissza térének Bethániában.
Christus Vrunk penigh az ő Tanítványi-
val Hyerusalembe méne. Ez szent tár-
saság kéri vala szent Jánost, hogy gyakran
hírt adna nékik, VRunk mint legyen. Kön-
nyen akár ki is meg itilheti, minémű nagy
fájdalmat szenvedhettek az ő szivekben,
vissza menet az szent társaság, minémű
kevels-

kevés álmodat látható az ő szemek, azon e-
gész etzaka, mivel minden gondolattok
csak az ő édes Vrok és Mesterek után vala.

HARMINCZ KETTES- DIK RESZE.

Miképpen az bódog Szűz Ma-
ria, Martha és Maria Magdol-
na, meghérték szent János ize-
netiből, hogy Urunkat az
Sidok megfogták.

MInek-utánna Christus Vrunkat az
mi édes meg Váltónkat, az kertben,
megfogák meg kötözék, és Annas házához
vitték, szent Janos eszében vévé, hogy
megh Caiphához is el vinnék, azonnal ki-
méne az városból Bethania felé: (áz mint
fokan elmélkedésképpen iriák) az bódog
szűznek, Mártjának, és Maria Magdólná-
nak

nak, ezeket meg jelenteni. Minek-után-
na azért Martha háza eleiben juta, és ot-
zörgetni kezdé, azonnal megh ismérék ő-
tet, és bé bocfáták, mert azon étzaka keve-
fet alusznak vala, hanem inkább mind vigya-
zának. Megh jelenté azért nékik mikép-
pen az ő édes Vrok, és Mesterek meg fo-
gattatot, és meg kötöztetet vólna, de mivel
az bódogságos szűz Maria mindenkoron
más házban szokot vala lenni, az ő ájttatos
imátságának el végezéséjért. Martha és
Maria Magdolna, azonnal oda menének
hozzája, és nagy szép módgyával meg je-
lenték néki az szomorú hirt. Minek-után-
na azért az bódogságos Szűz, ezeket
megh értette vólna, az ő szive tellyes lón-
fok fáydalommal és keferűséggel azért a-
zonnal egyenlő akarattól, megh indulának
szent Janossal egygyüt és az város felé me-
nének, hogy meg látnáják minémű vége-
lenne ez dolognak, az városban jutván a-

S

zért

zért fokban az vigyázók közzül, kik az ut-
zán elől talállyák vala őket, â mint szent
Bernárd iria elmélkedésképpen, hogy így
szóllottak az vigyázók, ennek az szent tár-
saságnak: Mit kerestek? vagy mit csinál-
tok ilyen későn az utzákon? Az bódogsá-
gos szűz Maria, az ki ezek közzül leg kefe-
redeteb vala felele nékik és monda: Oh tū
vigyázók! Kérlek ne botránkozzatok meg
mibennünk, mert az mi lelkünket által hat-
ta az fáydalom, és az mi szivünk tellyes ke-
ferűséggel. Ennékem vala egyetlen
egy fiam, az ki mindnyájunknak minden bi-
zodalmunk vala, és minden reménségün-
ket csak ő benne helyheztettük, azt az ellen-
ség el vitte, és az városban hozta: Azért
járunk ez utzákon keresvén, azt az kit az mi
lelkünk szeret, vallyon nem láttátoké őtet?
Kérlek mondgyátok meg? Felelének az
vigyázók: Igaz az hogy egy embert fog-
tak, és ide az városban hozták, és az mint
hallyuk,

hallyuk, az fő Papnak házához vitték volna, ezt meg halván, azonnal az fő Papnak háza eleiben ménének, de hogy ott meghértek, hogy Caiphashoz vitetet volna, oda is el ménének, és ot nagy kiáltást, és rikotást hallának, várakozni kezdének, ha valamit érthetnének, hogy minémü vége lészzen az dolognak, és az mint foghnak az ő édes Vrokkal Mesterekkel bánni; Szintén abban az üdőben jöve ki Peter is Caiphas udvarából, nagy keserves sírással, mivel Christus Vrunkat háromszor meg tagadta; De mivel szép höld világ vala, azonnal meg isméré az bődög Szüz, hogy szent Peter volna, azért meg szólittá őtet, és monda néki: Oh Peter? mint vagyon dölga az miédes Vrunknak Mesterünknek? de szent Péter csak el méné mellőlők, semmit sem szólla, hanem keserveffen síra. Ezt hogy meghláta ez szent társaság, annál inkább el ijedének, és meg szomorodának, azt itilvén,

hogy igen gonoszul volna dolga az ő édes
Vroknak Mestereknek. Minek-utánna
azért sok ideighlen Caiphas háza elöt ál-
lottak volna, imé az háznak kapuja bézára-
tek, kiből eszéekben vehették, hogy az Isten-
telen gonosz Sidok azon étzaka semmit nem
kezdének Christus Vrunkal. Azért szent
Ianoftól vitetének mindnyájan Sionnak he-
gyére ahoz az házhoz, az hól Christus V-
runk az Hufvétí Bárányt meg ötte, az hól
őket nagy böcsüllettel fogadák, és kedvesen
laták, azért ot maradának azon étzaka,

és nagy keferűséggel alig vária,

az virrattat.

HAR-

HARMINCZ HARMADIK RESZE.

Miképpen az bődogh Szűz,
Mártha és Maria Magdolna,
mihelyen megh virradá el me-
nének Urunkat megh keresni,
hogy meg lássák mint lészén
dolga.

MEgh virradván azért, az szent tárfa-
ságh azonnal ismégh Caiphas háza
eleiben menének, hogy ugyan megh lássák
mit fognak tovább Christus Vrunkal csele-
kedni, azomban megh láták, hogy az ár-
tatlan bárányt az VR Jesust nagy kiáltás-
fal, siválkodással, zörgetéssel az Istentelen,
Sidók Caiphas udvarából ki hozák, és Pilá-
tushoz vivék ötet, de az nagy zidóságh-
nak miatta, és az fok nép közöt nem ighen-
láthat-

láthattyák vala Vrunkat, mindazonáltal u-
gyan utánna menének az nagy szorofság-
ban-is. Egy kevés vártatva ismét ki hozák
Vrunkat Pilátustól, és viterék Herodeshez,
az kin az bóldoghságos Szüz uijobban el
keferedék, és mondá Márthának, és Maria
Magdolnának: Oh én szerető társaim, nin-
czen immár semmi reménységünk az ő élete
felől, mert megh csak igen kicsiny korában-
is Herodesnek eset keresték őtet el vesteni,
és megh öletni, mi-képpen lészzen tehát mo-
tan dolga, és mit foghnak véle cselekedni?
azért ilyen nagy keferűséggel lévén az ból-
dogh Szüz, és álván az sok nép közöt, imé
ismegh Pilátushoz viteték vissza Christus
Vrunk, azt hogy megh láták az szent Afz-
szonyok, valamenijre megh örülének, re-
ménlvén azt, hogy ez dologhnak még jó
vége lenne, minek-utánna még sok ideigh
igy az sok köfség közöt allottak volna,
Christus Vrunk Pilátus elöt az Istentelen,
Sidok-

Sidoktól ártatlan bé vádoltaték; de ők azt
nem igen halhatták sem nem érthették; el
telvén azért az idő-is, hogy Pilátus örömeft
el bocsátta volna Vrunkat, annakutánna
szörnyen megh ostoroztaték, és ugy megh
vereték, hogy mayd emberi ábrázat sem
maradá rayta; annakutánna Pilátustól egy-
más helyre állatván hogy mindenektől
megh lattafsék mondá: Nézzetek az em-
bert, mintha azt mondaná: Oh ti vak és
kemény szivű Sidók, ti ezt én kezemben ugy
adtátok mint egy gonoz tévőt: de én sem-
mi vétket nem találok benne, az kiért halált
érdemlene, de hogy az ti szüveteknek és
nagy irigyfégteknek s-gyűlölfégheteknek e-
leget tegyek, imé szörnyen megh ostoroz-
tattá, ugy annyira, hogy emberhez nem ha-
sonlo, ezzel meg elégedhettek, és el botfát-
hattyátok ötet. Obóldoghfágos Szűz Maria
az töb szent társasággal eggyüt, noha az mi
edes Vrunk és Istenünk, ily szörnyē meg ve-
retet.

retet és kinoztatot, mind azonáltal valami
kis reménységtek lön hogy meg szabadul;
mitörténék: az vér szopo Sidok ezzel meg
nem elégedének, hanem igen örvendnek
vala, és fenyegetni kezdék Pilatust, hogy
nem lenne baráttya az Császárnak, ha ez
embert el bocsátaná. Oh minémű-kép-
pen által hatotta ez kemény szók az tú szi-
veteket. Oh bódogságos szűz Maria,
menijszer iutor eszedben Simeonnak szava,
az kit néked az Templumban mondot, no-
ha az nagy szorosságoknak miatta igen ke-
veffé láthaták az ő édes Vrokat Mestereket,
mind azonáltal megh elégedének csak az-
zal is. Annak-utánna csak igen hamar az
kösség az helyre siete menni, az hól az fog-
lyokat szokták vala el vesztetni, kiből ezek-
ben vehették, hogy az ő egyetlen egy re-
ménységek halálra itilertet. Kérék ennek-
ókáért szent Ianoft ha valamiképpen oly
helyre vihetné őket, az melyre Vrunkat
fogiák

fogiák vinni, hogy még egyszer láthassák
éltében; azért szent Iános azonnal őket ar-
ra az helyre vivé az melyre szokták vala-
vinni, az halálra íteltetett embert, ottan csak
hamar sok Sidók iövének, kik Iovon valá-
nak, kik pedig csak gyalog; Annak-után-
na az ártatlan CHRIST VS egy nagy ne-
héz keresztfával, kit nem mindgyárt is-
mérhetének meg az sok pökdösés, kinzás,
és iszonyu sok vér miat, de az nagy szána-
kodás, es halhatatlan szeretet, az kivel az
bóldog Szűz, Martha és Maria Magdolna
Vrunkhoz valának, meg ismérteté vellek,
hogy az vólna az ő édes Vrok és mesterek.
Ot álván azért nagy szomorú és keseredet-
szivel reáíok tekinte az ártatlan Bárány az
kegyes Iesus nagy könyörületessen, mint
ha mondaná: Oh én szerelmes Anyám, az
te tárfaságoddal egyyüt most láttok engem
az egész emberi Nemzetiségért halálra men-
ni, megh kinoztatva, meg verettette; és
T meg

meg szággattatva; azért mind ezeken, az
mit láttak, az mit hallottak, minémű nagy
keserűségek lehetet, és szűbéli faydalmok,
akar mely Isten félő kerefsztyén megh gon-
dolhattya, kétféleg nélkül Maria Magdolna,
minden félelem nélkül, nagy buzgoságos-
szeretetből örömeft csokolta volna megh
egyszer **V R V N K N A K** lábait, és meg
mosta volna, s' meg szárogatta volna, ha
meg engedtetet volna néki, sőt örömeft se-
gitette volna az kerefszfát-is vinni: De mi-
vel az Istentelen Sidok senkit csak közel sem
bocsátnak vala, az ki **Christus V** runkon-
szánakodot vágy könyörült volna, így ez
szent társaságot is valahol lehetet el űszték,
és akadált töttek nékik, hogy egy szot az ő
édes **V** rokkal és **M**esterekkel nem szólhat-
tak, hanem csak nagy keserűséggel utánna
mentek, mind az helyig, az hol ötet fel fe-
szíték az magos kerefszfára, úgy mint
az **Calvária** hegyén.

HAR-

HARMINCZ NEGYE- DIK RESZE.

Miképpen az Calvária hegyé-
re jutának, és mind végigh az
keresztfánál mara-
dának.

AZ Calvaria hegye csak tizenkét lé-
pésni széles, és húsz lépésni hosszú, úgy
hogy igen kevés ember tér oda: annako-
káért az boldogságos Szűz Mariának, Már-
tha és Maria Magdolnának it alatt kellették
maradni; de mivel nem megszűze valának
tőle, mind meg halhatták az iszonyu kegy-
etlen ütések, mikor **CHRISTVS V-**
RVNKNAK az ő szent kezeiben és lá-
baiban az szegeket verték. Oh minémű
fok sirással, és zokogással panaszolkodtak
egy-másnak ez szent társaságh, és mind an-
nyször által hatta az ő sziveket az fayda-

lóm, valam enijfzer az szegeket ütötték. El
jövén azért az dél, az fok nép vissza méne az
városban, Vrunk szent Anna Martha és
Maria Magdolna azonnal az hegyre me-
nének az keresztfa alá, és noha nem segít-
hetnek vala semmit Vrunknak az ő nagy
kinnyában és fájdalmiban, mind azáltal u-
gyan nem akarák őtet el hadni, sem tölle el
távozni, mindnyájan oly nagy keferőség-
ben valának, és oly fájdalmas szivel, hogy
csak egy szót sem szólhatának Vrunknak,
hanem csak reá nézének nagy könyves-
szemmel, és nagy keferőséggel, s noha
Christus Vrunk oly nagy fájdalomban és
nagy inségben vala, az mely ki mondha-
tatlan, mert soha senki ahoz hasonlót, sem
nem látot sem nem szenvedet, mind azon-
által nagy szeretetből és könyörületesség-
ből, ugyan nem szűnék meg, az ő meg ke-
feredet szerelmes Anyát, az ki az keresztfa
alát vala, az ő szerelmes Tanítványának
szent

sz. Janosnak ajánlani, az kin Martha és Ma-
ria Magdolnais nagy vigasztalást vövének
az bődöghságos Szűzel egyyüt, ez szent-
társaságh, az keresztfá alatt maradának
mind végigh. Minek-utánna azért Chri-
stus Vrunk az keresztfán szintén el eped-
vén, és el erőtlenedvén, innya kére, és mon-
da: Szomiuhozom; Oh Martha és Maria
Magdolna, minémű kiválképpen való fáy-
dalmat érzet akkor az tû szivetek ezen az
szón, mivel tû annak előtte oly sokszor
nagy örömmel az tû házatokban Vrunk-
nak az ő Tanítványival egyyüt, enni és in-
nya adtatok, és most legh nagyob fáydal-
mában és szűklégében, egy italt nem adhat-
tok néki, kétségnélkül ha az tû szivetekkel
ólthattátok volna meg szomjuságát, meg
cselekedtétek volna, és örömeft ki adtatok
vólna az tû testetekből, azért ezen minémű
keserűségtek lehetet, az szerént az ből-
döghságos Szűznek, azt senki elő nem szám-

lálhattya. Kétséghnélkül el kel hinni Ma-
ria Magdolna, fokszor által ölelte az ke-
refztfát nagy buzgosággal és aitatoffaggal
nézvén Vrunknak szentséges lábait, à kik-
nél annij irgalmaságot és bűneinek bocsá-
nattyát nyerte. Bizonnyal el hittem az ha-
lált fokkal könnyebben és örömesben szen-
vedte volna ez szent társaság, hogy sem ez
iszonyuságot látták az ő édes Vrokon és
Mestereken, az ki mayd nap estigh tartá:
Minekutánna az Istentelen Sidok, az mi é-
des Idvőzítőnket eléggé kinozták volna, és
Christus Vrunk nagy fáydalommal, és
kinnal az szent Lelkét testéből, ki bocsátá
és meg hala. Gondolá ez szent társaság,
hogy immár továb nem bántanak ötet, de
imé Longinus egy dárdát véve kezében, és
az ő szent oldalában üté, az kiből Ver és Viz
futa ki. Ezt hogy meg látá az bóldogsá-
gós Szűz Maria, uijab fáydalom hatá által
az ő szivét, ugy annyira, hogy azonnal le-
esék,

esék-és el hala, Martha és Maria Magdol-
na biztatni kezdék ötet, noha az ő szivök- is
igen meg keseredet vala, látván Vrunknak
az ő édes Mestereknek, az ő fok kinnyát, és
keserves halálat.

HARMINCZ EÖTEÖDIK RESZE.

Miképpen Vrunk halála után,
ez Szent társaság beszélgete,
hogy miképpen vegyék le V-
runk Szent Testét, és miképpen
Ioseph és Nicodemus el
jövének.

Minek-utánna az mi édes Vrunk, és
meg Váltónk megh hala, és az ha-
lált nagy győzedelmessen megh győzé,
nagy gondban esék az bődöságos szűz
Maria,

Maria Martha és Maria Magdolna, mi-
képpen vehetnék le Vrunknak testét az ke-
refzfáról, és miképpen temethetnék tisz-
tefféggel. Szintén hogy erről beizélget-
nének, imé el iöve Ióseph Arimathiából,
és Nicodemus az ki titkon való tanítvanya
vala Vrunknak, több jámborokkal egygüt,
kiket ahoz rendelték vala; azok magokkal
hozának feiér gyölcsöt, és egyebeket az mi
szükséges vala az temetéshez. Előben
mindnyáian térdre esének, és imádnak Chri-
stus Vrunkat az kerefztlán. Annak-után-
na nagy böcsfülettel le vövék az ő szent te-
stét, az kit az böldegfágos Szűz, Martha
és Maria Magdolna, kezekre vövék, és
tévék gyölcs lepedőre, kit mindnyáian
nagy keserűséggel siratnak vala, és nagy
szeretetből s nagy szánakodásból gyakran
csokollyák vala, hól az ő szent kezeit, hól
az ő melységes öt sebeit, de Maria Magdol-
na csak az ő szent lábainál marada; Minek-
utánna

utánna így sok ideiglen siránkoznának, es-
fedeznének Vrunk szent testén, monda-
Ianos, és Martha az bődofágos Szűznek:
mayd meg estveledik, kerünk azért had
takariuk bé Vrunknak szent testét, hogy
ideiën el temethessük, az isténtelen Sidok-
tól valami gyalázat és kissebsek rayta ne
essék; mivel látá az bődofágos Szűz,
hogy egyéb nem lehet benne, nem lön ellen-
tartó ebben, vivének azért feiër gyölcfo-
és kenetet, kit Ioseph és Nicodemus vöttek,
és hoztanak vala, és így Vrunknak szent-
testét bé takarák: az bődofágos Szűz
az ő szent feiët, Maria Magdolna az
lábát: (az mint szent Bernárd elmelkedes-
képpen iria) azért bé takarván immár az
bődofágos Szűz és szent Ianos, fogák az
feiet, Martha és Maria Magdolna az lá-
bát, Ioseph és Nicodemus az derekát, és
vivék ötet az koporsóig, az hova nagy bö-
csület-

csüllettel és tisztelettel tövök, fok imátság-
gal, és keferves könyhullatással. Így el-
temetvén azért Vrunknak szent testét, az
koporfo aytaiára egy nagy kő téteték: An-
nak utánna, Ioseph és Nicodemus minde-
nik örömeft maga házához vitte volna, ez
szent társaságot, az boldogfágos Szúz pe-
nig mindnyáiok nevével igen meg köszöné-
nékik, és monda: Mindyáian egyenlő aka-
ratból követtük, az mi édes Vrunkat Me-
sterünket, mind haláláig, az ki engemet
halála oráián-is szent lánosnak aiánlot;
azért valahova az vífzen bennünket, oda-
mégyünk, és mindenecket nagy háládással
véfzünk; Szent Janos-is az fzerént megh
köszöné nékik, mondván: Hogy ő ez szent
társaságot Sion hegyére vífzi. Azért Jo-
seph és Nicodemus, el bucufuzván el méné-
nek: Annak-utánna még egy kevés ide-
ig ot állának az koporfo mellet, de hogy
szent Janos látá hogy immár ugyan estve
lenne,

lenne, monda nékik: Ideje immár hogy el
mennünk, azért indullyunk meg az város
fele. Szavát fogadák mindnyájan néki, és el
indulának; Hogy az Calvaria hegyére
jutának, mindnyájan térdre esének és imá-
dák az keresztfát, és fel szedék az tövisfe-
ket, kit Vrunck Szent feiében vertek vólt,
az szerént az köteleket, kikkel megh vólt
kötözve, Maria Magdolna az edént vövé
magához, az kiben az Kenetek valának, és
földet, az kire az miédes Idvözitönk Szent
vére hullot, (az kimég ez máinapig is meg
vayon, nem meszse ahoz az helyhez,
az hól annij sok ideighlen lakot és Vrunck-
nak szolgált, az kit gyakran mostis meg
mutatnak) Ezeket az Szent reliquiakat,
mind elvivék magokkal arrá az helyre, az
hól Vrunck az Husvéti Bányt meg ötte.
Az böldegóságos Szűz, az nap semmit nem
evék, az többi is csak igen keveset, és így
eggyüt maradának, ez Szent tárláság nagy

bánatban és keferűségben, mighlen azokat
ismégh harmad nap mulva Christus V-
runk meg vigasztalá az ő fel támadásával.

HARMINCZ HATODIK RESZE.

Miképpen Maria Maghdolna
több Szent Afzszonyokkal, az
koporsohoz menének, hogy
Christus Vrunknak az ő Szent
testét meg kenné-
jék.

MInek-utanná ez Szent Afzszonyok,
nagy keferűséggel együt maradá-
nak Maria Magdolna, Maria Salome, több
szent Afzszonyokkal együt, el készülé-
nek, és igen reggel menének, vévének sok
drága keneteket, hogy az Sidoknak szoká-
sok

lok szerént, Christus Vrunk szent testét
azzal meg kennyék. El készítvén azért
az drága kenetet, Maria Magdolna az két
Mariával együt tiszta edényben tölték, és
Vásárnap igen reggel mégh nap kelet elöt
sietve az koporsóhoz menének, de mivel
abban az üdőben nem vala szokás, hogy
Leányzók olyan helyre mennének, othon
kelle maradni az Istenfé lő szorgalmatos
Marthánakis, nagy bánattal és keserűségh-
gel, Christus Vrunk szent Annyával,
az bódogfágos szűz Mariá-
valeggyüt.

V 3

HAR-

HARMINCZ HETEDIK RESZE.

Miképpen Christus Vrunk az
ő fel támadása után megh-
jelenék az ő szent An-
nyának.

H Armádnap mulván az ki első nap
vala az Innep nap után, az mikor az
bóldoghíágos szent Szűz imátságban va-
la foglalatos, és nagy aitatossággal könyö-
rőgh vala az ő Szent Fiának az ő tanítvá-
nyért. Im: egy Angyali iőue az bóldogh-
fágos Szűznek hazában, az ki ötet nagy
alázatosfán kőszöntuén, mondá: O keg-
yelemnek Anyja, ne siry immár, hanem
vigadgy, mert az te Fiad az menynek, föld-
nek Vra fel támadat halottaiből, és pokol-
ra szálván az őrdögnek minden hatalmát.
el rontá, az szent Patriarchákat, és az szent

Attyákat, az kik az ő el iövetelét nagy o-
haytással váriák, ki szabadította, és majd
el iön téged még vigasztalni. **M**igh az
Angyal az bódofágos Szűznél vala, és
véle beszéle, imé nagy dicőféges feny-
ességh iöve az házban kedues ióillattal, ha-
már az után az Angyaloknak sok feregi és
szent Attyák. **A**nnak-utánna látá oly nagy
fényességet és szépséghet, mint az napnak
fénye, mely az ő Szent Fia vala, kin az ő
szent sebei úgy lát tatnak vala tündökleni,
mint az haynal csillagh hozzája közelghet-
vén azért monda az szent Szűz: **V**ram ha-
én Fiam vagy, ismérted megh magadat.
én velem; azonnal megh ismére őtet, és nagy
örömének miatta sirni kezdé az szent Szűz.
Mondá annakokáért **V**runk: **N**e siry im-
már szerelmes Anyám, hanem inkább örü-
ly, mert most vagyon az vigasághnak ide-
je, mert megh győztem az halált, az ördög-
gót, az poklot és az világhot, és soha többé
megh

megh nem halok, hanem nagy dicsőséggel
az én mennyei Szent Attyámmal együt-
örökké uralkodom: azért inkább vigadgy
és örvendgy én velem, és ne bánkodgyál.
Illyen és ehez hasonló biztató szókat mond-
ván az ő szent Annyának: ismég nagy fé-
nyeséghgel elenyiszék Vrunk az ő szeme
elől. Minémű örömmel s' vigassággal le-
hetet Vrunknak szent Annya, azt ember ki
nem mondhattya. Kétség-nélkül ez megh
jelenést az bódogságos Szűz, nagy öröm-
mel megh jelentette Marthának, biztátván
ötet, hogy ne bánkodnék immár, mert
az ő édes Vrok és Mesterek
mindeneket meggyö-
zöt.

HAR-

HARMINCZ NYOL-
CZADIK RESZE.

Miképpen Christus Urunk az ő
Sz. Annya után, elsőbenis Ma-
ria Magdolnának megh
jelent.

MInek-utánna Maria Magdolna, az több
Mariákkal, és szent Asszonyokkal
edgyüt, az koporsóhoz jutottak volna, meg
láták hogy az kő az koporsón nem volna,
és Urunk szent teste sem volna ot, igen meg
szomorodának, és ismégh vizsgálva menének,
megh mondák az Tanítványoknak, hogy
Urunk teste az koporsóban nem volna, és
kő sem volna rajta, hanem azt nyitva talál-
ták, azért szent Peter és szent Janos azon-
nal nagy sietve az koporsóhoz menének,
hogy meg lássák ha ugyan ugy vagyóné az
dolog, Maria Magdolna is utánna mene,

X

mihe-

mihelyen azért a koporsóhoz jutottak volna, bé tekintének, és csak az ruhákat látták, kibén Vrunk bé vala takarva; de mivel magát nem találák, nagy bánattal visszamenének, az Isten szerető Maria Magdolna, még is az koporsónál marada, és keserveffen sirattya vála az ő szerelmes Vrat Mesterét azonban ismég bé tekinté az koporsóban, imé két Angyalt látá, az egyike fönél, az másik lábánál álnak vala, az hová Vrunkat tötték vala, kik mondának néki: Afzszonyállat mit sirsz? Ne fély az Nazaretbéli Iesust keresed, ki megfeszitetet vólt, fel támadot nincsen it, de Maria Magdolna, azzal meg nem elégedet, hanem magában azt gondolá, nem szûnöm meg sirni, valamig azt fel nem találom, kit azén lelkem szeret, mikor illyen gondolatban vólna, és ide s' tova tekintvén, imé Vrunk Kertész képiben megh jelenék néki, és monda: Miért sirsz? Felele Maria
Mag-

Magdolna: Az én Vramotinnét el vitték,
és nem tudom hová tötték őtet, ha te vitted
el, mond meg énnékem, el mégyek és if-
mégh el hozom őtet; Monda Vrunk ne-
vén nevezvén őtet. Maria azonnal meg
ismeré az Vrszavát, oda futamodék, az ő
lábaihoz le borula, hogy azokat szokása-
szerént megh csokollya: de az Vr monda-
néki: ne nyuly hozzám, mert még nem
mentem fel az én Atyámhoz; azért meny-
es és mond megh az Barátimnák főképpen
Peternek, az több Tanítványoknak, hogy
fel támattám, és Galliaaban mégyek előt-
tök, az mint megh mondottam nékik. Ez
szók után el enyilzék Vrunk előtte. Oh
Isten szerető Maria Magdolna, minemű
örömmel vigassaggal hirdctted ezt az ör-
vendetes uy hirt, az nagy szeretet, az kité-
gedet az koporfonál tartoztatot vólt oka,
hogy az bóldoghágos szűz Maria után te-
néked ielent megh az Vrselsőben, az ő fel

támadása után, Maria Magdolna azonnal nagy örömmel hazamenvén, meghmondá az Tanítványoknak, hogy valófagos hogy az VR fel tamadot; azért Galilæaban mennyenek, ot meg ielenik nekik. Annak utánna az boldogfagos Szûzhöz és Marthához méne, meg ielenték nekik, hogy az Vr fel tamadot, és ő neki kertész képében megh-is ielent, és velle beszégetet is, bémenvén az boldog Szûz házában, hogy oly nagy örömmel és vigassággal látá őket lenni, mayd nem tud vala mit mondani? hanem á boldogságos Szûzhöz futa, meg ölelé és meg csokolá ötet, firni kezdé, az szerént az boldog Szûz és Martha, nem hamar szólhatnak neki. Egy kevés vartatva azért Vrunk szent Anyja kezdé mondani: az Mester fel tamadot, Felele. Maria Magdolna: Iól tudom, mert énnekem meg ielent és beszélettem velle, kinénnékem oly nagy örömöm vagyon, hogy minden

minden bánatomat és keسرűségemet el fe-
leytettem ; Oh minémű örömmel tellyes-
az én szivem? ugy annyira, hogy mayd
nem tudom mit cselekedgyem. Azért mi-
nemű nagy örömök lehetet és vólt éz szent
társasághnak sok ideighlen, minden hű
keresztyén megh gondolhattya. Kétség-
nelkül az bódoghásagos Szűz-is meg be-
szellette néki, miképpen jelent meg néki az
ő sz: fia es így egyyk az másiknak meg be-
szellette az ő nagy örömét és vigafságot.

HARMINCZ KILENCZE- DIK RESZE.

Mi-képpen Christus Vrunk me-
nyben menetele után az Szent
Lelkét el küldé, az bódoghásagos
Szűz, Mártha és Maria Mag-
dolna-is jelen vólt.

Vala-

V Alamenyi bánattyok és késerúségek az szent Afzszonyoknak vólt és az Tánitványoknak Christus Vrunk kénfzenvedésén és hálálán: szintén oly örómök és vigafágok lón az ő szentséghez fel támadásán, egy néhány nap mulván azért, az ő Tánitváninak is megh jelenék, vélek evénflakozván, s-meghis hadgya magát, nékik illetni. El jöven azért az idő hogy az ő mennyei szent Atyához akarná menni, őszvé gyülnék mindnyájan az Tánitványok és szent Afzszonyok, és mikoron egygüt vólnának, megh áldá az VR őket, és megh igire nékik, hogy el küldene az Szent Lelkét, az ki örökké vélek lenne, és minden jókkal bé tellyesítené őket Sok biztatò szép szók után, kiket Vrunk mondá nékik, imé az ő szemek elöt egy fényes felyhőben fel viteték az éghben, és minekutánna fel ment vólna, az ő Tánitvánij az többivel egygüt sokáigh utánná nézvén, imé két ifi-
fia

fiu feje ruhában megh jelenék, és mondá
nékik: Mit néztek az éghbenti Galilæabéli
férfiak? Ez az Jésus, az ki most fel vitétet
az éghben, ismégh eljön, az mint most lát-
tatok. Azért mindnyájan egygyüt haza-
menének az városban, és nagy aijtatos-
imásághban foglalák magokat, és ugy vá-
riák vala az Szent Lelket. Eljövén azért
az idő, ugy-mint, Pünkösöd napja, az Szent
Lélek jöve tűzes nyelvek formájában, és
mindnyájokra szálván bé tölte kegyelem-
mel, és Isteni malasztal őket, hogy annak-
utánna semmi ellenkező dolgoktól nem fél-
vén nagyob szeretettel szolgálhassanak ő
Szent felségének.

O dicsőséghes Istennek Szent Annya,
Mártha és Maria Magdolna! ó Istennek
iegyesi! ó Istennek Léánij, mit kérhettétek
avagy kívánhattátok többet az Istentől! O
minémű nagy és fok okotok vagyon az lel-
ki öröme! ó minémű sokszor az nagy ö-
römnek

rõmnek miatta kõnyben telhetet az ti szemetek. Kérünk tikteket nagy buzgoságos szivel, hogy az ti kõnyõrgétek által, te gyetek részeffe minketis az nagy kegyelemben és örõmben.

NEGYVENEDIK. RESZE.

Mi-képpen Lázár, Mártha és Maria Magdolna Vrunk menybe menetele után, megh megmaradot örõkfégeket eladák és az Sidók tól mennyi fok üzést, és kergetést szenvedték.

NOha Lázár Maria Magdolnának megh térése után inkább minden örõkfégét eladta vala, ugyan hagyot azért szûksé-

szükségére valót annyit, kivel Vrunknak és az ő tanítvánijnak gazdálkodhatot, de Vrunk menyben mentele után, az kit meghagyot völt-is mind el adá, és az árát az Apostolok lábához tévé, az Apostolok sem akarák, hogy Martha az ő házat el hadgya, hanem meg tartanáia nekik, és az tób ke-refztyének szállásul, az ki ugy-is lón, annak-utánna Vrunk szentféges Anyja, Martha Maria Magdolnával és Marcellával egygüt, gyakran el mennek vala az szent helyeket meg látni, az hol Christus Vrunk járt. Imátkozot, és szenvedet, főképpen az oláyfáknak hegyére, és az Calvariára, az hol Vrunkat fel feszítették, és sok más egyéb szent helyekre-is, az hol nagy ájttatossan imátkozának, az szegény betegek-et is naponként táplállyák vala, és sok irgalmaságot cselekedének vellek, és minden jóságos erkölcsökben, ájttatos beszédekben, és jó cselekedetekben, foglallyák

Y

vala.

vala magokát, soha nem hivolkodának, ha-
nem mindenkor valami jóban valának fog-
lalatosfak, az ő szivek és gondolattyok pe-
nig szüntelen csak az Istennel, és az Isten
felől vala. Martha Maria Magdólna és
Marcella szüntelen az bódoghfágos Szűz
kőrül valának, szolgálának néki minden
tehetfégekkel, kiért az Istentelen Sidoktól
fok gyalázatót kiffébféget, és kergetést
szenedének, kit mind nagy békével és ö-
römmel szenednek vala az Istenért, mi-
nek-utánna tizen négy esztendeigh Chri-
stus Vrunk menyben menetele után igy eg-
gyüt laktanak vólna nagy ájratossággal
és Izeretettel; El iöve az üdö, hogy az
bódoghfágos Szűz, ez nyomorult világh-
ból az ő szent Fiához az örökké való di csöf-
ségben vitessek, azért az ő ki mulása előt-
megh akará köszönni, Marthának az ő
szerető gazda Aszszonyának, Maria Mag-
dólnának és Marcellának, minden velle-
való

való jó tetteket és szolgálattyaokat, meghie-
lenté azt is nekik az Izent Lélek által, mi-
képpen ő nekik ez világon még fokot kelle-
ne szenvedni az Istenért, mind azonáltal
mellettek és velük lézen, könyörögvén az
ő szent Fiának, hogy minden szenvedések-
ben erősítse és bátorítsa őket, és többet re-
átiok ne bocsásson, hanem csak az megnyit-
el viselhesse nek, és végezetre mikor el jő
az haláloknak ideje, hogy az örökké való
bóldogságban vigye és helyheztesse őket.
Vízont Martha, Maria Magdolna és Mar-
cella is meghköveték az bóldogságos Szű-
zet, és kérék hogy megh bocsássa nekik, ha-
gyarlóságból vagy tudatlanságból vala-
mit vétetrenek néki. Annak-utánna meg
áldá őket az bóldog Szűz, és monda: Ald-
gyon meg titeket az Felséges Atya Isten, az
ki mindeneket teremtet, az kit minden ű-
gyünkben, szükségünkben segítségül hit-
tünk: Aldgyon megh az Fiu Isten, az ki az

magos keresztfán minket meg váltot, az ki
édes Véndégtek Vratok és Mesteretek
vólt. Aldgyon megh benneteket az Szent
Lélek Isten, az ki az tû sziveteket igaz buz-
góságos Isteni szeretettel fel gyuytotta, az
ki meg vigasztalója minden meg keseredet
és meg szomorodot sziveknek, az szent.
Angyalok legyenek veletek minden ügye-
tekben és szükséghtekben. Ezeket mond-
ván az bôldogságos Szent Szûz, és az Apof-
tolok-is csudálatosképpen érkezvén az ó é-
letének utólso végére; azokat-is penig mi-
dôn meg áldotta vólna, az ó szent Fától az
VR JESVS CHRISTVSTOL, az e-
gész mennyei seregekkel eleiben jôvén, fel-
viteték az örökké való dicsôségben, min-
den Angyaloknak kariai feliben helyezte-
tet, azhol az Szent háromsággal egygüt
örökké uralkodik: Az hova minket is ve-
zérellyen és vigyen az Szent Isten, az bôl-
dogságos Szûznek és Marthának Maria
Mag-

Magdolnának könyörgések által, Amen.
Martha Maria Magdolna és Marcel-
la, egy részént igen szomorkodának, vi-
szont ísmét örvendnek vala, az boldogsá-
gos Szűznek ez árnyék világból való ki mu-
lásán keseregnek vala, azért mivel az ő édes
biztató jó tanács adó Afzszonyoktól megh-
fofztatának; örülnek viszont azon, mivel
láttak az ő édes szent Fiatól, és az egész
mennyei seregtől, oly nagy örömmel di-
csőséggel, tisztelettel és bőcsüllettel viteték
az örökké való haylékban, és boldogság-
ban, az ki tőlle soha el nem vétetik, hanem
mint Menyországnak királyné Afzszonya,
az szent Háromság Istennel örökkön örök-
kéfog vigadni, és uralkodni. Oh szorgal-
matos Martha! oh Isten szerető Maria,
Magdolna, mind ezekből jóleszettekben ve-
hettétek, hogy az mi édes Vrunk Idvezi-
tőnk, semmit nem hágy meg fizetetlen, kit-
vélle vagy ő kedvéjért cselekesznek az hi-
vek,

vek, mert az tû szorgalmatofságtok, és alá-
zatofságtok által azt nyertétek, hogy
Christus Vrunkat Menyben láttátok fel-
menni, annak-utánna csak hamar az Tanit-
ványokkal egyút az szent Lelket vettetek,
és azt az kegyelmet, hogy tû is hirdessétek
minden nemzetiségeknek, és az Pogányok-
nak az Istennek szent Igijet; láttátok vi-
szont az Istennek szent Annyátmenyben
menni, és attól annak előtte sok szép ál-
dast vövé, az mely ti ölletek soha elnem-
vétetik. Oh szentféges Martha és Maria
Magdolna, legyetek szorgalmatossak én-
érettem-is, könyörge az V Istennek, és
mind azokért kik titeknek tisztelnek, sze-
retnek és böcsülnek, és ez vi-
lagon segítségül
hinak.

NEGYVEN EGYEDIK RESZE.

Miképpen Mártha, Maria Magdolna az többivel egygyüt Iudæából ki űzettek, és Marfisiában menvén, otfokakat az Istennek ismémentire térítének.

AZbóldogságos szűznek meniben vétele után, az Istentelen Sidók fokkal kegyetlenbek, dühösebbek valának az kereszttyénekre, hogy sem mint annak elötte valaha, mindenüt kergetik vala őket az városból, és egész Sidoságh tartományából, némelleyeket megh foghának, némelleyeket megh ostorozának, némelleyeket megh kövezének, és némelleyeket ugyan megh ölének. Ezek közzül, az kiket
kerget-

kergettének, vala Martha-is, Maria Magdolna, Lázár, Márcella, Maximinus, Cedonius, az ki vakon születet vala, de az Istentől szeme világa megh adaték, és több keresztyének is. Vtollyára őket egy töredezet kis haióban tévék, evezők és minden eledel nélkül és az tengernek mélységére vivék őket. Látván azért ez Szent társaságh, hogy minden emberi segítséghtől el hagyattattanak, lelki orvosságot és segítségket kerefének, az szent keresztnék ielével maghokat kezdék megh iegyeczni, térdre esvén az töredezet haióban, és egyenlő sziből seghitfégül hívák az felséges mindenható Attya Istent, hogy mindeneket ő szent felséghe rendelne ugy az mint akaria és kedves ő előtte: mert ez Isten félö emberek immár semmit nem yárnak és reménlenek vala, hanem csak halál okat és utolsó veszedelmeket az tengerben, de az jó Isten az ki az ő hiveit semmi némű veszedelemben el

nem.

nem hadgya, kik őtet segítségül hívják. Megh segíté ezeket is csudállatosképpen, mert imé az haió mégh indula minden emberi segítség nélkül, az szent Angyaloknak vezérleféből, és igyenessen Marsiliában mene az kinoha igen meszsze vala Hyerusalemhez, de az Istennek vezérleféből csak hamar el iutának az igaz partra, Marsilia városához, minekutánna azért ki szálván az haióból, az párton térdre esének, nagy hálát adván az Istennek vélek való ió tétéiért, és igyenessen az városban menének, sem ételek, sem italok nem lévén, annakutánna iutának elsőben-is egy Templomhoz, az hól az pogány Isteneknek áldoznak vala, az kinek külső tornácza, nagy héiázat alat vala, azért ez szent társaságh oda állá; minekutánna azért egy ideig ott állottak volna, imé fok nép ióue az Templomhoz az ő bálvány Isteneknek áldozni. Ezt hogy megh látá Mártha, fel kele nagy

Z

öröm-

örömmel és nagy bátorsággal kezdé az
népnek beszélni Christus felől, mikép-
pen ez világhra iőtemberi testben, és az em-
beri nemzetséghnek megh váltásaért
megh hólt, azt is megh mondá nekik, hogy
valaki lelkének idvőséghét szereti, es azt
keresni akaria, sohul megh nem találhat-
tya, hanem az ighaz hűtben, és az mi V-
runk Jესus Christusunknak keserves kén-
szenedésében, az ki ez előt egy néhány
esztendővel, az Ierusalem béli Pharisæusok
és Irástudóktól megh fogattatot, fel feszit-
tetet, és megh hólt, az kereszt-fáról le ve-
tetet, el temettetet, és hármád nap mulván
maga erejével dicsőségeffen fel támadot,
menyben menyén űl az mindenható Attya
Istennek jobián; az ki ismént eljövendő itil-
nieleveneket és hóltakat, az Istenteleneket,
kik bálványokat imádnak és azoknak ál-
doznak, s nem az igaz mindenható Isten-
nek szolgálnak, pokolra veti, holot egyéb
nincsen

nincsen rettenetes kén, iszonyu siralom és
fogaknak csikorgatása, honnan soha ki nem
szabadulnak: de az kik Christusnak szol-
gálnak és az ő tanítását követik, az ő kin-
szenvetésében hisznek, és abban magokat
részeffé teszik azok örökké való boldogság-
ban mennek, az ki tellyes minden jóval, és
nagy örömmel minden szenvedés nélkül, és
azt örökké fogják birnia. Ezeket mond-
ván sok nép halgattya vala, rész szerént,
azért mivel ékes beszédű vala, rész szerént,
mivel az ő nálok igen uijságh és halhátat-
lan dologh vala. Végezetre eljőve azon
országhebéli Fejedelem is az ő házas-társá-
valeggyűt, hogy az bálvány Isteneknek ál-
dozzanak, hogy ő nekik fiat adná, ki ő után-
nok uralkodgyék, de hogy megh látá az
Fejedelem, hogy Mártha ot álván az nep-
nek predikállana, ő is megh álla, és nagy fi-
gyelmetesen halgatni kezdé, mit beszéllene
Mártha. El végezvén azért beszédét.

Mártha, bé mene az Fejedelem az Templomban, és az pogányoknak szokása szerént áldozza az ő Istenének, és kéré őtet, hogy adná nékik maradékot. Ezt megh látván Mártha, könyöröghni kezdé az Istennek nagy aitatoflan, hogy ez országának Fejedelmét meg világositaná, s-teritené megh az pogánysághból és kegyelmessen szabaditaná ki az ördöghnek rabságából. Elvégezvén azért az Fejedelem minden céremoniáit, ismégh vizsza mene udvárában, és lakó helyében. Mártha penigh az ő társaival egygüt, ot maradá az Templomnak tornácán, senki irgalmasságot nem cselekeszik vala vélek, hanem mindentől csak megh csufoltatának és 'megh vettetének, ideghen országban-is lévén, semmi reménségek nem vala, hogy ismégh vizsá meheszenek országokban. Oh ki fokszor eszekben jutá az boldoghfághos Szűznek mondása, hogy nékik fokat kellettnek szenvedni

vedni az Christusért, pénzek sem vala, kin-
kenyeret vehetnének, azért nagy éhséget,
hideget szenvedének, semmi helyek és szál-
lások nem lévén, annakokáért igazán Chri-
stus tanítványi valának, és ötet követék
nagy szegénységben, kik ők mind nagy
békeféleggel szenvedének. Minek-utánna
egy nap és egy éczaka az Templomnak tor-
náczában állottak volna, imé egy szokatlan
rettentő szózat jöve az Fejedelem Aszszon-
nyhoz, az ki monda: Miért engeded hogy
ez nép kik az Templomnak tornátza alatt al-
lanak, hideggel és ehel hallyon megh? Tű
olly gazdagok és hatalmasok vadtok, és
mégh sem cselekeztek semmi jót, és irgal-
mátságot, ha ezeket megh nem segittitek,
tehát az mindenható Isten ki az eget és az
földet teremtette, mindnyájatokat meg vér
és el veszt. Az Fejedelem Aszszony ebben
semmit nem mér vala megh mondani az
Vrának; azért másod étzaka-is el jöve.

az szózat az Feiedelem Afzfzonyhoz; de
ugyan mem méré megh mondani az Vrá-
nak; hanem harmad étzaka ismég egy
nagy fényességh iöve az házban, az hól az
Feiedelem hál vala, és ilyen-képpen szól
vála az Feiedelemnek: Oh te kegyetlen,
Tyranus, oh ördögnek szolgáia, oh az
Isten szolgainak kergetőie, te itt nyukfzol
nagy csendesen, az te kigyod és Feleféged
mellet, ki az én parancsolatomat nem aka-
ria néked meg ielenteni, nagy nyugoda-
lomnak adtád magadat, és nagy pompával
élsz, az te hallando testedet megh hizlal-
tad, és az te hasadat meg töltödted, az
mellet el feletkeztél az Isten szolgairól, kik
az Templomnak tornáczában állanak, éhen
szomian, nagy hideggel, szállás nélkül,
és minden emberi segítéghnélkül csak nem
hálnak meg hideggel, minden bizonyyal
ha megh nem iőbbidtod magadat, el nem
kerülöd az Istennek nagy ostorát; és ez szó-
zat.

zat elenyiszék az ő szemek elől. Monda
az Feiedelem Afzszony nagy reszketéssel:
Vram látáde az Fényességet s halláde az
szózatot. Felele az Feiedelem: Láttam és
hallottam, s' igen meg rémültem belé.
Monda ismégh az Feiedelem Afzszony:
Ennékem ugy tertzik, sokkal iób volna azt
cselekednünk, az mit ezek az iámborok
mondanak, és akarnak, hogy sem az ő Iste-
neknek haragiában esnünk. Azért reggel
felkelvén el küldének az Isté szölg háyéért és
szölgáló Leányért, hogy mindyáian el iöj-
jenek az Feiedelem Vdvarában. Ezt meg
halván Maria Magdolna az többivel eg-
gyüt, hogy az Feiedelem őket hivattya,
igen megh örülének és nagy hálákat adának
az Istennek, noha mégh nem szintén bizon-
yossan tudgyák vala mi végre hivattya ö-
ket: mind azonáltal szorgalmatoslan kön-
yörögnek vala az Istennek, hogy mindene-
ket rendellyen az ő szent nevének dicshireti-
re, és

re, és az ő szent akarattya szerént. Minek
utánna azért nagy rettegéssel és félelemmel
áz Feiedelem lako helyéhez iutottak volna,
imé az Feiedelem nagy böcsülettel eleik-
ben méne, és nagy tisztelettel fogadván,
őket, meg beszéllé nékik, miképpen ez el
mult étzaka, ő néki egy rettenetes szózat
meg ielent volna, kéri annak-okáért őket,
hogy kériék az ő Isteneket, légyen nékik ir-
galmas és kegyelmes és ne büntesse őket az
ő fenyegetése szerént, ők-is örömeft megh
cselekelzik valamit mondanak. Martha
Maria Magdolna az többivel egyyüt ezt
meg halván, igen megh örülének, és cfu-
dálkoznak vala az ő beszédén; mondanak
azért nagy kegyes és biztató szókkal az Fe-
iedelemnek: Ha az Bálvány Isteneket el
hadgya, és az Vr Christusban az ki fel fe-
szittetet, az ki mindenható Isten, és az ki
mindeneket teremtet: kinek mindenek ha-
talmában vadnak, hiszen, és azt imádni
fogia,

fogia, ők-is örömezt könyörögni foknak
érette, hogy minden büntetést és ostort el
távoztasson, és el vegyen róllok ő Szent-
felsége. Felele nékik az Fejedelem: Ha-
ti megh bizonyíthatyátok hogy az ti Isten-
etek, oly erős oly hatalmas, oly minden-
ható, az mint ti mondgyátok, és hirdetitek,
tehát foghadom tinéktek, hogy az én Bál-
ványomat el hagyom, és az ti Isteneteket
nem csak imádom, hanem Istenhez illendő
áldozatot tészek néki, és ennek utánna őtet
szolgálom; Marthá és Maria Magdolna
az többivel egyűt felelének, hogy ők azt
készek hatalmas csudákkal megh bi-
zonyítani.

Aa

NEGY.

NEGYVEN KETTEÖDIK
RESZE.

Miképpen az Szent tárfaságh
az Istentől könyörgések által
meg nyerék, hogy az Fejede-
lem Afzszony terhes lön egy
Fiu magzattal.

AZ Fejedelem és az Fejedelem Afz-
szony mondának Maria Magdolná-
nak, ha az te Istenedtől azt megh nyerhe-
ted hogy az én házas társom térhben esék
egy fiu magzattal, téhát kész vagyok min-
deneket megh cselekedni valamit akartok,
és mondatok. Monda Maria Magdolna,
és Mártha: Mi az VR Istennek könyö-
röghni fogunk érettetek, és tinéktek szép
fiu magzátot ad; annakutánna el menének,
és nagy ájijatofsággal könyöröghni kezdé-
nek

nek az Istennek. Imé azért az Fejedelem
Aszszony térhben esék egy fiu magzattal;
mihelyen eszében véve az Fejedelem Asz-
szony, hogy terhes volna, azonnal nagy ó-
róm-mel megh jelenté az Vrának-is, az Fe-
jedelem azért mindgyárást ellene monda az
bálványoknak, és hiñi kezdé az élő Istében,
az kit Mártha és Maria Magdolna hirdet-
nek és prædikálnak vala ighaz Istennek len-
ni. Ennek az hire csak hamar egész Mar-
filia tartományában el mene, azért sok
nép gyüle oda, hogy megh lássák ez szent
embereket; Azért Lázár, Maximinus,
Mártha és Maria Magdolna sokat prædi-
kállának nékik, és sok népet megh térítének
az igaz hűtre, sok csudákat-is cselekesznek
vala naponként, ez szent társaságh. Maria
Magdolna az Fejedelemnek megh beszélle
Szent Péternek egy néhány csoda tételét,
kiért az Fejedelem, nagy buzgosággal ki-
vánnya vala Szent Pétert személye szerént

látni, annijval-is inkább, mivel értette volna,
hogy Szent Péter szintén abban az időben
Antiochiában, vagy oda csak közzel ab-
ban az tartományban volna: azért azonnal
készülni kezd az Feiedelem, hogy ugyan
felkeresse és megh lássa Szent Pétert: Ezt
hogy megérté az Feiedelem A szfzony, kér-
ni kezdé az Vrá, hogy őtet-is vinné el, noha
immár nehézkes vala, de azzal semmit sem
gondola. Monda az Vra néki: Semmi-
képpen nem lehet, hogy én vélem el iőy,
hanem iőb lészén ha ithon maradz; de ug-
yan mégh-is mind addigh kéré az Vrá,
monduán, hogy semmi-képpen tölle el
nem akarna maradni. Végh tére ezt hal-
ván az Feiedelem megh engedé néki, hogy
elmenne véle. Annakutánna egy külömb
haiót készittete az Feiedelem, mindennemű
szentféghes eszközőkkel megh rakatván;
Országát peniglen minden népéuel egygüt,
Maria Magdolnának kezében adá és aián-
lá,

lá, mind addigh, mighlen vissza iőne, hogy azokat addigh megh térítené az igaz hűtre: kit Maria Magdolna nagy szorgalmatossággal és hűséggel megh is cselekedék, azt is megh hagyá az Fejedelem az ő gondviselőinek, hogy ez szent jámboroknak minden műszükségheket, bőféggel megh adgyák, és minden óltalommal legyenek nekik haza jöveteleigh. Minekutánna azért az Fejedelem házas tarsával egygűt az hajóban akarna menni, annak előtte megh áldá őket Maria Magdolna és az szent keresztnek jelét réájok vetvén az mindenható Istennek óltalma alá ajánlá őket. Annak-utánna elindulának Antiochia felé: az Istennek szolgait és szolgáló léányit penigh országában, minden népével egygűt nagy békeségben hagyák.

NEGYVEN HARMADIK
RESZE.

Miképpen az Fejedelem Aszszony Tengeren jártában, egy Fiu maghzatot szűle de maga meghala.

MInek-utánna immár egy ideigh az tengeren vólnának, menvén Antiochia felé, imé egy szörnnyű szélvész támadta, ki az haiót ide s' tova kezdé hánni, mindnyáian igen el ijedének, és el rémülének kiváltképpen az Feiedelem Aszszony, ki terhes-is vala, félvén attól, hogy el süllyednek, és így mindnyáioknak az vizben kelene veszni. Illyen félelemben mikor vólna, imé az szűlésnek fáydalma is körül fogá az Feiedelem Aszszonyt, és szűle egy szép fiu maghzatot, de csak hamar az után nagy fáydalomnak miatta, ő maga meghala.

Ezt

Ezt meg értvén az Fejedelem, igé meg szomorodék, és nagy buba lón, hogy kedves házsatárjától meg fosztaték, és monda magában: Oh én nyavalyás feiem! én az Isten-től fiat kértem, és imé szerelmes társomat el vesztettem, mind fiammal egygűt. Mondának az Fejedelemnek az hajósok, ha miez holt testet it tartjuk, s' az tengerben nem vettyűk, mindnyáiunknak el kel vesznűnk, mert el sűllyedűnk; kin az Fejedelem igen kezd kefergeni, hogy szerelmes megholt házas társát tisztefésséggel nem temetheti, kéri azért az hajósokat, hogy mégh egy igen kevesfé várákoznának, talám mégh nem szintén holt vólna megh hanem csak el badgyadot vagy el holt, s' talám még fel ébred. Minekutánna így befélgetnének, imé egy kis szigetét látának, az Fejedelem azért megh hagyá az hajos Mesternek, hogy oda evezzenek, hogy az feleség-he holt

he holt testét oda temetteffe. Minek után-
na oda jutottanak volna, ki szálván az part-
ra, fogák az Fejedelem Afzszony testét,
hogy el temessék, közeleb menvén meg lá-
ták, hogy az egész sziget csak merő kőszí-
kla volna, és semmi sírt nem áshatnának, az
kiben az testet tehetnék, azért csak az kőszí-
klára rővék, és ot hagyák temetetlen. Mon-
da az Fejedelem nagy megh keseredet bús
szivel: Mit cselekedgyem tehát immár az
én szerelmes fiammal, és gyermekemmel?
mivel az Annyát el vesztettem, és nincsen,
sem alkalmatosfogó hogy tápláltathassam
és életét meg tarthassá; ha őtet ismét az ten-
gerre vífzem, ki veszedelmes ott is meg
hal, s' az tengerben kel vetnem, ki énné-
kem ujjab keferűségemre és bumra leszzen,
vővé azért az gyermeket, és tévé az Ann-
yának ölében az mellyéhez, örömeft szo-
pot volna az szegény gyermek, ha volt.
vőlna mit, kin az Feiedelem ujjabban el ke-
seredék,

seredék, látván fiaiát testét és vérét így szenvedni, és éhel meghalni, de nem tud vala semmi egyéb módot vagy eszközt találni, hanem nagy keserűséggel és könnyhullatással ismég az haióbá méne, és monda nagy búfultában: Oh Maria Maghdolna társfággoddal egygút! miért iöttél az én országomban, ha így akartál engem meg szomorítani! iöllehet az te Istenedtől énnékem fiatnyertél, de imé mind az kettőtől megfosztattam, mind Annyától és mind az gyermektől. Oh Maria Magdolna! En az én országomat az te több társaiddal egygút néked aiánlottam, és te hatalmadban adtam az én meg iövetelemigh, hogy azt igazgassad és biriad, azért imé most te néked és az telstenednek aiánlom az én szermes házastárfomnak lelkét-is, az én kisfiammal egygút, az te imátságodban ajánlom őket tellyeséggel oh Maria Mag-

Bb

dolna!

dolna! Ez szók után az fejedelem nagy ke-
lervessen kezdé firnia, és mind addigh ke-
ferge, mighlen Antiochiában, vagy Ro-
mában jutának. Minekutánna azért elju-
tottak volna Romában, imé nagy véletle-
nül az Istennek vezérléséből szent Pétert.
elől találák, az ki szintén akkor jö vala és
kérdeni kezdé őket, kicsodák volnának ezek
az jövevények. Felele az Fejedelem szent
Péternek: En az hatalmas Marsilia váro-
sának és annak eghész tartományának V-
ra vagyok, nem fok üdövel ez elöt, jöve va-
lami tárfaságh, abban az én országomban,
kik közzül Maria Magdolna, és Martha is
ot vagyon, kik énnékem fokot mondtak
te felölled, ugy annyira, hogy nagy kíván-
va kívántam hogy megh láthassalak; ezt
az én utamat hogy megh értette az én há-
zas tárfam, kérni kezdé nagy sirással lábam-
hoz borulván, hogy ötet is el hozzam ve-
lem,

lem, de mivel terhes vala, az eljövetelet igen ellenzettem, de el unván sok kérését, elhozám velem, az mi eljövetelelünkor penigh egész országunkat Maria Magdolnának aiánlottuk az ő társaival egygüt, kik az hajoigh kifirvén bennünket, az szent keresztnék ielét reánk vetvén megh áldának mindnyaiunkat, minek-utánna így el indulánk, imé egy nagy szél vész támada az tengeren, kin az én házas társam úgy el ijede, hogy azonnal megh betegedvén egy fiat szüle, és annak utánna csak hamar megh hala, az kinek holt testét csak el sem temethettem, hanem egy szigetben hadtam, az ki merő kőszikla vala, és ott sirt nem áshatának, és mivel az gyermeknek-is Anya nem lón, és nem vala mi vel táplálnunk, az megh holt Annyának ölében töttem, és az mellyét az száiban adván, és Maria Magdolnának s' az ő Istenének aiánlván ismég megh indultam, és ide iöttem, hogy megh

lássalak. Ezeket hogy megh beszéllé szent Péternek, kezdé biztatni őtet szent Péter, és monda: Igen iól cselekedted fiam, hogy Maria Magdolnának szavát és tanácsát fogadtad, ne bánkodgyál és ne törődgyel az te feleségednek halálán, se az te gyermekeden, az mi Istenünk oly erős és hatalmas, hogy az el veszettet-is még megh adhattya, és az szomorúságot örökre fordíthattya. Annak-utánna egy néhány nap mulván, szent Péter el vivé magával az Fiedelmet Ierusalembe, és ott minden szent helyeket megh mutata néki, hol prædikálolt Christus Vrunk, hol cselekedet csudákat, hol fogattatot megh, hol ostoroztatot, hol coronáztatot, hól feszítettet fel, hol temettetet el, és hol támadot-is fel, és mely helyen ment mennyekben, hol szállot reájok az szent Lélek-is. Annak utánna, mindenképpen oktattya és taníttya vala az igaz hűtre, az menyire az üdö engede, az Isten-

Istennek kin szenvedését eleiben számlálván
mind rend szerént. Ezeket mind megh
látván az Fejedelem, és szent Pétertől is e-
léggé meg tanittatván, annak-utánna áldást
vövé szent Pétertől, el bucsuzék tőlle, és
ismégh hajójában űlvén, vissza méne or-
szágában, Marsilia nevű Városában.

NEGYVEN NEGYEDIK RESZE.

Minémű csuda történek az Fe-
jedelem vissza menetelekor,
mig Marsiliátéré.

Minek-utánna azért az szigethez jutot-
tak volna, az hol az Feidelem Asz-
szony testét az kis fiával együt hadták va-
la, megh hagyá az Fejedelem az hajos Mes-
ternek, hogy oda evezzenek és az gallyát
otki űssek; ki szálván azért mindnyájan az
hajóból, egy kis gyermeket látának ki az

tenger parton jádzik és mulat vala, kin
mindnyájan igen csudálkozzának, de mihe-
lyen az gyermek meglátá őket el futá on-
nat és az Annyának ölében reytézék; Az
Fejedelem meg akarván valóságosan látni
micfoda gyermek vólna az, megh sem gon-
dolván azt hogy az ő fia vólna, mivel ebben
mayd két egész esztendő tölt vala, hogy az
Annyát az gyermekkel egyyüt az kőszí-
klára tötte vala, inkább gondolá azt, hogy
immár mind az kettő el rothadot vólna; mi-
dön ott alá s' fel sétálna az kősziklán, imé
nagy véletletlenül arra az helyre juta, az
hová az ő kedves házas társát keserveffen
helhezette vala, azonbā meglátá, hogy az
gyermek az Annyának ölében szopik vala,
és mivel megh ijedet vólna az Annyához
bűvék, oda mene azért azonnal az Feiede-
lem és nagy örömmel vévé az gyermeket,
és nagy halát kezde adni az Istennek, és
monda: Oh kegyes és irgalmas V r Isten,
halá-

halát adok te néked tellyes szivemből, hogy engemet az én fiammal ismét meg örvendezettél, áldot az ora az melyben Maria Magdolna az én várofomban Marfiliában iutot: és áldot légyen Maria Magdolna, hogy könyörgőt az én fiamért, hogy az Vr Isten oly csudálatos képpen táplálta és megtartotta. Oh Maria Magdolna, ha tudnád hogy énnékem fiam vagyok. Anya nélkül, tudom bizonyjal hogy könyöröghnél az Vr Istennek érette, hogy őtet is fel támasztaná halottaiból. Mikoron így beszéllene az Feiedelem magában, imé fel kezdé magát emelni nagy lassan az Feiedelem Afzszony az ő szerelmes házastársára, és mint ha valami nagy édes álombol akarna fel serkenni, kezdé beszélleni és monda: Oh dicősféges Maria Magdolna! Istennekedves szolgáló Leánya ióságos erkölcsöknek ékes virágia, nagy és fogatos az te Imádsagod az Isten előtt, az én szüksé-

szükségemben te vóltál az en segittóm, és minden szükségemben szolgáltál énnékem, és lok ideiglen te tartottál meg, hogy sem éheztem sem szomiuhoztam, se nem fátám ugy annyira, hogy sem énnékem, sem az en édes fiamnak, semmi fogyatkozásunk nem vólt. Ezt meg halván az szarándok-ságh iáró Feiedelem, uítonnan nagy hálát kezdé adni az Istennek, és szent Maria Magdolnának, és monda az ó szerelmes házas társának: ugyan valóságossan élsze édes szerelmes tarsom? Vram igazán élek, monda az Afzszony: valahol iártál valahol vóltál, minden helyeken én is ielen vóltam, mikor szent Péter hordozot az szent helyeken, Maria Magdolnával mindenüt én is ielen vóltam, és elő kezdé beszélleni rend szerént mindene- ket az mit látot, kin az Feiedelem igen csudálkozik vala. Annak-utánna vóv éfelelégét, gyermekét, és ismégh az haióban
mené-

menének, és nagy öröm lön köztök, még az haiófokis mindnyáian igen örvendnek, és csudálkoznak vala ezen az nagy csudálatos dólgon, kit ez kettőn cselekedet az Isten minden természet felet. Meg indulának azért nagy örömmel Marsilia felé Maria Magdolnához.

NEGYVEN ÖTÖDIK RESZE.

Miképpē az Fejedelem ismégh Marsiliában jutot, és minden nép az igaz hűtre meg térített, és Maria Magdolna az pusztában méne.

Minek-utánna kevés nap mulván nagy szerencseffen ismégh Marsiliában jutottak volna, kin az föld népe is ighen megh örüle: ki szállának azért az hajóból

és haza menének, Maria Magdolnát úgy találák, hogy színtén akkoron prædikállana az ő társaival együt, és oktatná az népet az Istennek isméretségére, el végezvén azért prædikállását az Fejedelem mind annij sok nép élöt-is igen meg kőszőné Maria Magdolnának, hogy kőnyörgöt az Istennek értek: és elő kezdé beszélleni mind eleitől foghuást végigh, minémű csoda történt raytok az utban. Ezt hogy meg hallá az kőszőgh, fokban kőzzülők megh térének, és megh keresztelkedének: csak hamar azután az Fejedelem-is feleségével és minden Vdvara népével együt Lázártól és Maximustól, megh kereszteltetének; Az Fejedelem azonnal hirdettetni kezdé egész országában, hogy minden ember megh keresztelkednék az VR JESVS Christusnak nevében, ki úgy-is lőn, és így ez szent társasághtól az eghész országgh, mind megh térítették az ighaz hűtre. Annak-
utánna

utánna Lázárt Püspökké tévék Marsfiliában, és így ő lön'első Püspök abban az helyben. Annakutánna csak hamar minden bálványokat elrontatá, és meghéghetteté, és azok helyet sok szép Templomokat építetének, Maria Magdolna, Mártha, Marcella Maximinus, még egy ideigh Marsfiliában maradának Lazárnál, seghitnek valának prædikállani, és az népet megh teríteni, oktatni és tanítani. Minek-utánna azért már az eghész országoknak népe mind megh tért volna, el menének Marsfiliából, és jutának Aquensis nevű városban, az ki nem meszfze vala Marsfiliától; ott egy ideigh prædikálván és tanitván az népet, sokan jö akarattyokból megh térének és megh keresztelkedének annak-utánna Maximinust tévék ot való Püspökké, ki nagy dicfiretessen viselvén magát, negyven egész esztendeigh, sok csudákat-is cselekeszik vala. Minek-utánna azért az föld népe mind megh

térittetet vólna, és immár nem vólna szükség tovább Maria Magdolnának ot léte, noha minden nap ighen szereti és bocsúlli vala, de nem akara tovább ot maradni, hanem örömezt ez világtól magát el akarná vonni, reménlvén azt hogy az néki adatot tallentomot, kit az Istentől vót vala elégge ki osztotta nyereséghe; eggyes életre akará magát adni, bucsut vón azért az ő Attyafiától Lázártól, Maximinustól, Mártha és Sidoniustól, az pusztaban és kietlenben méne. Az gonoz ellenség ki ighen bánnya az Remete életet, örömezt ebben is akadáltót vólna; mert imé hogy Maria Magdolna helt keresne a pusztaban, az hól az Istennek legh kedvesben és figyelmetesben szolgálhatna, egy nagy rettenetes Sárkánt láta, kinek iszonyu vóltát senki ki nem mondhattya, és mellette sok kigyókat, békakot és egyéb undok állatokat, kiket az Sárkány mind el nyele és megh emésztet vala. Ezt

Ezt látván Maria Magdolna, hogy semmi-
vel ellene nem álhatna az Sárkánynak, lelki
fegyvert vön, és az Istent híván segítségül
illyen módon, és monda: O JESVS én é-
des szeretöm, ha engem szegény bűnös-
Szólghalodat az te fok hozzám való ke-
gyelmességhez és irgalmaságod után itt
ez pufztában és kietlenben eledelül rendel-
tél ez iszonyu rettenetes Sárkánynak, légyē,
az te szent akaratom. Ezeket mondván:
imé az Vrnak Angyala jöve; kinek mon-
da Maria Magdolna: végy ki engem, en-
nek az Sárkánynak torkából. Monda az
Angyal: Bóldog vagy az ki hittél, és az
lábával megtaszitá az Sárkánt, és monda
néki: Távozzal el innét te iszonyu féregh
és Sárkány, és veled eggyüt minden kigyók
és rufnya állatok; és ismét Maria Magh-
dolnához fordula az Angyal, és monda:
Oh Maria Magdolna! ez az Istennek aka-
rattya, az kit te oly buzgósággal kívánsz

szeretni, az ki minden időbē veled vagyon,
hogy ez helt szemednek könyhullatásával
öntözzed, és nedvezitfed, hogy az jövendő
embereknek ez világon példája lehes, az
poenitentiára. **A**nnak-utánna az iszonyu
Sárkány és kigy k, az **A**ngyal szava után,
soha semmi bántására nem lőnek **M**aria
Magdolnának, hanem el távoznak azon-
nal az helytől.

NEGYVEN HATODIK RESZE.

Miképpen élt az pusztában **M**á-
ria Magolna, és ott mint
völt dólga.

Minekutánna az **A**ngyalnak segítség-
héuel **M**aria Magdolna az kegyetlen
rut Sárkánytól megh szabadittatot vólna,
és az **A**ngyaltól jóbiztatást is hallot vólna,
mind

mind azonáltal emberi gyarloságh szerént ugyan fél vala; mindazonáltal, ugyan mégh-is mind bétára azokat az helyeket, az hól legh alkolmatosb helt találhatná, az hól lakhatnék, és az Istennek szolgálhatna. Nem mesze azért talál egy helt, az hová oly magossan kelle fel menni, és ismégh csak kőzzel ahoz egy nagy mélységet hogy ugyan ifzonyodni kezdé belé, hogy mayd emberi állat oda nem mehetne egy nagy kősziklának miatta, azért nagy Isteni szeretetből és alázatosságból firni kezdé Maria Magdolna térdre esvén könyörögni kezdé az Istennek, és mondta: Hálákat adok teneked, én édes Iesus Christusom, hogy az én könyörgésemet meghal gadtad, és semmi veszedelmemben, szükféghemben el nem hattál, kérlek tégedét édes Istenem, adgy énnékem ebben az kősziklában egy kutat, kiért itt ez helyen néked könyörgők, és téghed segítségül
hilak.

hilak. Elvégezuén az imátságot, imé az nagy kőszikla megh háfada, és csudállatos ió tápláló viz iöve ki belöle. Azért eszében vévé Maria Magdolna ez csodából, hogy Istennek ez akarattya, hogy ot legyen az ő lakó helye. Ismégh térdre esék azonnal és alázatossággal hálákat adá az VR Istennek ezért az ió teteménnyeeért; így imátkozék azért sok ideig, és imé az ördög ugyan nem hágyhata az ő gonosságát és álnokságát, hanem mégh-is megh akará csalni az Szent Maria Magdolnát, mert imé azonnal, ezer gonoz Angyalnál többen iövének hozzá, kik nagy édesgető szóckal szólának néki. Vtollyára megh jelenték mintha nem vólna hasznos az léleknek, hogy szüntelen imátkoznék. Az mely szókból könnyen eszében veheté Maria Magdolna, hogy azok nem ió Angyalok vólnának, hanem ördögök; azért minden rettegés és félelem-nélkül az ő édes Iesusához kiálta, azonnal

zonnal Szent Mihály Archangyal el iöue minden hatalmával és monda: Itt vagyok én Maria Magdolna, semmit ne fély, és azonnal vini kezdte az Istennek Angyala az ördögökkel, és elkergeté öket; mégh sem szünék azért megh az ördögh, és mivel többet nem cselekedheték immár, el menvén, kiáltani kezdte Maria Magdolnára: V gyan nem idvözülz azért ha szintén ebben az kietlenben fok esztendeigh imátkozol is. Maria Magdolna ezzel szemmit sem gondolá, mivel tudgya vala hogy az ördögh természet szerént hazugh és csalárd volna, és így másodszor is megh őrizteték Maria Magdolna az ördöghnek csalárdfágától és gonofságától. Minek utánna az ördögök elűzetének; imé vissza jöve hozzá az Archangyal, és egy felzületet téve az barlangtay ajanak eleiben és monda: Vigyáz erre Maria Magdolna és ennek utánna már ne fely mert az felséges mindenható Isten, té-

ged meg óltalmaz mindenképpen, és ez
szók után elenyiszék az Angyal előlle. Eze-
ket hogy meg hallá Maria Magdolna, igen
megh réműle és meg ijede; azonnal térdre
esék az feszület előtt, de oly nagy bággyat-
tul és erőtlenséggel, hogy nem imátkoz-
haték; hanem ottan találta két kis gyűkere-
tskét az barlangban, megh mosá azokat az
ő kuttyában, megh évé és ivék is az meg ne-
vezet kutból. Annak utánna által ölelé az
feszületet, és az nap mind imátkozék. Ezek-
ből az áijtatos Maria Magdolna nagy örö-
met vévén, és Isteni szeretetnek langyával
éghvén imé azonnal jelen valának az Isten-
nek Angyali-is, az kik néki nagy örömet
hozának, és azon étzaka is nagy aijtatos-
sághgal és buzgosággal imátkozék. Fel-
kelvén azért az nap szemeit fel emelé az fe-
születre ki oly fényes vala, mint az napnak
fénye. Es viteték Maria Magdolna az
Angyaloktól, (mint az historia tartya) Po-
kolban;

kolbân; hogy megh lássa az Pokolbéli tû-
zet, és ott való fok kinokat, az kárhozot-
lelkeknek fokaságát. Annak utánna vi-
tetet az Angyaloktól Purgátoriumban-is
és ott fok lelkektől környül vétetet kik mon-
dának néki: Oh Maria Magdolna! kő-
nyörôghy az Istennek érettünk; monda-
nékik Maria Magdolna: Adná az Vr Iſ-
ten, hogy az ti akaratotokat bé tellyesít-
hetném, örömeſt imátkoznám érettetek.
Ezek után ismét vitetet az Angyaloktól az
feszülethez és mondának néki: Maria Mag-
dolna, valamenny esztendeig az mi Vrunk
emberi testben ez földön járt, annyi ideig
kelltik te néked ebben az pusztában ma-
radnod, és lenned. Annak utánna elenyi-
szének az Angyalok elölle; azonnal Ma-
ria Magdolna az Angyaloktól hozatot fe-
szület eleiben méne, nagy ájítatofsággal és
figyelmetefséghgel kezdé imátkozni, és kő-
nyörgeni az mi Ildvözitônk ſzent képe elôt,

és azt szüntelen elmélkedve nézi vala, annak-utánna minden nap hozzájövének, az Angyaloknak fokasága velle lakozván, és velle nyáiaszkodván és fel emeltetvén, viteték tollók az éghben, ugy annyira, hogy az Angyaloknak gyönyörűséges énekléseket és dicfireteket meghalhatnája az éghben, ez pedigh attól fogvaft kezdődék el, hogy az puztában kezde lakni, és tartta egész életének véghéigh, mindenkoron mikor az nap el enyíszik vala, el ragadtatik vala az Angyaloktól, és ugy annyira égh vala Maria Maghdolna az Istennek szeretetiben, hogy mindennemű hideget, és meleget, meghvét és semminek tart vala. Minek utánna azért az ruháia lassan lassan az régiségnek miatta kopik és szakad vala, ugy annyira, hogy az ő testéről le kezde hullani, azonközben az jó Isten az ő nagy jóvóltából, az ő haiát ugy meghnevelé, és azzal ugy megh ruházá az ő testét,

stét, s' úgy béborittaték azzal, hogy fem-
mi mezeitelenfégh ő rayta nem láttaték; az
szent fészületben, ki aytaiá elöt vala sok
titkos, és külömb külömb féle titkos dölgo-
kat lát vala: az többi közöt látá loachim
és szent Anna Aszfzony historiáiát, Chri-
stus Vrunk szent szüületését, fel fészitését,
verességét és meg csufoltatását; látá ismég
az ő szentféges vérét, és az ő mélyféges se-
beit: Látá az mi Ildvözitönket Pokolra szál-
lani, és onnét ismég ki iöni és mennyéghben
menni. Ezek valánák az ő eledeli az kivel
élteté és táplálá magát naponként, éjfel
nappal csak sir vála, úgy annyira, hogy
sokszor és száma nélkül azt az helt az ő kön-
yveivel meg nedvesitté és meg ásztatá: Mi-
nek - utánna egykor az ő sok könyveinek
hullási után, az kuthoz ment vólna, hogy
ott szemeit megh mosogatná, imé látá az
ő édes Vrat Mesterét az Vr JESVS
CHRISTVST emberi ábrázatban kiigy

szólla néki: Maria te éretted helyhez tettem
és rendeltem ezeket az helyeket, és imé az
mennyei seregek körül fogák az ő Vrokát,
kik feiekbén szép illatozó kofzorukat visel-
nek vala, külömb külömb féle virágokból
csináltakat, kezekben tartanak vala, Olay-
fa és Palmafa ágakat; és imé az Vr el vál-
tozék elötte, mint szintén az Thabor hegy-
én cselekedék, oly nagy fényességben és
szépségben, hogy kényszerítették Maria
Maghdolna szemeit az földre vetni: de az
nagy édességes szeretet, fel inditá Maria
Magdolnát, ugy annyira hogy ismégh
Christus Vrunk gyönyörűséges ábrázat-
tyára forditá szemeit. Minek utánna Chri-
stus Vrunk nagy fokot beszéllét vólna vél-
le; ismégh elméne az honnan iöt vala ugy
mint az ő szent országában. Annak után-
na az ő édes Idvezitő Istene, mivel har-
mincz esztendeig abban az pusztaban és ki-
etlenben lakék, nagy Isteni félelemben, buz-
gósá-

góságos szeretetben, és ájttatosságban;
Izák tisztizer látogatta és kereste megh
Maria Magdolnát, ésezért annál-is inkább ne-
vekedék az Isteni szeretetben, és így nagy
szent és fanyaru életbē és poenitentia tartás
ban marada megmind holtáigh az Szent
Maria Magdolna.

NEGYVEN HETEDIK RESZE.

Miképpen Martha sok népet az
Istennek ismémentire térítet, an-
nak utánna egy iszonyu Sar-
kánt meg öle.

AZ migaz Isten félo poenitentia tarió
Maria Magdolna, az kietlen pufztá-
ban nagy ájttatossággal és fanyarufagban
él vala, addig az ő Attyafia Mártha Aquen-
fis nevű Varosban lakék, ki minden néptől
igen

igen megh böcsülteték, mert igen ízeretik
vala, kiknek naponként prædikálván, inti
vala őket az pœnitentiára, sokakat az nép
közül az tiszta életre hoz vala, ugy an-
nyira, hogy sokan közülök fogadástész-
nek vala az tiszta szűz életre; Azok közül
àkik férfiak valának, azokat Maximinus
hoz küldé, kiket Maximinus Papokká és
Levitákká téve, mivel Maximinus immár
Püspök vala; az Aszszonyállatokat penigh
Martha magánál tartá, oktattya és tanittya
vala őket, mindē jó erkölcsökre és Isteni áj-
tatosságokra; és arrais miképpen tarcsák
meg azt az meg böcsülhetetlen kincset, az
szűzességhez macula nélkül. Gyűyte a-
zért Martha csak igen rövid üdö alatt, sok
számu ájttatos Aszszonyokat és Leányzó-
kat egyben: kik közül az ő kedves szolgál-
loja Marcella nem kissébbik vala, hanem
mayd legh ájttatosb és Isten félöb. Minek-
utánna így Martha az ő ájttatoságában és
jó er-

jó erkölcsű életben nevednék és gyarapodnék; Imé meg jelenték néki miképpen egy igen nagy erdőben egy iszonyu rút Sárkány volna, sokkal temérdekebb az ökörnél és hosszabb az lonál, kinek oly hegyes és éles fogai valának, mint egy éles hegyestör, s' az fején sok szarvai, és valakik azon el mennének mind el szaggatna és megh enné, és senki ellene nem állhatna. Annak felette mivel oda nem mészfe háios vizis volna, valakik azon háión el mennének, azokat is mind fel forgattya, annak felette valamit megh émést, az oly nagy hirtelenséggel és sebességgel lövelli ki tőle, és valakit azzal megh talál azokat úgy égeti mint az tűz. Ez penigh szintén ugyan azon Sárkány vala, az ki Maria Magdolnát az pusztában meg akará eméltzeni; könyörög vala azért minden nép Marthának, hogy szabadittaná meg őket ettől az iszonyu féregtől; azért könyöröghni kezdé.

E e

Mar₂

Martha az Istennek nagy alázatossággal,
hogy lenne mellette, és velle, és az szent ke-
refztnek jelét magára vetvén, ki méne azon-
nal; kit az népnek sokkassága követ vala;
mihelyen az erdőhöz jutának, az hól az i-
szonyu állat vala, minden nép meg réműle,
és senki közöttülök nem mér vala az erdőben
menni Marthával: de az Isten félő Martha,
kinek bizodalma az nagy Istenben vala, az
ő Leányiva leggyűt el méne az erdőben, és
mind addig jára, mig len az Sárkánt meg lá-
ták: Azonnal hogy meg láták az Sárkánt
az szent feszületnek képét mutatá neki
Martha, azzonnal meg alázá magát az Sár-
kány. Ezt hogy Mártha megh látá hogy
az feszület elöt ugy megh alázta volna ma-
gát az Sárkány, vövé az maga övét Mar-
tha, és köté az Sárkányak iszonyu nyakára, és
szólittá az népet, hogy jönének el, és vernék
agyon az rut állatot. Azért azonnal enge-
delmefek lönek mindnyáian Marthának,
és

és azt cselekedék az mit monda nékik: mert mihelyen Martha ez rut állatot az övével megh kötötte volna, annak-utánna semmi ereje nem lön, és nem tufakodhaték ellenek, és így meg öleték az iszonyu Sárkány. Annak-utánna ismégh nagy örömmel és vigassággal haza menének mindnyájan, és ez csuda az egész országban igen hamar mindenüt el hiredék.

NEGYVEN NYOLCZADIK RÉSZE.

Mi-képpen Martha Clastromot építete az bóldog Szűz Mariának tiszteletire.

AZ Isten felő Martha tökéletesen elszáná magában, miképpen magát rész szerént ez világtól meg vonhatná, méne

azért az Püspökhöz Maximinushoz, és
meg ienté neki szándékiát, ki ighen tet-
zék Maximinusnak is, és azonnalel méne
Martha, és költözék abban az erdőben,
az hol az Sárkány meg öletet vala, és kerese
egy alkolmatos helyt az ő szándékának bé
tellyesítésére, az hová nem fok nép járva.
Minek-utánna azért nagy jó alkolmatos
helyt talált volna, azonnal építetni kezdé
egy nagy öreg Szentegyházat, és egy
szép Clastromot, az boldogságos Szűznek
az ő édes Afzszonyának tiszteletire, az
megh nevezet Clastromban két lakó helyt
csináltata, egyiket az Férfi rendnek, az
másikat az Afzszonyállatoknak, de azokat
oly nagy jó módgyával és alkolmatossá-
gal, hogy egyik rész az másikat se ne lát-
hatna, se meg ne illethetné, és mindenik
igénbé vala rekesztve. Minek-utánna így az
Clastrom végben vitetet volna, Martha az
ő társaival együt, kiket maga mellé vót
vala,

vala, azonnal abban az Claftromban mé-
ne, kit az Afzfzonyállatoknak csináltatot-
vala, kik eleiben ighen szép regulákat és
rendtartásokat ír vala; és annak-utánna az
Isten féltő Mártha femmiben nem foghlalá
magát, hanem csak az Isteni szolgálásban,
mind éjjel és nappal: femmit nem évék, ha-
nem csak kenyetet és valami sovány gyűke-
reket az ő itala csak tiszta viz vala, és nagy
buzgósággal könyörögh vala az VR Isten-
nek, minden napon az egész emberi Nem-
zetiségért, kik ez világon völtak, kiválkép-
pen penigh az Pogányokért, hogy megh
térítteffenek az Istennek ismémentire, és az kik
sullyos bűnökben vadnak, hogy hozat-
tassanak bűnöknek ilmentire, és poeniten-
tia tartásra; Az Istennek szolgálai és szolgál-
háloi erőssítteffenek megh minden ioban;
Annak felette Martha minden emberhez
nagy kegyessen és alázatossan viseli vala
magát, ugy annyira, hogy csak az maga

ió viselésével is, sokakat nagy tökéletes-
életre hoz; Az Fétfiak pedig kik más ré-
fzén az Clastronnak valának, nem ke-
vessebb ájztatosságban valának foglalatos-
sak, az Isteni szolgálásban, és iofágos er-
kölcökben, hasonlóképpen mint az Afz-
szonyállatok. Ha mit az szent Irásban ta-
lálnak vala, kit nem érthetének: azonnal
Martha az szent Lélek Istennek Malasz-
tyától meg tanitatot, meg magyarázza és
megh feyti vala nékik.

NEGYVEN KILENCZE- DIK RESZE.

Miképpē Martha ájztatós imát-
ságával egy halottat fel-
támaszta.

EG Y K O R prædikálván Martha Bi-
gonoæ nevű viz mellet, tul az másik
pártyán az víznek ál vala egy iffiu, ki örö-
nelt

neft halgattá volna Mártha praedikállását,
de mivel sem hid sem csolnakia nem lón,
nem tud vala miképpen által ióni, annak-o-
káért gondolá magában, hogy az vizet ál-
tal uszná, de mivel az viz igen sebes vala
nem mehete által, hanem belé hala: másod
nap hogy az hólt testet az vizben megh ta-
lálák, viteték nagy keserűséggel Martha,
eleiben megh ielentvén néki miképpen löt-
vóna halála. Ezt megh halván Martha,
igen megh szomorodék lelkében, s' azon-
nal áijtatos imátságához kezde, arczal bo-
rulván nagy áijtatosfaggal az földre, és nagy
buzgósághgal imátkozván monda: Oh én
édes szerelmes mindenható Istenem, **V-**
RAM IESVS CHRISTVS, oh
én szerelmes vendégem, és szallóni az én
Atyámfiát Lázárt fel támaztottad halotta-
iból, kérlek tégedet nagy alázatosfan, te-
kinés ez körül álló embereknek hitőkre, és
az ifiunak ió ügyekezetre, kiért el vefz-
tette

tette életét, elevenisd meg őtet. Annak-
után ia ilyen és ehez hasonlò imátsági után,
nagy jó Isteni bizodalommal lévén, fogá az
Ifiunak kezét, ki azonnal megh elevenedék
Istennek kegyelmességéből, Marthának
ájtatos kôgyörghésére. Aannak-utánna
mindgyárt az ifiu Maximinus Pûspókhöz
méne, és megh ielenté az történetet néki,
kérvén azon, hogy keresztelné megh őtet,
mellyet az Pûspók nagy örömeft és jó ked
vel meg is clelekedék. El vôt keresztfége
után az ifiu igen iámbor és jó életû kereszt-
yén vala mind végig; Az nép penig kik az
csodát láttyák vala, áldgyák és dicfirik vala
az Istent és sok Pogányok és hitôtlenek-is
(kik ezt láttyák vala) meg térének az
keresztényeni hitre, és Istennek
isméretire.

EÖTVENEDIK RE-
SZ E.

Miképpen Martha sok népet
megh térítte, és sokakat az Cla-
stromban fogada, s azokat min-
den jó erkölcsökre oktat-
tya és taníttya
vala.

AZ ISTEN félté Martha napról na-
pra buzgóságosb és aijtatossab lón az
imátságban, és gyakran prædikálván, sok
népet térít vala meg az igaz hűtre, mert a-
hoz néki kivalképpen való Malaszt adatot
vala az Istentől, ki igen kevés Aszszonyál-
latoknak adaték, abban az időben is, no-
ha szent Pál azt mondgya: *Mulier non lo-
quatur in Ecclesia*, az az: hogy az Aszszon-
nyállatok ne prædikállyanak se ne szóllya-
nak

nák az szentegyházban, de ő neki kiválképpen való Privilegioma lón az ő Attyafiával Maria Magdolnával egyűt, mivel az Apostalokkal egyűt, ők-is vevék Pünkösd napján az szent Lelket, annak okáért mayd az egész országot mind megh téríté prædikállással, és ugy annyira oktattya, és tanittya vala az népet, hogy azzal az Istentől neki adatot Talentumat, bőséghgel ki osztogató, annak felette minden nap fokakat fogad vala bé az Clastromban, ugy hogy csak igen rövid üdö álat, többen valának két száznál, azoknak-is Martha minden nap prædikállá, külömb külömb féle jó erkölcsökről, kiválképpen az szüzeffégnek ékeségéről, ki mindennemű jó erkölcsöknek felette, kik emberben vadnak tündöklik. Eleikben számlálván minémű drága gyöngylégyen az, és az más világon-is miképpen fognak azok tündök leni és fényeskedni mások elöt. Annak-utánna monda nékik:

En

En szerető Leányim, nagy szeretettel intlek titóket, hogy az gonosz kifirtetnek semmi helyt ne adgyatok, hanem minden gonosz kifirtetnek és gonoszra való vágyódásnak ellenne álljatok, mert az emberi Nemzetnek ellensége nem aluszik és nem nyugszik, hanem szüntelen futos, körülöttünk forogván mint az sívó rivó Oroszlány, keresi naponként kit eytheffen meg, és el nyeljen. Azért én szerető Leányim vigyázzatok és imátkozzatok szorgalmatossággal és ájlatossággal, mert ha szintén az embertől minden el vétetik is az mié vagyon, de az imátságot el nem vehetni tőlle, és így megh marad az őrdög ellen való fegyvere, az ki velmeg győzheti; mert csak az koronáztatik meg, az ki győzedelmes lészzen: Vessetek hátra minden gonosz gondolatokat, és azokat ne hadgyátok az ti szivetekben, megh gyűkerezni, mert ha az ellenség abban az várban szállhat, nagy fáratsággal és

erőszakkal űzettetik kionnan, és néha mind
addig sem mighlen valami vízfza hozha-
tatlan nagy kárt téfzen az szűzefségnek
kincsében. Például elő hozá nekik, az mi
Vrunk JESVS CHRISTVSNAK szét
életét, és ad dicsőfféges makula nélkül való
szűz Mariát, az mi Vrunknak szent An-
nyát, az ki mind szűletése elöt szűlésében és
szűlése után szűz vólt, és szűzen maradt.
Azért még-is szerető Leányim, legyetek
szorgalmatosak, és űzzétek el magatok-
tól, minden undok buia kívánfágit az test-
nek, és világnak; Továbbá meg mondá
nekik aztis: hogy miképpen szabad akarat-
tyokból az szegénységhe adgyák mago-
kat, az kin Istennek kiválképpen való tet-
zése vagon, mert az Isten maga-is, nagy
szegénységgel élt it az földön, migh emberi
testben vólt, noha mind az éghnek és föld-
nek Vra vólt, és az ő tanítványiis, nagy
szegénységet szenvedtek, és mindenek kö-
zense.

zónséges vólt, ugy hogy csak szintén szúk.
ségekre valót vóvén, az miattól meg ma-
radot-is mind az szegények közzé osztot-
ták. Prædikállá ismég nékik az engedel-
mességről, minémű nagy és bőcsülletes do-
logh légyen az, az mint Christus maga
mondgya: hogy az ő eledele, az ő men-
nyei szent Attya akaratyának bé tellyesíté-
se, és hogy az engedelmesség Mater foeli-
citis, az az: minden szerencsének és jó-
nak Anyja, és monda tovább nékik: Sze-
rető Leányim, ne nezzetek és ne visgállyá-
tok azt, hogy kicsoda ez, ki tinéktek pa-
rancsol: hanem inkább elmélkedgyetek ar-
ról, miért kel és kiért ti néktek engedel-
messéknék lennetek, és ki képiben vagyon
az tielőttetek járotok, mivel mindentiszt-
viselők az Isten képiben vadnak, és hogy
azoknak való engedelem, egyedül csak az
Istennek szeretetiért légyen; az kinek mi-
méltán és nagy örömmel, szabad akara-

tunkból engedelmessek legyünk. Nem ke-
vesbé prædikálja nékik az Atyafiui szere-
tetről, hogy miképpen szeressék egymást,
mert Christus Vrunkis kiválképpen, ezt
az parancsolatot hatta az ő tanítványinak,
hogy egy mást szeressék: azért valamikor,
hozzáiok iőt, azt mondá nékik. Pax vobis,
békeffég tinektek; Es másut azt mondgya
az Vr: Vy parancsolatot adok ti néktek,
hogy egymást szeressétek, mert arról ismér-
nek megh titóket, hogyén tanítványim-
vadtok. Azért ti-is ér szerető Leányim,
ha Isten leányi és ie gyessi akartok lenni, sze-
ressétek egy mást, és az tőkélletes szeretet-
ben legyetek szorgalmatosfak, mert bizony-
nyal tudgyátok, és el hidgyétek, hogy
semmi gonoszfab nincsen az Clastrom-
ban, mint az viszfa vonás, és titkon való
irigység, és gyúlólfég. Annak-okáért hogy
ezt az Izeretetet iöl plántálhassátok szive-
tekben, kívántatik hogy mindenkoron
nagy

nagy ájttatos és buzgólagos imátságban-
legyetek foglalatosak. Illyen és ehez
hasonló ió erkölcsökre oktattya és tanittya
vala Martha őket, kit az ájttatos szerzetbéli
Leányzók szorgalmatossággal megh tart-
nak vala, ki által oly tökéletes életre iutá-
nak, hogy semmit egyebet nem keresnek
vala, hanem csak az Isten tiszteletit, és
felebaráttynak éppületit s' előmenetelit,
kit látván Mártha igen örvendeze rayta,
Marcella pedig szüntelen körülötte vala,
és az mikor Mártha másuvá menne az
Istennek igijét hirdetni, minden kor Mar-
cellát hagyá képiiben, és annak adá
minden hatalmát, az ő haza
iövetelék.

EÖ TVEN EGGYEDIK
RESZE.

Miképpen jelenék meg Christus Urunk Marthának meg jelentvén néki, hogy mind ő, és Maria Magdolna meghal-
nának.

MInek-utánna Martha az ő szerelmes Leányival, nagy szeretetben és egyféségben sok ideigh lakoznának, és sok jó erkölcsökben valának foglalatossak, elközelgete az űdö, hogy mind ő, s' mind az ő szerelmes Attyafia Maria Magdolna, ez világból kimulnának, és CHRISTVS VRUNK az ő szerelmes legyenek, sok fáradságokért és munkáiokért meg fizessenek. Annak okáért egykor Christus Urunk meg jelenék Márthának, és monda néki:

néki: Szerető Leányom, és gazda Atyá-
nyom, imé el jöt az údó, hogy téged hoz-
zám vegyelek, és az te fok fáratsághodért,
és munkádért megh fizessék, és az én A-
tyámnak országábā helyheztesselek; Kiért
Martha Christus Vrunknak nagy hálákat
ada, és monda: En Vram és én lstenem,
nagy dicfirttel hálát adok te néked, min-
den hozzám való el vótjovaidért, s' mivel
tellyeséggel néked adtam magamat, csele-
lekedgyél velem az te szent akarated és ir-
galmassagod szerint; hanem egyet kérek
tölled, hogy ez világból ki mulásom elöt,
engedgyed meg énnékem, hogy méghele-
temben testi szemeimmel láthassam az én
szerelmes Atyámfiát Maria Magdolnát;
Monda Vrunk Márthának, Maria Mag-
dolna, hét nappal előb hal megh náladnál,
mind azonáltal, annak előtte nagy öröm-
mel meglatod őtet: Felele Martha nagy
alázatossággal: Oh én édes VRAM meg

Gg

Valtom

Váltom és Idvözittöm, dicfíretet és hála-
dáft mondok te néked mindennemű jó vol-
todért, hogy engem mindenkoron megh
halgattál. Annak okáért minden akarato-
mat az te szent akaratodban ajánlom, és
nagy Atyai irgalmalságodban; megh áld-
ván azért az VR Marthát, elenyifzék elől-
le, és annak-utánna Martha kevés nap mul-
ván nehéz betegfégben esék.

EÖ T V E N K E T T E Ö-
D I K R E S Z E.

Miképpen Martha megh bete-
gedvén, azt mely békeffég-
gel szenvedé.

MInek-utánna CHRISTVS V-
R V N K az ő szerető gazda Afz-
szonyától Máthától el vált volna, csak ha-
mar az után, Martha nagy forróságos hi-
deg lé.

deg leléllel megh betegedék, ki minden e-
rejét el szakáasztá, mind azonáltal az alatta
való Leányzóit, nem szűnék szüntelen min-
denjóra oktatni és tanítani, s' nagy kegyef-
sen ilyen szókkal szólta nékik: Szerető Leá-
nyim, ez uton, ércsítek az szenvedést, és
végtére az halál által kel minékünk az men-
nyei hazánkban jutnunk, ki által az miédes
Vrunk és Mesterünk-is, az ő szent Attyá-
nak országában ment, tehát nékünk-is azt
kél követnünk, kit az szent Apostolok is
követtek, fok szenvedés kergetés keferőség,
éhség hidegség által, ki alá az emberi állat-
vettetet, mind ezekhez penigh kívántatik
az engedelem, és az békeféggel való tűrés,
mert az hol az békeféggel való tűrés nin-
csen, ot semmi érdem nem lehet. Mikor
penigh Isten betegséggel látogat bennete-
ket, dicfiriétek érette az ő szent nevét, hogy
megh látogatására érdemessé téfszen ben-
neteket, és bűnötökért eleget tehettek. A-

zért szeretô Leányim, két kézzel fogjátok az betegséget és nyavalyát, az ki testi lelki engedelmeffégnek jele, és legyetek békefességgel szenvedôk ez világban, ez világból való ki mulástoknak utánna, kétség nélkül elveszitek az örökké való Coronának vég-hetetlen jutalmát.

Ezeket és chez hasonló szókat mondván Martha, kívánva kívánniak vála az ô Leányi nagy Isteni szeretetből, az nyavalyát s' betegséget, hogy Istenért az ô édes legyefekért valamit szenvedhetnének; Martha penigh az ô nyavalyáját oly békével szenved vala, és ugy tetteti vala mindenek elôt, mint ha semmi nyavalyája nem vólna, ezt.

penig csak az nagy Isteni és felebarát-tyához való szeretetiből cselekedé.

EÖTVEN HARMADIK RESZE.

Miképpen Christus Vrunk utól-
szor Maria Magdolnának meg-
jelenék, és annak-utánna
meghala.

Tizenöt nappal előb, minek előtte Ma-
ria Magdolna megh akarna halni,
megh ielenék CHRISTVS VRVNK
az ő szerelmes legyeffe néki, meg ielentvén
néki, hogy rövid idő mulván, meg kelle-
ne halni, és ez árnyék vilagból ki mulni,
és az örök életben menni, az hol bőségh-
gel venné iutalmát az ő fok munkáiának,
Maria Magdolnának ezen kimondhatatlan
nagy öröme lön. Minek-utánna azért ki-
mulásának ideie immár ielen volna, imé
Maximinus Püspök szintén az táyban A-
quensis városban az Egyházban uala, csak

egyedül nagy ájttatos imátságban foglalatos, azonban az Angyaloktól Maria Magdolna az szent-egyházban hozaték, és egy kevéssé fel emelteték az földről, úgy tartaték kezekben, de mivel Maximinus valóságosan nem tudhatá ki légyen, meg szólittá őtet Maria Magdolna, és monda: Szerető Atyám, ne fély töllem, mert az én Mennyei szent Atyám kiválképpen való örömré és biztatásomra hozot most téged ide hozzám. Menvén azért Maximinus az szent Lélek Isten igazgatásából, megghisméré őtet, mert az ábrázattya úgy tündöklik vala, mint az napnak fenyé. El kezdé azért Magdolna Maximinusnak beszélni eleitől foghvást, mind végig mint volt dolga az puztában, és miképpen ragadtator fel minden napon az éghben, hogy az Angyalok éneklést is hallotta: De ezt nagy alázatosan beszéllé, nem kevélységhből vagy fel fuvalkodásból, hanem azzal akarván jelen-

jelenteni, és hirdetven Istennek bölcsessé-
ges kegyelmét és irgalmasságát. Anna-
kutánna Maria Magdolna az Angyaloktól
az földre bocfáttaték, és Christus Vrunk-
nak az ő édes legyeffének szent testét vérét,
kiváná magához venni, mivel életének vé-
ge már ielen vala, Christus Vrunk ielen-
téséből ezt meg halván Maximinus Püspök,
vévén Christus Vrunknak szent testét vé-
rét, az kenyérnek szine alatt, és adá Maria
Magdolnának, azonnal térdre esvén nagy
böcsfülettel és alázatossághgal hozzáia vő-
vé. Minek-utánna az Vrat hozzáia vötte
völna, az földre borula, és hálákat ada az
Istennek, tellyes szivéből lelkéből; El vé-
gezvén azért imátsfagát ki bocfátá szent Lel-
két testéből, ki azonnal az Angyaloktól fel-
viteték az Mennyei Hyerusalembe: az
hol sanyaru életéért, ezer annyi örömet
vön; ki mulása után penigh az egyházban
nagy jó illat marada egy néhány napigh, kin
minden

minden ember csudálkozik vala. Maximinus Püspök Maria Magdolnának szenttestét nagy böcsfülettel el temeté, és oly rendelést tön, hogy ki mulásának utánna, őtet is ugyan azon helyen temetnék. Hólt megh szent Maria Maghdolna, huszonkettődik napián szent Iakab hovának.

EÖTVEN NEGYEDIK R E S Z E.

Mi-képpen Mártha az ő Attyafia lelkét, látá az Angyaloktól az éghben vinni, és miképpen biztatá az ő Leányit.

VGyan azon orában, az melyben látá Mártha, leket az Angyaloktól az éghben vinni, igen megh nehezédék, és könnyörögni kezdé az Istennek nagy buzgósághal,

sághgal, vig szível és szózáttal, és monda:
Oh én édes szerelmes kedves Atyámfia!
Oh Istennek kedves szolgáló Leánya, ör-
vendek szüből, hogy ez gyarlóvilágból ki-
multál, és ki szabadultál, emlekezzél meg
én róllam-is az Istennek szine előtt. Annak-
utáná Mártha eleiben hozatá az szerzet-
béli Férfiakat és Leányzókat, és monda né-
kik: Oh Istennek szent vitézi! és én sze-
relmes Atyámfiai örvendezzetek én ve-
lem, mert ez órában látám az szent Angya-
loktól, az én szerelmes Atyámfiának Ma-
ria Magdolnának lelket, nagy örömmel az
Mennyei dicsőségben vinni, és imé eljöt
az ora, hogy nékem-is tölletek el kel vál-
nom. Ezt meg értvén az szent társaság,
keferveffen kezdének sirni, némellyek nagy
örömökből, hogy meg érték Maria Mag-
dolnának Menyben vitelét, némellyek
nagy keferőségből, hogy édes Anyok és
gondviselőjőktől megh fosztatnának, és

Hh

mon-

móndának nagy busulással: Mit fogunk im-
már mivelni? s' meggyűnk szerető A-
nyánk, ki minket Isteni félelemben neveltél
és igaz tőrűnk voltál mi nekünk? Höl
vészűnk mást helyetted, ki minket te hel-
yedben igazgasson és vezérellyen? Adná
az Vr Isten, hogy az mi oránk is ielen vól-
na hogy veled mehetnénk kiez világhból.
Oh mi szentféges Anyánk, hová men-
nyűnk, s' hová evezzűnk, hamitégedet igaz
haiós Mesterűnk el vefztűnk? Miképpen
látunk ennek-utánna, ha te mi igaz vilá-
gosságunk, el vétetel mi tollűnk? Oh mi
édes kincfűnk! Oh véghetetlen nagy ve-
szély! Az mi szarandokfűnknek, ki min-
den bizoldamunk voltál, minden igyűnk-
ben, és szűklégűnkben, kihez folyamiunk
ennek utánna inimmár? Illy nagy bánattyo-
kat és siráfokat hogy Martha hallá, hoz-
záiok való nagy szeretetiből, és reáiok va-
lól szánakodásból keservefen kezde ő is sir-
ni,

ni, és monda nékik: Oh én szerető Fiaim
és Leányim! ne keserekhietek ennyit az én
fzemellyemen, mert az miket én ti veletek
miveltem és cselekettem, azokat én Isten
képiben miveltem veletek, az Istennek,
nagy jóvóltából és irgalmasságából: Azért
minden bizodalmatok az Istenben és az ő
véghetetlen jóvóltában és irghalmasságá-
ban vessétek. Mert valakik ő beñe biznak,
kétség nélkül soha azokat el nem hadgya,
hanem mindenkoron vezérteni fogh beñe-
teket az igazságnak uttyára, és megh őriz
minden ellenségtől. Bizakodgyatok ismég
az boldogfágos szűz Mariában, az mi V-
runk Iesus Christus szent Annyában, ki az
ő könyörgése által el nem feletkezik felölle-
tek, és én-is el nem feletkezem róllatok, ha
az én Istenemnek szent országában leszek,
abban az én meg váltó édes vendégem Id-
vözítőmnek nyugodalmában, kit nagy re-
ménséggel várok, hogy az ő nagy irgal-

masságából ezennel az Mennyei társág-
ban lészek, az holmegh nem szünöm éret-
tetek könyörögni, mighlen ti is oda iőtök,
és az ti béretek nek iutalmát el veszitek;
Hogy azért it ez világon-is minden segít-
fégtől és gyámoltól meg ne fosztassatok, imé
az én Szerelmes Leányomat Marcellát
hagyom helyettem ti néktek, az légyen
minden bizodalmatok én helyettem, az ki
ti néktek az igaz utat az örök életre megh
mutassa, ennek legyetek engedelmessek,
és szintén ugy szeressétek, mint szintén en-
gemet; Kérlek legyetek békeffégessek eg-
ymás közöt, kétfég nélkül az békeffégnek
Vra-is köztetek fogh lakozni, egyitek az
máستok vétkét megh boclássa, és így az tū
Mennyei szent Atyátok-is megh boclát ti
néktek: Tarcátok megh az Istennek pa-
rancsolattyát, ezeket megh cselekedvén
nincsen kétfégem, hogy ti is rövid üdön
oda iőtök, az hová Isten kegyelmesség-
ból

ből mostén mégyek, holot egy mást nagy
örömmel és vigassággal megh lássuk, és
örökké örvendezzünk.

EÖTVEN EÖTEÖDIK RESZE.

Miképpen Mártha CHRISTUS-
NAK Szent testet és vérét, ma-
gához vöven, Lelkét ki
bocfátá.

ESzében vöven azért Mártha, hogy
életének vége, szintén ielen volna már,
kiváná annak előtte az ő édes Vrának Iste-
nnek Szent Testét Vérét hozzáia venni,
és mivel imár az Vrük Szent teste vére ielen
volna, az ágyból fel kele, noha felette ne-
hezen az ő sullyos es halálos nyavalyáia-
miat, azonnal terdre esék, kezeit az égben
emelvén, monda: Oh én édes Vram és én
édes Istenem, kicsoda vagyok én, hogy az

én haylékomban ióy ? nem vagyok arra
méltó, mert te mindenható Isten vagy, és
én te teremtet állatod vagyok, és bűnös fiad,
de Vram én érettem és az egész világh vét-
kéiért, az magos keresztján sokat szen ved-
tél, te vagy az örök élet és örökké való
nyugodalom. Oh Vram ki háládatlan
voltam én te néked, az te keserves kén szen-
vedésédért, és halálodért. Vram hálát
adok te néked, hogy ismét én Vendégem
akar sz lenni, kérlek azért én Vram és Iste-
nem, könyörűly raytam, az te nagy irgal-
masságodnak szokása szerént; Oh én édes
Vram, és meg váltó Istenem, bocfásd
megh énnékem, az én sok hamisságomat,
és közöld velem irgalmasságodat. Idvöz
légy életnek Kenyere, és az Angyaloknak
nagy öröme; te vagy az kit én testi szeme-
immel láttam az magos keresztján függeni
az egész emberi Nemzetiségért, és fel tá-
madván, az ki el iősz itilni eleveneket és
hólta-

hóltákat; te vagy az ki engem erőssítettél
és gyámolítottál minden erőtlenségemben,
és az ki táplálòia vòltál az én lelkemnek, te
azoknál lakozol az kik téged méltán véfsz-
nek hozzáíok. De íay azoknak, az kik
téged méltatlanul véfsznek, mert azok
nem életet, hanem halált véfsznek ma-
gokhoz, és uijonnan fesztnek fel: Oh mi-
némű nagy lakodalom az, hõ ember az ke-
nyérnek színe alatt, egyszer s mind Istent
embert véfszen. Oh szentféges eledel! Oh
szentféges megh foghatatlan kölcségh az
mi szarándokságunkra. Annakokáért én
Vram és én édes Istenem, kérlek tégedet.
tégy méltóvá engemet, hogy téged hoz-
zám vehesselek, és te általlad adgyad me-
hessek az te szent országodban, az örök éle-
tre, hogy téged örökké magasztaljalak,
dicsírielek és dicsõitselek.

örűly õ én lelkem, ne légy álmos, mert
imé hozzád jõ az mennyeieledel, az kit te
kéref-

kérestél, azért vigadgy és ved örömmel
hozzád; Ezeket mondván: hozzája vövé
Christusnak szent testét és szent vérét, nagy
alázatofsághgal, és ájztatofsággal, az szent
Maxentius Püspök kezéből, annak-utánna
kevelsé lelkében el ragadtaték; meg efz-
mélvén azért ismég magát, megh hagyá
hogy sok gyertyákat gyuytanának, és vi-
gyáznának körüllötte, mert ezennel ki mul-
nék ez világhból; Minek utánna Marcel-
la az gyertyákat megh gyuytotta volna,
imé egy iszonyu nagy forgószél jöve, ki az
gyertyákat mind el oltá, annak-utánna az
gonosz lelkeknek sokasághi jövének, kik-
nél egy czédula vala, kiben minden vétkek
megh valának írva, kiket Martha tellyes-
életében cselekedet. Minek-utánna azért
Marthára iszonyuképpen néznének az go-
nosz lelkek, igen meg réműle Martha,
és monda. Oh én édes Vram és én édes
Istenem, imé az én ellenségim sokasággal
rohan-

rohantak én reám, oh én édes Vram Iesu-
som, ne távozzál el én töllem, szegény bü-
nös szolgálódtól, hanem segizmeg enge-
met. Oh böldeghfágos szent Szűz, légy
én melettem és velem az én utolsó órá-
ban, és szükségemben. Oh én szerető
Attyámfia Mariá Magdolna, hol vagy,
hogy raytam nem könyörűlsz? Hogy eze-
ket az gonosz lelkeket töllem el nem ker-
geted, imé nagy szep fényességh iöve hoz-
záia, ki monda: Ne fély imár, mert az te
ellenségid meg győzetenek, és diadalmat-
vöttél raytok. Azonban az ő Völegén-
nye az **VR IESVS CHRISTVS**-is el
iöve, az mennyei szenteknek sokasságával,
és monda: Ier el én szerető gazda Afz szon-
yom, im fel kísirtlek és fel vizlek az örök
életben, és igaz hű szolgálatodért bőféggel
megh fizetek te néked, mert az hol én vag-
yok, azt akarom hogy az én szolgám-is lég-
yen; Felele Martha, és monda. Oh én

édes egyetlen egy **Vram**, 'és én édes Iste-
nem, te néked aianlom magamat, és mind
rendel meg csökolván az ő Leányit, és mon-
da továb: **Vram** az te szent kezedben aian-
lom az én lelkemet; ez szóval egyyüt, ki
méne az ő szent lelke testéből; Az ki
CHRISTVS VRVNKTOL fel vite-
tek az sok dicőült szentekkel egyyüt, az
örökké való haylékban. Az hová minket
is vezérellyen, az szent **Háromfágh** egy
igaz **ISTEN**, Amen.

Minek-utánna azért ekképpen Már-
thának szent Lelke, testétől el vált volna,
az ő Leányi igen szomoruk és keserettek va-
lának: s-nemis ok nélkül, mivel az ő gyá-
molokat el vesztették vala, igen is sirattyák
vala ötet; Annak utánna az ő szent testét,
mind Mennyei s-mind emberi társasággal
és segitféggel, nagy tisztefféggel el temet-
ték. Sok betegek-is gyógyulának meg, kik
az ő testét meg illették.

Hólt

Hólt meg Szent Mártha , huszon-
kilenczedik napján Szent Iván havának.
Christus Vrunk születése után,
Hatvan harmadik eszten-
dőben-

V E G E.

li 2

SZENT

SZENT MA-
RIA MAGDOLNA-
NAK TIZR ENDBELI

öröméről.

ELSŐ ÖRÖME.

OH Maria Magdolna, Istennek vá-
lasztot edénye,
Kinékünk ighaz tükörül adatot elönkben;
Első örömedről emlekeztetek,
Ki ez földön benned találtaték.

Mikor Christus kegyelmével
Nagy bőven megh áldá téged,
Ki által oly erős hited lón,
Hogy ötet Christusnak hívén,
Annakutánna bűneidet el hagyád,
Es azokat tiszta szüböl meg bánád,
Hogy Christus szeretetire juthatnál
Es bűneid bocsánattiát várhatnád,

Mikor

Mikor Simeonnal keserveffen
Bűneidet siratván s-labaihoz esvén,
Azért Maria néked könyörgök,
Ki nagy inségben nyomorgok,
Hogy bűnômben el ne hadgy vesznem,
Hanem könyörgéfed által nyerhessem,
Christusnak hozzám való jóvóltát,
Hogy nyerjem énis bűneim bocsánattyát.

MASODIK ÖRÖME.

Oh Maria Magdolna Istennek vá-
lasztot edénye

Ki nekünk igaz tükörül adatot elónkben,
Második örömedről emlekeztetlek
Ki ez földön benned találtaték.

Mikoron Lázár megh hala,
Kit ismégh hamar életre hozá
Christus; könyörgéfed által,
Kit keserveffen hozzá nyuytál.

Kérlek ez nagy szeretet által,
Kit Christusban akkor hozzád láttál

Az szerént Mártha és Lázárhoz
Hogy esedezésedtől meg ne fosz,
Es az én lelkemhez közelges
S az igaz utra vezesd,
Hogy bűnben megh holt lelkemet
Christus kárhozatra ne vesd,
Hanem az te kin szenvedesédért,
Inkáb örökké idvözicsd.

HARMADIK ÖRÖME.

Oh Maria Magdolna Istennek választott
edénye.

Ki nekünk ighaztükörül adatot elönkben,
Harmadik örömedről emlekeztetlek

Ki ez földön benned találtaték.

Mikor Christus Angyalát küldé

Hozzád, ki néked megh jelenté,

Hogy bizonyosan már éltedben.

Tőt vétkeidet el feleytette,

Es néked bizvást megh jelencse.

Hogj többé halálos vétket nem cselekefszel.

Kérlek

Kérlek oh Maria Istenért,
Hogy könyöröghy néki ily kegyelemért,
Hogy én-is tellyes életben,
Ne essem többé halálos bűnben,
Es ezt hóltigh meg-is tárcsam,
örző Angyalom mindenben oktasson,
Ki mellém adatot Istentől
Gyermeklégemtől fogvást örzőjül
Az örizzen megh pokoltól,
S- annak ifzonyu kényyától.

NEGYEDIK ÓRÓME.

Oh Maria Magdolna Istennek va-
lasztot edenye
Ki nekünk igaz tükörül adatot előnkben,
Negyedik órómedröle emlékefztetlek,
Ki ez földön benned talaltaték.

Midön Christus édes Mestered,
Oly szozatot füledben eresztet,
Hogy tölled az jób rész választatik,
Kitölled soha el sem vétetik,

Mikor.

Mikor szent lábainál űlnél,
Es csak véle kívánnál beszélni,
Noha Mártha azt nem kedvellené,
De Christus érted néki meg felele.

Emlekezzél meg tovább arról-is,
Midön Idvözitõnk egykor-is,
Husvét napján néked meg jelenék,
Eléb hogy sem az tób hiveinek,

Oh Maria tisztá szüböl esedezem,
Könyörgésemet hozzád terjesztem,
Hogy illy Isteni nagy kegyelemért,
Halálom elõt nékemis azt nyerjed,
Hogy ez részt ki mindennél jób,
Valaszszam maghamnak mindenek fölöt,
Hogy bûneim miat el ne veszek,
Hanem Christusban részes lehessék,
Es mikor ki bocsátom lelkemet,
Ackor-is segítfégül hijam én Istenemet.

Ô T Ô D I K Ô R Ô M E.

Oh Maria Magdolna, Istennek valasz-
tot edénye,

Ki

Kinékünk ighaz tükörül adatot elönkben ;
ötödik örömedről emlekeztetek,
Ki ez földön benned találtaték.

Midön Idvözítő Christusunk
Továb maradni így nem akara velünk,
Hanem az olay fák hegyen menyben mene,
Mind az sz: Atyákkal egyetemben.:

Az ő szent Annyával téged - is
Meg áldá, s-az szent Apostolokatis:
Ki által bizakodni kezdél Istenben
Csak őtet ohaytván minden időben ;
Oh Maria ebben halgattassam meg
Az miért néked most könyörgök,
Hogy nyerd meg azt nékem Istentül
Hálálom oráján irgalmasságúl,
Hogy az ő szent lelkét adgja belém.,
Ki midön halálomnak ideje el jön.,
Vezessen örökké való életre.,
Hogy lássam az ISTENT szinről szinre..

HATODIK EÖRÖME.

Oh Maria Maghdolna Istennek vá-
lasztot edénye,

Ki nekünk igaz tükörül adatott előnkben,
Hatodik örömödről emlekeztetek,

Ki ez földön benned találtaték.

Midőn Christus Vrunk téged is,

Nem csak hívének választot is,

Hanem ugyan tanítová is tőt,

Hogy az ighaz hűtet prædikállanád itt,

Marfilianak nagy Herczeghségében,

S-az Herczeget ki vala eretnekségben,

Meg térítenéd az igaz hitre,

Feleségét és egész háza népét.

Az szerént az egész föld népét,

Hogy ismérjék megh ighaz Istenséget.

Maria kérlek vezes engem is,

Könyörgésed által arra is,

Hogy az igaz hitben végig maradgyak,

Abban ide s-tova ne tétovázzak,

Főképpen utolsó orámban is,

Mikor.

Mikor az halál velem tufakodik,
Abban az vallásban találtassam,
Istennek kedvessen bé mutathassam.

HETEDIK EÖRÖME.

Oh Maria Magdolna Istennek választot
edénnye,

Kinekünk ighaz tükörül adatot előnkben,
Hetedik örömedről emlekez tetlek,
Kiez földön benned találtaték.

Midön harmincz esztendeiglen,
Az pufztában poenitentiában élnél,
Emberi táplálás és segítség-nélkül,
Kit Isten ugyan nem hagyot halni éhel,
Hanem az égből adot oly eledelt,
Ki örök életre, és örökre vezetet,
Az Angyaloknak sokassagától-is,
Minden nap gyönyörűségghel vitettél-is,
Az égben azok voltak kísirőid,
Ski mondhatná ki ennek gyönyörűségét,
Maria kérlek nyerd megh nekem is,

Az mint néked dõlgod vólt ez világon-is,
Hogy ez nyomorult el mulandó világban,
Erõllitefsem meg minden jóban,
Es Christusnak szent testével-is.
Az ki kísérom légyen ez életbõl-is,
Az örökké való haylékban,
Kit néked meg igirt még akkorban,
Mikor az puztában élnél sangyarun,
Minden világi vigasztalást el hagyván.

NYOLCZADIK EÖRÖME.

Oh Maria Magdolna, Istennek választot
edénye,
Ki nekünk ighaztük örül adatot elõnkben,
Nyolczádik örömedrõ emlékeztetek,
Ki ez földön benned találtaték.

Midõn Christus Vrunk tégedet
Az õ szent testében vérében részeflé tött,
Minek elõtte ez világból ki mulnál
Kiaz te lelkednek vólt nagy hasznára,
Hogy érettem könyörõghy Maria,
Istennek,

Ez örömidre azért emlekez tetlek,
Hogy ottan csak halálomkor bár
Vagy annak előtte nem sokkal már
Mikor lelkem távozik testem től,
Es minden világi gyönyörűsegtől,
Az szent Sacramentumokban részefül-
hessek,
Ki által örökké üdvezülhessek.

KILENCZEDIK EÖRÖME.

Oh Maria Maghdolna Istennek valasztot
edénnye,
Ki nekünk ighaz tükörül adatot előnkben,
Kilenczedik örömedről emlekez tetlek,
Kiez földön benned találtaték.

Midön az teédes Vrad és Mestered,
Maga az örökké való ból dogfaghban hel-
yheztetet,

Az Angyali feregekkel egyetemben
Kiknek éneklések hallatott nagy meszsze.
Ez nyomoruságnak völgyéből

Nagy gyönyörűféges dicsőféggel, örök-
kön élnek és ugy vigadnak.

Az bánat felől semmit nem tudnak.

Azért könyörgök néked keserveffen,
Hogy könyörgéfed által engem is vezessen
Az Isten az ő Angyalival egyetemben,
Innét az örökké való dicsőségben.

TIZEDIK EÖRÓME.

Oh Maria Magdolna Istennek valasztot
edénye,

Ki nekünk ighaz tükörül adatot előnkben,
Tizedik örömedről emlekeztetek,
Ki ez földön benned találtaték.

Midőn látád, hogy ez széles világhban
Tündökleni fogh életed pœnitentiában,
Kit tartottál mások felet fanyarun,
Az keresztyéneknek jövendő példájúl.

Kérlek nyerd meg nekem Istentől,
Edes Vrad kedves Iesufodtól,
Hogy az én gonosz feslet életemet.

Iob-

Iobbicsam meg mindenek elöt,
Hogy Christustól el ne távozzak,
Hanem inkább kedvet talállyak,
Hogy mikor életemnek vége leszzen,
Bűneim miat tőle el ne vessen,
Hanem az Szent Háromsággh egy Istennel,
örökké éllyek gyönyörűséggel.

V E G E.

